

APOSTOLŪ

ÎN SANTA ȘI MARȚA DUMINECĂ

A PASCELOR.

LA LITURGIE

PROCHIMENŪ GLAS VIII.

Acésta este diŭa carea a făcutŭ Domnulŭ, să ne bucurămŭ și să ne veselimŭ întrânsa.

STIH, Mărturisitivă Domnului, că este bunŭ, că învécŭ este mila lui.

Din faptele Sanșilorŭ Apostoliŭ Cetirea.

CAPU I. STIXU 1.

CUVÈNTULŪ celŭ dinteiŭ amŭ făcutŭ, o Theofile! despre tôte cele ce a începutŭ Iisusŭ a face și a învăța. Pénă în diŭa întru care s'a înălțatŭ dupe ce prin Duhulŭ Santŭ a poruncit Apostolilorŭ pre cariŭ aŭ alesŭ. Că-rora s'a și pusŭ înainte pre sineși viŭ, după patima sa cu multe semne, în patru-șeci de zile arătându-se lorŭ, și vorbind cele pentru împărăția lui Dumneșeu. Și cu dânșiŭ adunându-se le-a poruncitŭ lorŭ, să nu se depărteșe de la Ierusalimŭ; ci săaștepte fâgăduința Tatălui, care aŭ auditŭ de la mine. Că Ioann a botezatŭ cu apă, iar voi vè veși boteza cu Duhulŭ Santŭ, nu după multe aceste zile. Iar ei adunându-se 'lŭ-aŭ întreatŭ pre dênșulŭ, dicând: Dómne! aŭ într'acestŭ anŭ vei să aședŭ împărăția lui Israilŭ? Iar elŭ a dișŭ către dênșiŭ: nu să cuvine a sci voi anŭ sau vremea, care Tatălŭ le-a pusŭ întru a sa stăpânire.

Ci veți lua putere viindă Duhulă Santă preste voi; și veți fi mie mărturie în Ierusalim și în totă Iudea și Samaria, și până la marginea pământului.

Alliluia. Glas 4.

Tu Dămine înviindă vei milui Sionulă, că vremea este ală milui pre elă, că au venit vremea.
STIXU, Din Ceră au căutată Domnulă.

LUNI

ÎN SĂPTĂMÂNA CEA LUMINATĂ.

PROCHIMEN GLAS 8.

În totă pământulă a eșit vestirea loră, și la marginile lumii Cuvintele loră.
STIHU, Cerurile spună Mărirea lui Dumneșă, și facerea Măinilor lui o vestesce lăria.

Din Faptele Săntiloră Apostolă Cetirea.

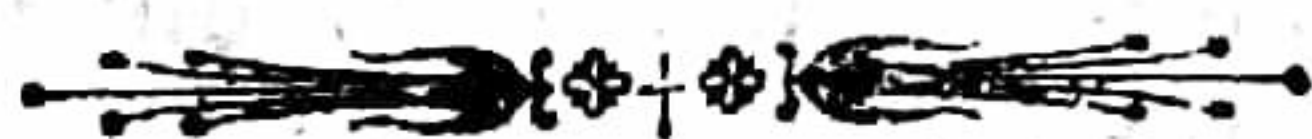
CAP I. STIH 12.

In zilele acelea, s'au întorsă Apostolii în Ierusalim de la muntele ce se cheama Eleonă, care este aproape de Ierusalim, ce are calea sâmbetei. Și dacă au intrat, s'au suit în casa de sus, unde locuia Petru și Iacov, Ioann, și Andrei, Filipp și Thoma, Vartholomei și Mathei, Iacov ală lui Alfe, Simon Zilotis, și Iuda ală lui Iacov. Acestia toți era așteptând cu ună cugetă în rugăciune, și în cerere, cu mulierile, și cu Maria muma lui Iisus, și cu frații lui. Și în zilele acelea sculându-se Petru în mijlocul ucenicilor, unde era mulțime de nume împreună, ca la uă sută și douăzeci, a zis: bărbați frați! a trebuită a se împlini scriptura acăsta, care a zisă mai'nainte Duhulă Santă prin gura lui David, pentru Iuda care s'au făcută povață celor ce au prinsă pre Iisus. Căci numărătă era împreună cu noi, și luase sôrtea slujbei acăsteia. Decă se cuvine dintr'acești bărbați care se aduna cu noi în totă vremea, întră care intra și eșia între noi Domnulă Iisus. Începându de la botezulă lui Ioann, până în ziua întră care s'au înălțat de la noi, să fie cu noi mărturie învierii lui, unulă dintr'aceștia. Și au pusă pre doi, pre Iosif ce se cheama Varsava, care s'a numită Iustă, și pre Mathia. Și rugându-se au zis: tu Dămine! care știi inimile tulară, arată dintr'acești doi pre unulă care ai alesă. Să iea sôrtea slujbei și apostoliei acăsteia, dintră care a cădată Iuda, să mergă în loculă lui. Și au dată sorții loră, și a cădată sôrtea pre Mathia, și sa numărătă cu cei ună-spre-dece Apostolă.

Alliluia.

Lăudați pre Domnulă din Ceruri, lăudați pre elă din înălțime.

Pre acela Dumnezeu lă-a înviétu, deslegându durerile morții, pentru că nu era cu puțină a fi elu de dēnsa ținutū. Că David vorbesce pentru dēnsulū: vėdut-amū pre Domnulū innaintea mea pururea; că d'a drépta mea este, ca să nu mă clătescū. Pentru acēsta s'a veselitū inima mea, și s'a bucuratū limba mea; încă și trupulū meū s' va sělășlui întru nădejde. Că nu veī lăsa sufletulū meū în iadū, nicī veī da pre celū cuviosū al tēu s' vađă stricāciune. Cunoscute ai făcutū mie căile vieței; umplea-mē-veī de veselie cu fața ta. Bărbați frați! cadesē a vorbi cu îndrēsnire către voi pentru patriarchulū David, că a și muritū și s'a îngropatū, și mormintulū lui este între noi pēnă în diūa acēsta. Decī proorocū fiindū, și sciindū că cu jurāmētū s'a juratū Dumnezeu lui, că din rodulū cōpselorū lui duple trupū, va ridica pre Christosū, s' ședā pre scaunulū lui; Mai innainte vėdēndū a vorbitū de învierea lui Christosū, că nu s'a lăsatū sufletulū lui în iadū, nicī trupulū lui a vėdutū stricāciune. Pre acestū Iisus lă-a înviatū Dumnezeu, căruia noi toți suntemū mărturiī. Dreptū aceea cu drépta lui Dumnezeu înălțāndu-se, și fāgāduința Duhului Santū luāndū de la Tatālū, a turnatū acēsta care acum voi vedeți și auziți. Pentru că nu David s'a suitū în ceruri; ci ȳice însuși: ȳis-aū Domnulū Domnului meū, ședī d'a drépta mea. Pēnă ce voiū pune pre vrājmașiī tēi așternutū piciórelorū tale. Decī cu adevērire s' scie tótā casa lui Israilū, că Domnū și Christosū a făcutū Dumnezeu pre Iisus acesta, pre care voi lă ați restignitū. Iar ei auzindū acēsta s'aū umilitū cu inima, și aū ȳisū către Petru și către cei-l-alți apostoli. Ce s' facem bărbați frați? Iar Petru a ȳisū către ei: pocāiți-vē, și s' se boteze fie-care dintru voi întru numele lui Iisus Christosū. Alliluiea.

Măresce sufletulū meū pre Domnulū, și s'a bucuratū Duhulū meū de Dumnezeu mântuitorulū meū.

JOI

ÎN SĂPTĂMÂNA CEA LUMINATĂ.

PROCHIMEN GLAS 3.

Cântați Dumnezeului nostru cântați, cântați Împēratului nostru cântați.

STIHU. Tóte limbile plesniți cu mǎnile, strigați lui Dumnezeu cu glasū de bucurie.

Din Faptele Sanților Apostoli Cetirea.

CAP II. STIH 38.

În ȳilele acelea, ȳis-aū Petru către poporū, pocāiți-vē, și s' se boteze fie-care dintru voi întru numele lui Iisus Christosū, spre iertarea păcatelorū! și veți lua darulū Santului Duhū. Pentru că vouē este fāgāduința, și fiilorū vostri, și tutulorū celorū de departe, orī pre căți va chiema Domnulū Dumnezeulū nostru. Și cu alte cuvinte mai multe mărturisia și i îndemna pre dēnsiī ȳicāndū: mēntuiți-vē de acestū nēmū îndērētnicū. Decī

ei cu dragoste priimindū cuvântulū lui, s'aū botezatū; și s'aū adăogatu în diina aceea suflete ca la trei mi. Și era stăruitorī intru învățatura Apostolilor, și intru împertășire, și intru frângerea pâinei, și intru rugăciunī. Și s'a făcută frică preste totū sufletulū; că multe minunī și semne se făcea prin Apostoli.

Alliluica, Glasū 4.

In cordezā și sporesco și împărătesce.

STIH. Iubitaī dreptateā, și al urātū fūrū de legen.

VENERI

ÎN SĂPTĂMÂNA CEA LUMINATĂ.

PROCHIMEN GLAS 4.

Cătū s'aū măritū lucrurile tale Dóme, tóte intru înțelepciune leai făcutū.

STIH. Bine cuvinteadă suflete alū meū pro Domnulū, Dóme Dumneđoulū meū măritutēi sórte.

Din Faptele Sanților Apostoli Cetirea.

CAP III. STIH 1.

In zilele acelea, Petru și Ioann suitus-aū în biserică la rugăciune, în césulū alū noulea. Și unū bărbatū óre-care schiopū din pântecele maiceī sale fiindū, se purta; pre care-lū punea în tóte zilele innaintea ușei bisericeī, ce se chīama Frumósă, ca să cérā milosteniā de la cei ce intra în biserică. Care vedēndū pre Petru și pre Ioann vrēndū să intre în biserică, cerea milosteniā. Iar Petru cu Ioann căutāndū la dēnsulū, a đisū: cautā la noi. Iar elū cu luóre aminte căuta la dēnșii, așteptānd să iea ceva de la ei. Iar Petru a đisū: argintū și aurū nu este la mine; iar ce amū, aceea-ți daū; intru numele lui Iisus Christosū Nazarinénulū scólă-te și umblā! Și apucāndu-lū pre dēnsulū de mână cea dreptă, lū-a ridicatū; și îndatā i s'a întăritū lui talpele și fluerele. Și sārindū a stātulū, și umbla; și a intratū cu dēnșii în biserică, umblāndū și sārindū, și lāudāndū pre Dumneđeū.

Alliluica. Glasū 8.

Mărturisivorū Cerurile minunile tale Dóme.

SAMBATA

ÎN SĂPTĂMÂNA CEA LUMINATĂ.

PROCHIMEN, GLAS 3.

Domnulū este luminarea mea și mântuitorulū meū.

STIH. Domnulū este scutitorulū vieții mele de cine mă voiū în fricoșă.

Din Faptele Sanților Apostoli Cetirea.

CAP III. STIH 11.

In zilele acelea, fiindu-se schiopulū celū vindecatū de Petru și de Ioann, aū alergatū la dēnșii totū poporulū în pridvorulū ce se chīamā alū lui Solomonū, inspălmēntați. Iar Petru vedēndū a răspunsū către poporū:

bărbați Israiliteni! ce vă minunați de acesta? sau ce căutați la noi, ca cum cu a noastră putere, sau bună credință, lamă fi făcută pre acesta să umble? Dumnezeu lă Avraamă, și ală lă Isaacă, și ală lă Iacovă, Dumnezeu părinților noștri, a proslăvită pre fiulă său Iisus, pre care voi lă-ați dată, și vați lepădată de dănsulă înaintea feței lă Pilată, judecândă elă să-lă sloboadă. Iar voi de celă Sântă și dreptă vați lepădată, și ați cerută bărbată ucigașă să vi să dăruască vouă; Iar pre în cepătorilă vieței lă-ați omorită, pre care Dumnezeu lă-a înviată din morți, căruia noi mărturiș suntemă. Și prin credință în numele lă, pre acesta, pre care-lă vedeți și-lă știți, lă-a întărită numele lă; și credința cea printr'insulă, i-a dată lă totă întregimea acăsta, înaintea văstră tuturilor.

Alluia, Glas 5.

Domnă lă împărătită întru podăbă s'a înbrăcată.

STIH. Pentru că aă întărită lumea care nu să va clăti.

DUMINECA.

A DOUA DUPE PASCI ALUI THOMA.

PROCHIMEN, GLAS 3.

Mare este Domnă lă nostru: și mare este tăria lă, și priceperă lă nu este numără.

STIH. Lăndați pre Domnă lă că este bună.

Din Faptele Săntiloră Apostolă Cetirea.

CAP V.

STIH 12.

N dălele aceleă prin măinele Apostoliloră să făcea semne și minună multe întru poporă. Și era toți cu ună gândă în pridvorulă lă Solomonă. Iar din cei-l-alți nimenă nu cuteđa să se lipască de ei, ci-i mărea pre ei poporulă. Și mai multă se sporea cei ce credea în Domnă lă, mulțime de bărbați și de muieră. În cătă și pre ulițe scolea pre cei bolnavă, și-i punea pre patură și pre năsăliă, ca viindă Petru măcară umbra lă să umbreze pre vre-unulă dintru ei. Și seaduna și mulțimea din cetățile cele de prin pregiură în Ierusalim, aducândă pre cei bolnavă și pre cei chinuiți de duhurile cele ne curate, care să tămăduca toți. Și sculându-se Archiereul și toți care era cu dănsulă, (care era eresă ală sadduceiloră), s'aă umplută de pismă. Și și-aă pusă măinele loră pre Apostolă, și i-aă pusă pre ei în închisore publică. Iar Angelulă Domnului

pre ei în mijloc, 'I-au întreat: cu ce putere, sau cu ce nume alî făcutu voi acesta? atunci Petru umplându-se de Duhū Santū, a ȡisū către dēnșii: Domnitoriī poporului, și bētrāniī lui Israilū! De vreme ce noi astāȡi suntemū cercetaȡi pentru facerea de bine către unū omū bolnavū, prin cine acesta s'a mēntuitū. Cunoscutū sē fie vouē tutulorū, și la totū poporulū lui Israilū, cā prin numele lui Iisus Christos Nazarinēnulū, pre care voi 'lū-aȡi rēstignitū, pre care Dumneȡeū 'lū-a înviētū din morȡi, întru acela acesta stā înaintea vōstrā sānētosū.

M E R C U R I

A DOUA SĂPTĂMÂNĂ DUPE PASCİ.

Din Faptele Sanȡilorū Apostoli Cetirea.

CAP IV. STIH 13.

In ȡilele acelea, vēȡēndū Iudeiī îndrāsnēla lui Petru și a lui Ioann, și sciindū cā sunt ōmenī ne cārturari și simpli, se mira; și-'I cunoscea pre dēnșii, cā cu Iisus fusese. Iar vēȡēndū pre omulū celū tāmăduitū cu dēnșii stāndū, nimicū n'avea a ȡice improtivā. Ci poruncindū-le lorū sē ēsā afarā din sinagoga, vorbia între sine, ȡicāndū: ce sē facemū ōmenilorū acestora? cāci cum cā s'a făcutū printr'înșii semnū cunoscutū, este arātatū celorū ce locuescū în Ierusalimū, și nu putemū tāȡādui. Ci ca sē nu se rēspāndēscā mai multū în poporū, cu ameninȡarea sē-'I ameninȡāmū pre ei, ca mai multū sē nu vorbēscā în numele acestuia nici unuia din ōmenī. Și chiāmāndū-'I pre ei, le-aū poruncitū lorū, ca nici-de-cum sē numai vorbēscā, nici sē înveȡe pentru numele lui Iisus. Iar Petru și Ioann rēspundēnd, aū ȡisū către dēnșii: de este dreptū înaintea lui Dumneȡeū, a asculta pre voi mai multū, de cātū pre Dumneȡeū, judecaȡi; Pentru cā nu putemū noi cele ce amū vēȡutū și amū auȡitū, sē nu le vorbimū. Iar ei ameninȡāndū-'I pre dēnșii, 'I-aū sloboȡitū negāsindū nimicū cumū 'I arū pȡdepsi pre ei, pentru poporū; cāci toȡi proslāvia pre Dumneȡeū pentru ceea ce s'a făcutū. Pentru cā mai multū de cātū de patru-ȡeci de ani era omulū acela, întru care se făcuse semnulū acela alū tāmăduiriī.

A DOUA SĂPTĂMÂNĂ DUPE PASCİ.

Din Faptele Sanȡilorū Apostoli Cetirea.

CAP IV. STIH 23.

In ȡilele acelea, după ce s'aū sloboȡitū Apostoliī aū venitū la ai sēi, și le-aū spusū cāte aū ȡisū către dēnșii Archiereiī și bētrāniī. Iar ei auȡindū, toȡi d'impreună aū ridicatū glasū către Dumneȡeū, și aū ȡisū:

SĂMBĂTA

A DOUA SĂPTĂMÂNĂ DUPE PASCİ.

Din Faptele Sanților Apostoli Cetirea.

CAP V. STIH 21.

n zilele acelea, intrat-aŭ Apostoliŭ în Biserică de duminică, și învăța. Iar viindŭ Archiereulŭ și cei ce era cu elŭ, aŭ adunatŭ soborulŭ și pro

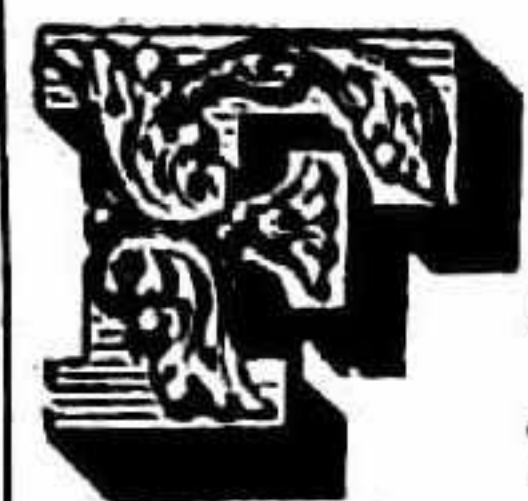

JOI

A ȘASEA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întâi cea către Corintheni a Santului Apostolŭ Pavelŭ Cetirea.

CAP III. STIH 18.

raților; nimeni pre sine se nu se înșale; de i se pare cuiva între voi, că este înțelept în vécule acestă, se se facă nebun, ca se fie înțelept. Pentru că înțelepciunea lumii acesteia nebuniă este la Dumnezeu; că scrisu este: celŭ ce prinde pre cei înțelepți intru priceperea lorŭ. Și iarăși: Domnulŭ cunoște cugetile înțelepților, că sunt deșerte. Dreptu aceea nimeni se nu se laude între oameni, că toate ale vostre sunt. Orî Pavelŭ, orî Apolosŭ, orî Chifa, orî lumea, orî vieța, orî mórtea, orî acestea de acumŭ, orî cele viitoare, toate ale vostre sunt. Iar voi aî lui Christosŭ, iar Christosŭ, alŭ lui Dumnezeu.

VINERI

A ȘASEA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întâi cea către Corintheni a Santului Apostolŭ Pavelŭ Cetirea.

CAP IV. STIH 5.

raților, mai'nainte de vreme nimicŭ se nu judecați, pênă ce va veni Domnulŭ, care va și lumina cele ascunse ale întunerecului, și va arêta sfaturile inimilorŭ. Și atunci lauda va fi fîiesce-căruia de la Dumnezeu. Iar acestea fraților le-amŭ închipuitŭ intru mine, și intru Apolos, pentru voi: ca intru noi se vê învățați, ca nu mai multŭ de câtŭ ce este scrisŭ se gândiți, ca se nu vê mândriți unulŭ pentru altulŭ împotriva celui-l-altŭ. Că cine te alege pre tine? și ce aî care n'aî luatŭ? iar de aî și luatŭ, ce te laudă, ca cumŭ n'aî-fi luatŭ? etă sãtuî sunteți, etă v'ați îmbogățitŭ, fără de noi ați împărățitŭ: și o de ați si împărățitŭ! ca și noi cu voi împreună se împărățimŭ.

SAMBĂTĂ

A ȘASEA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea cea către Romanî a Santului Apostolŭ Pavelŭ Cetirea.

CAP IX. STIH 1.

raților, adevêrulŭ dicŭ în Christosŭ, nu mințŭ, împreună mărturisindu-mi mie conștiința gândului meu prin Duhul Sântŭ. Că întristare mare înmi este mie, și ne încetată durere inimii mele. Că ași si profitŭ cu însu'mi, a si anathema de la Christosŭ pentru frații mei, și rudele me-

le dupre trupū, care sunt Israiltenī, acārora este moștenirea fiéscă, și slava, și aședământurile, și punerea de lege, și slujba, și făgăduințele, aī cārora sunt părinți, și dintru care este Christosū dupre trupū, care este pres-te tôte Dumneđeū bine-cuvéntatū învecī, Amin.

DUMINECA

A ȘASEA DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

LUMINANDA, A 6. PROCHIMENŪ, GLAS 5.

Tu Dómne ne veī pădi, și ne veī apĕra de nĕmulū acesta în vĕcū.

STIH, Dómne Domnulū nostru câtū este de minunatū numele tĕū în totū pământulū.

Din Cartea cea către Romanī a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP XII. STIH 6.

raților, avĕndū daruri deosibite dupe darulū care este datū nouĕ, orī proorocie dupe mĕsura credinței, orī slujbă întru slujire, orī celū ce învață întru învățatură, orī celū ce mângăe întru mângăere, celū ce dă-ruește întru neviclesugū, povĕșuitorulū întru osârdie, miluitorulū întru bu-na voință: dragostea nefălarnică să vĕ fie, urândū rĕulū, și lipindu-vĕ de lucrulū bunū, cu dragoste frățescă unulū pre altulū iubindū, unulū pre altulū cu cinste mai mare făcân-lū, cu osârdia nelenevoși, cu duhulū ardĕndū, Dom-nului slujindū, întru nădejde bucurându-vĕ, întru necazuri răbdândū, în-tru rugăciune petrecândū. În trebuințele Sanților pârtași fiindū, iubirea de streinī urmândū. Bine-cuvĕntați pre cei ce vĕ gonescū pre voi, bine-cu-vĕntați și nu-ți blestemați.

Alliluia, Glasū 5.

Milele tale Dómne în vĕcū le voī cĕnta.

STIH, Că aī dișū, în vĕcū mila să zidesce în ceruri.

LUNI

A ȘAPTEA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întĕiū cea către Corinthenī a santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP V. STIH 9.

raților, scris-amū vouĕ în carle, să nu vĕ amestecați cu curvari, și cu adevĕratū nu cu curvari lumi aceștiea, saū cu lacomi, saū cu răpitori, saū cu slujitori idolilorū, de vreme ce ar-fi trebuitū dar să eșiți din lumea acĕsta, iar acumū amū scrisū vouĕ, să nu vĕ amestecați, dacā vre-unulū numindu-se frate, va fi curvarū, saū lacomū, saū slujitorū idolilorū,

saŭ ocărătorŭ, saŭ beŭivŭ, saŭ răpitor, cu unulŭ ca acesta nici sã mâncaŭ. Cã ce-'mĩ este mie ajudeca pre cei dinafarã? aũ nu judecaŭ voi pre cei dinlăuntru? Iar pre cei dinafarã Dumneđeũ îi judecã, scôteŭi dreptũ aceea afa-
rã pre celũ rău dintre voi înșivẽ. Aũ dõrã îndrēsnește cine-va din voi, avẽd vre-uã pirã împrotiva altuia, a sã judeca la cei nedrepŭi, iar nu la cei sãnŭi? aũ nu știŭi cã sãnŭi vorũ sã judece lumea? și de se judecã lumea întrũ voi, nu sunteŭi vrednici de judecãŭi mai de josũ. Aũ nu știŭi cã pre Angelĩ vomũ sã judecãmũ? cu câtũ mai vãrtosũ cele lumești? Decĩ, de aveŭi judecãŭi lu-
mești, pre cei nebãgaŭi în sãmã întrũ adunare, sã-i puneŭi sã judece. Și acẽs-
ta ca sã vã rușinaŭi dicũ vouẽ. Aũ dõrã așa nu este între voi înțeleptũ nici
unulŭ, care sã põtã judeca între fraŭi sãĩ? Ci frate cu frate sã judecã, și în-
cã la necredincioși. Decĩ dar cu adevãratũ pãcatũ vẽ este, cãci aveŭi ju-
decãŭi între voi. Pentru ce mai bine nu suferiŭi strãmbãtate? pentru ce mai
bine nu rãbdaŭi pagubã. Ci voi înșivẽ faceŭi strãmbãtate, și aduceŭi pagubã,
și acẽsta încã o faceŭi fraŭilorũ? aũ nu știŭi, cã ne dreptũ împãrãŭia luĩ Dum-
neđeũ nu vorũ moșteni? nu vẽ înșelaŭi! nici curvariĩ, nici slujitoriĩ idolilor,
nici prea-curvariĩ, nici malachiĩ, nici sodomneniĩ, nici furiĩ, nici lacomiĩ,
nici beŭivĩ, nici ocărătoriĩ, nici răpitoriĩ, împãrãŭia luĩ Dumneđeũ nu vorũ
moșteni. Și acestea uniĩ aŭi fostũ: ci v'aŭi spãlatũ, ci v'aŭi sãnŭitũ, ci v'aŭi
îndreptatũ întrũ numele Domnuluĩ Iisus, și întrũ Duhul Dumneđeuluĩ nostru.

M A R T I

A ȘAPTEA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întâi cãtre Corinthenĩ a Santuluĩ Apostolũ Pavelũ Cetirea.

CAP VI. STIH 20.

Fraŭilorũ, proslãviŭi pre Dumneđeũ în trupulũ vostrũ, și în duhul vos-
tru, cele ce sunt ale luĩ Dumneđeũ. Iar de care 'mĩ-aŭi scrisũ, bi-
ne este omuluĩ sã nu se atingã de muĩere, dar pentru curviĩ, fiã-care sã -'și
aibã muĩerea sa, și fiã-care sã -'și aibã bãrbatulũ sãũ. Muĩeriĩ bãrbatulũ
datornica dragoste sã-i dea, asemenea și muĩerea bãrbatulũ. Muĩerea tru-
pulũ sãũ nu-'și stãpãnesce, ci bãrbatulũ: asemenea și bãrbatulũ trupulũ sãũ
nu-'și stãpãnesce, ci muĩerea. Sã nu opriŭi datoria unulũ altuia, fãrã numai
din buna voinŭã la uã vreme, ca sã vẽ îndeletniciŭi în postũ și în rugãciune: și
iarãși sã vẽ întruniŭi, ca sã nu vẽ ispitescã pre voi satana pentru neînfrãnarea
võstrã. Și acẽsta o dicũ dupe sfatũ, iar nu dupe poruncã. Cã voescũ cã
toŭi ómeniĩ sã fie precumũ și eu: ci fiã-care are darulũ sãũ de la Dumneđeũ,
unulũ așa, iar altulũ într'altũ chipũ. Iar dicũ celorũ necãsãtoriĩ și vãdu-
velorũ, bine este lorũ, de vorũ rãmãnea precumũ și eu. Iar de nu sã vorũ
putea ŭinea, sã se cãsãtorescã; cã mai bine este sã se cãsãtorescã de câtũ sã

se aprindă. Iar celor căsătorii poruncesc nu e, ci Domnul: muiera de bărbat se nu se despartă, iar de se va și despărți se nu se mărite, sau se se împace cu bărbatul său: și bărbatul pre muieră se nu o lase. Iar celor l-alți e, nu Domnul: de are vre-un frate muieră necredincioasă, și aceea va voi se viețuască cu el, se nu o lase pre ea.

M E R C U R I

A ȘAPTEA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SÂNTULUI DUH.

Din Cartea întâi cea către Corintheni a Sântului Apostol Pavel Cetirea.

CAP VII. STIH 12.

Fraților, de are vre-un frate muieră necredincioasă, și aceea va voi se viețuască cu el, se nu o lase pre ea. Și muiera de are bărbat necredincios, și acela va voi se viețuască cu dânsa, se nu-l lase pre el. Că se sântesce bărbatul necredincios, prin muiera (credincioasă,) și se sântesce muiera necredincioasă, prin bărbatul (credincios,) că într-alt chip, fii voștri necurați ar fi, iar acum sănți sunt. Iar de se desparte cel necredincios, despart-se. Că nu este supus robiei fratele, sau sora intru unele ca acestea. Că spre pace ne-a chemat pre noi Dumnezeu. Că ce știți muieră! de-ți vei mântui bărbatul? sau ce știți bărbate! de-ți vei mântui muiera? Însă fie-căruia precum Ți-a împărțit Dumnezeu, și fie-care precum Ți-a chemat Domnul, așa se umble: și așa în toate Bisericile poruncesc. De este cine-va chemat intru tăierea împregiur, se nu se tragă. Iar de este cine-va chemat intru netăierea împregiur, se nu se taie împregiur. Tăierea împregiur nimic este, și ne tăierea împregiur nimic este, ci paza poruncilor lui Dumnezeu. (*) Fie-care în ce chemare este chemat, intru aceea se rămăe. Robu ești chemat, nu te griji, ci de și poți se fi slobod, mai mult te supune. Că cel ce este chemat în Domnul ca rob, slobod Domnului este: asemenea și cel ce este chemat ca slobod, rob este lui Christos. Cu preț sunteți cumpărați: nu vă faceți robi oamenilor. Fie-care intru ce este chemat fraților, intru aceea se rămăe înaintea lui Dumnezeu.

J O I

A ȘAPTEA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SÂNTULUI DUH.

Din Cartea întâi cea către Corintheni a Sântului Apostol Pavel Cetirea.

CAP VII. STIH 24.

Fraților, fie-care intru ce este chemat, intru aceea se rămăe înaintea lui Dumnezeu. Iar pentru feciore porunca Domnului n'am, iar sfat dau, ca un miluit de la Dumnezeu, a fi credincios. Socotesc

(*) Veți la finit Nota A. explicătoare Stihurilor 20. și 21.

dar că acestu lucru este bun pentru acésta de acumu nevoie, că bine este omului a fi așa. Legatu-te-ai cu muiere? nu căuta deslegare. Deslegatu-te-ai de muiere? nu căuta muiere. Iar de te-ai și insuralu, n'ai greșit; și de s'a măritat fecióra n'a greșit. Dar necazū în trupū vorū avea unii ca aceștiia, iar eū vē cruțu pre voi. Și acésta dicū fraților, că vremea de acumu scurtă este; ca și cei ce au muieri, să fie ca cumu n'ar avea; și cei ce plângu ca cumu n'ar plânge; și cei ce se bucură, ca cumu nu s'arū bucura; și cei ce cumpără, ca cumu n'ar stăpâni; și cei ce se folosescū cu lumea acésta, ca cumu nu s'ar folosi. Că trece chipulū lumii aceșteia; și voescū să fiți voi fără grijă; celū ne insuralu să grijaște de ale Domnului, cum va plăcea Domnului; iar celū insuralu să grijaște de ale lumei, cumu va plăcea muierii. Să deosibește muierea și fecióra, cea nemăritată să grijaște de ale Domnului, că să fie sântă și cu trupulū și cu sufletulū. Iar cea măritată să grijaște de ale lumei, cumu va plăcea bărbatului. Și acésta dicū spre folosulū vostru, nu ca să vē puiū vouē cursă, ci spre buna cuviință, și apropiere către Domnulū fără smintelă.

V I N E R I I

A ȘAPTEA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea înterū cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP VII. STIH 35.

Fraților, spre folosulū vostru dicū, nu ca să vē puiū cursă ci spre buna cuviință, și apropiere către Domnulū fără smintelă. Iar de i se pare cui-va că i se va face vre-o necinste pentru fecióra sa, dacă-î trecu tinerețele, și așa trebuie a fi, facă ce-î este voia, nu greșaste, mărite-se. Iar care stă tare în inimă, ne avēndū nevoie, și are stăpânire pentru voia sa, și acésta a judecatū întru inima sa, ca să-și pădēscă fecióra sa, bine face. Decī dar și celū ce-și mărită fecióra sa, bine face; iar celū ce nu o mărită, mai bine face. Muierea legată este de lege, încâtă vreme, trăesce bărbatulū ei; iar dacă va adormi bărbatulū ei, slobodă este dupe care va vrea să se mărite, numai întru Domnulū. Iar mai fericită ar-fi, de arū rămănea așa, dupe sfatulū meū. Că mi se pare că și eū amū Duhulū lui Dumnezeu. Iar pentru cele ce se jertfescū idolilorū, scimū, că toți avemū cunoșcință; însă cunoșcința face mărēlū; iar dragostea zidesce. Iar de i se pare cui-va că știe ce-va, încă nimicū n'a cunoscutū, precumū i se cade a cunoșce. Iar de iubescē cine-va pre Dumnezeu, acela cunoscutū este de dēnsulū. Iar pentru măncarea jertfelorū idolescī, scimū că idolulū nimicū nu este în lume: și cumū că nu este altū Dumnezeu, fără numai unul. Pentru că de și sunt care se dicū dumnezei, în cerū, sau pre pământū, (pre-

cumă sunt dumnezei mulți, și domni mulți,) iar nouă ună Dumnezeu este Tatălă, dintru care sunt toate, și noi întru dănsulă. Și unulă Domnulă Iisus Christos, prin care sunt toate și noi printr'insulă. Ci nu este întru toți cunoscința. Iar uni cu știința idolului până acumă, ca uă jertfă idolăscă mănăncă, și știința loră fiindă slabă se spurcă.

SAMBATA

A ȘAPTEA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHĂ.

Din Cartea cea către Romanii a Santului Apostolă Pavelă cetirea.

CAP XII. STIH 1.

Fraților, rogu-vă pre voi, pentru îndurările lui Dumnezeu, să vă puneți înaintea trupurilor voastre jertvă vie, sântă, bineplăcută lui Dumnezeu, slujba voastră cea cuvântătoare. Și să nu vă asemănați chipului vécului acestuia, ci să vă prefaceți întru înnoirea minții voștre, ca să cunoșteți voi, care este voia lui Dumnezeu cea bună și plăcută, și deplină. Că dică prin darulă ce mi s'a dată mie, tuturoră celoră ce sunt între voi, a nu cugeta înaltă, afară de câtă li se cade a cugeta. Ci a cugeta spre a fi cu mintea întregă, precumă fiește-căruea aă împărțită Dumnezeu măsura credinței.

DUMINECA

A ȘAPTEA DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHĂ.

LUMINÂNDĂ, A 7. PROCHIMENU, GLAS 6.

Mântuește Dămnă poporulă tău, și bine-cuvintădă moștenirea ta.

STIH, Cătră tine Dămnă voă striga, Dumnezeulă meu, nu tăcea de mine.

Din Cartea cea către Romanii a Santului Apostolă Pavelă Cetirea.

CAP XV. STIH 1.

Fraților, datoră suntemă noi ceșă țară să purtămă slăbiciunile celoră neputincioși, și nu nouă să plăcemă. Ci fie-care din noi să facă spre plăcere vecinului întru bine spre zidire. Că și Christosă năluși singură a făcută spre plăcere, ci precumă este scrisă: defăimările celoră ce te defăimă pre tine aă cădută preste mine. Căci câte s'aă scrisă mai'nainte, spre învățătura noastră s'aă scrisă; ca prin răbdare, și mângâerea scripturilor nădejde să avemă. Iar Dumnezeulă răbdării și ală mângâerii, să dea vouă același să gândiți între voi singuri întru Christos Iisus; ca toți dimpreună cu uă gu-

ră să slăviți pre Dumnezeu, și Tatălă Domnului nostru Iisus Christos. Declădă priimiți unii pre alții, precum și Christosă a priimită pre voi întru slăva lui Dumnezeu.

Alliluia, Glasu 6.

Celă ce locuiește întru ajutorulă celui de susu.

STIH, Păce-va Domnului sprăjitorulă meu ești, și scăparea mea.

L U N E

A OPTA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întâia cea către Corintheni a Santului Apostolă Pavelă Cetirea.

CAP IX. STIH 13.

Praților, a nu știți că cei ce lucrăză cele sante, din biserică mă-neneă? și care slujescă Oltarului, cu Oltarulă împărțescă? așa și Domnulă a orânduită, că cei ce propoveduescă Evangelia, din Evangeliie să trăiască. Iar eu nici una de acestea n'am făcută, și n'am scrisă acestea, ca așa să se facă întru mine. Că mai bine 'mi este a muri de câtă lauda mea cine-va să o facă deșartă. Că de bine vestescă, nu'mi este mie laudă, că nevole imi zace asupra. Iar amar mie este de nu voiă bine-vesti. Că de facă acesta de voe, plată amă, iar dacă de silă, dregătorie imi este mie încredințată. Care dar plată'mi este mie? ca bine vestindă, fără plată să puă Evangeliia lui Christosă, ca să nu facă eu dupe puterea mea întru buna vestire.

M A R T I

A OPTA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întâia cea către Corintheni a Santului Apostolă Pavelă Cetirea.

CAP X. STIH 5.

Praților, întru cei mai mulți din părinți n'au bine voită Dumnezeu, că au cădută în pustie, și aceste pilde s'au făcută nouă, ca să nu fim poștitori de rele, precumă au poștită și aceia. Nici să fiți slujitori idoliloră, ca și unii dintr'înșii, precumă este scrisă: ședut-au poporulă de a mănca și a beuă, și s'au sculat de a jucat. Nici să curvimă precumă unii dintr'înșii au curvită, și au cădută într'o di două-deci și trei de mi. Nici să ispitimă pre Christosă, precum și unii dintr'înșii au ispitită, și de șerpi au perită. Nici să cărtiți, precumă unii dintr'înșii au cărtită, și s'au perdută de perdătorulă. Și aceste pilde toate s'au întemplată acelora, iar s'a scrisă spre învățătura noastră, la care sfârșiturile vécuriloră au ajunsă. Pentru aceea celă ce i se pare că slă, să ea aminte să nu cadă.

MERCURI

A OPTA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întâi cea către Corintheni a Santului Apostol Pavel Cetirea.

CAP X. STIH 12.

raților, celui ce isă pare că stă, să iea aminte să nu cadă. Ispită pre voi nu v'a ajuns, fără numai omenescă. Iar credincios este Dumnezeu, care nu va lăsa pre voi să vă ispitiți, mai mult decât puteți, ci împreună cu ispita va face și sfârșitul, ca să o puteți purta, pentru aceea iubii mei, fugiți de slujirea idolilor, ca celor înțelepți vorbesc, judecați voi ceea ce vorbesc eu. Păharul bine-cuvântării care bine-cuvântăm, a nu este împărtășirea sângelui lui Christos? pâinea care frângem, a nu este împărtășirea trupului lui Christos? că uă pâine, un trup, suntem noi cei mulți. Că toți dintr'o pâine ne împărtășim. Vedeți pre Israil dupe trup, a nu cei ce mănâncă jertfele sunt părtași Altarului? decă ce dicu eu? că dora idolul este ce-va? sau ce se jertfesc idolului, este ce-va? ci pentru că cele ce jartfesc nemurile, dracilor jartfesc, iar nu lui Dumnezeu. Nu voesc dar ca să vă faceți părtași dracilor. Nu puteți bea Păharul Domnului, și păharul dracilor. Nu puteți fi părtași Mesii Domnului, și mesii dracilor. A nu întărâta-vom pre Domnul spre mânie? a nu mai tară decât el suntem?

JOI

A OPTA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întâi cea către Corintheni a Santului Apostol Pavel Cetirea.

CAP X. STIH 28.

raților, de va dice vouă cine-va: acăsta este jertfa idolilor, să nu mâncați, pentru acela ce v'a spus, și pentru conștiința: că al Domnului este pământul și plinirea lui. Iar conștiința dicu nu a ta, ci a celui lalt. Că pentru ce slobozenia mea să se judece de altă conștiință? dacă mă împărtășesc eu prin dar, pentru ce mă hulesc de ceea ce eu mulțămesc? decă ori de mâncați, ori de beți, ori altă-ceva de faceți, toate întru slava lui Dumnezeu să le faceți. Ne smintitori să fiți și ludeilor, și Elinilor, și bisericii lui Dumnezeu. Precum și eu întru toate tuturor le fac spre plăcere, necăutându folosul meu, ci al celor mulți, ca să se mantuescă. Următori fiți mie, precum și eu lui Christos, iară vă laudă fraților, că de toate ale mele vă aduceți aminte, și țineți predaniile, precum v'am dat vouă. Și voesc să știți voi, că a totu bărbatul, capul este Christos; iar capul muierii este bărbatul; iar capul lui Christos este Dumnezeu. Totu bărbatul rugându-se, sau proorocind, cu capul aco-

peritū, își rușinează capulū lui. Și totă mușerea rugându-se, său prooro-
cindū, cu capulū desvilitū, își rușinează capulū ei, că una este și aceeși ca
cumū ar-fi rasă. Că de nu se învălește mușerea, se se și tundă. Iar de es-
te lucru de rușine mușerii a se tunde sau a se rade, învălească-se. Că bār-
batulū nu este datorū se'și acopere capulū, chipulū și slava lui Dumneșeu fiind,
iar mușerea slava bārbatulū este, că nu este bārbatulū din mușere, ci mușerea
din bārbatū.

V I N T E R I

A OPTA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întelū cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Celirea.

CAP XI. STIH 8.

Brașilorū, nu este bārbatulū din mușere, ci mușerea din bārbatū. Că
nu s'a ziditū bārbatulū pentru mușere, ci mușerea pentru bārbatū.
Pentru aceea datore este mușerea, se aibă învălitore în capū, pentru Angeli;
însă nici bārbatulū fără mușere, nici mușerea fără bārbatū în Domnulū. Că
precumū este mușerea din bārbatū, așa și bārbatulū prin mușere, și toate de
la Dumneșeu. Întru voi înși-vē judecați, oare cu cuvință este, mușerea
desvilită se se rōge lui Dumneșeu? aū nu și singură firea vē învală pre voi?
că bārbatulū de-'și lasă părulū ne cinste este lui. Iar mușerea dacă-'și lasă
părulū slavă este ei. De vreme ce părulū este datū ei în locū de învălitore.
Iar de se vede că este cine-va prigonitorū, noi obiceiū ca acesta nu avemū,
nici Bisericele lui Dumneșeu. Și acesta poruncindu-vē nu vē laudū, că nu
spre mai bine, ci spre mai rău vē adunați. Că întelū, cândū vē adunați în
Biserică, auđū că se facū între voi împerechieri, și despre nă parte credū
că trebuie se fie și eresuri între voi, ca cei lămurii se fie arătați între voi.
Cândū vē adunați dreptū aceea voi împreună, nu este a mânca Cina Domnu-
lui. Că fie-care își pune cina sa mai'nainte spre mănecare, și unulū este
flămândū, iar altulū se îmbatā. Aū dōrā n'aveți case se măncați, și se beți?
sau Biserica lui Dumneșeu defăimați; și rușinați pre cei lipsii; ce voiū di-
ce vouē? lăuda-voiū pre voi? în acesta nu vē voiū lăuda. Că cū am luatū
de la Domnulū, care amū și datū vouē.

S A M B A T Ă

A OPTA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea cea către Romanii a Santului Apostolū Pavelū Celirea.

CAP XIII. STIH 1.

Brașilorū, totū sufletulū se se supue stăpânirilorū celorū mai înalte.
Că nu este stăpânire, fără numai de la Dumneșeu, și stăpânirile care
sunt, de la Dumneșeu sunt rēnduite. Pentru aceea cine se împotrivește stă-

pânirii, porunciî lui Dumnezeu să împrotivește; și care să împrotivească, judecată-și voru lua loru-și. Că dregătoriî nu sunt frică faptelor celor bune, ci celor rele. Iar de-îi este voia să nu-îi fie frică de stăpânire, fă bine, și vei avea laudă de la dânsa; că slujitoru alu lui Dumnezeu este ție spre bine. Iar de faci rău, teme-te; că nu în zadaru poartă sabia, că slujitoru al lui Dumnezeu este: pedepsitoru întru mânie celui ce face răul. Dreptu aceea trebuie să vă plecați, nu numai pentru mâniă, ci și pentru conștiință, că pentru acesta și dăjdiî dați, că slujitori ai lui Dumnezeu sunt, spre însu-și acesta în-deletnicindu-se. Dați dar tuturor cele ce sunt cu datorie: celui cu dajdia, dajdie: celui cu vama, vamă: celui cu frica, frică: și celui cu cinstea, cinste. Nimănuî cu nimicū nu fiî datorî, fără numai cu a iubi unulū pre altulū. Că celū ce iubește pre altulū, legea aî plinitū. Pentru că acestea, să nu curvești, să nu uciđi, să nu furî, să nu mărturisești minciună, să nu poftestî, și orî care altă poruncă, întru acestū cuvântū să coprinde: adecă să iubești pre vecinulū tēu ca însuți pre tine. Dragostea vecinului, rău nu lucrădă, dreptu aceea împlinirea legiî este dragostea.

DUMINECA

A OPTA DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

LUMINANDA, A 8. PROCHIMENŪ, GLAS 7.

Domnulū tărie poporului sēu va da, Domnulū va bine-cuvēnta pre poporulū sēu cu pace.

STIH, Aduceți Domnulū fiiî lui Dumnezeu, aduceți Domnulū pre fiiî berbecilorū.

Din Cartea întēiū cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP I. STIH 10.

Fraților, rogu-vē pentru Numele Domnului nostru Iisus Christosū, ca toți să vorbiți aceeași, și să nu fie între voi împerecheri, ci să fiți întemeēți într'unū gândū și într'ua înțelegere. Că mi s'a datū mie știre de voi frațiî mei de la cei ce sunt ai Chloeî. Că priciri sunt între voi. Și dicū acesta, că fie-care din voi dice: eū sunt alū lui Pavelū, iar eū alū lui Apollo, iar eū alū lui Chifa, iar eū alū lui Christosū. Aū dōră s'a împărțitū Christosū? aū Pavelū s'a răstignitū pentru voi? saū întru numele lui Pavelū v'ați botezatū? Mulțemescū lui Dumnezeu, că nici pre unulū din voi n'amū botezatū, fără numai pre Chrispū și pre Gaie, ca să nu dică cine-va, că în numele meū amū botezatū. Botezat-amū și casa lui Stefana; iar mai multū nu știū să mai fi botezatū pre altū cine-va. Că num'aū trāmisū pre mine Christosū să botezū, ci să vestescū Evangelia, nu întru înțelepciunea cuvântului, ca să nu se facă înzadarnică Crucea lui Christosū.

Alliluia, Glasū 7.

Bine este a ne mărturisi Domnului, și a cânta numolū tēu înalte.

STIH, A vesti de dimineță mila ta.

L U N I

A NOŪA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întâi cea către Corintheni a Santului Apostolă Pavelă Cetirea.

CAP XI. STIH 31.

Fraților, de ne-am si judecată pre noi singuri, nu ne-am si osândit. Iar când ne judecăm de la Domnul, ne certăm, ca nu cu lumea să ne osândim. Așa dar frații mei, adunându-vă ca să măncați, să așteptați unul pre altul. Și de flămândește cine-va, a casă să mănânce, ca să nu vă adunați spre osândă; iar cele-l-alte, când voi veni, le voi regula. Iar pentru cele duhovnicești fraților! nu voi să nu știți voi, că știți când erați păgân, cumă la idolii cei mulți, ca cumă ați si fostă trași, vă duceți. Pentru aceea vă arătă vouă, că nimene cu Duhul lui Dumnezeu vorbind, nu dice anathema pre Iisus: și nimene nu pôte numi pre Domnul Iisus, fără numai în Duhul sânt. Și sunt osebirî darurilor, iar același Duh: și osebirî slujbelor sunt, iar același Domn: și osebirî lucrărilor sunt, iar același Dumnezeu este, care lucrăză tôte întru toți.

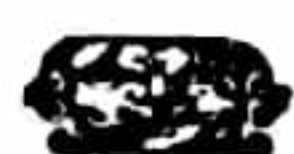
M A R T I

A NOŪA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întâi cea către Corintheni a Santului Apostolă Pavelă Cetirea.

CAP XII. STIH 12.

Fraților, pre cumă trupulă unul este, și mădulări are multe: și tôte mădulările ale unui trup multe fiind, un trup sunt; așa și Christos. Pentru că printr'un Duh, noi toți într'un trup ne-am botezat, orî Iudei, orî Ellini, orî robi, orî slobozi: și toți într'un Duh ne-am adăpat. Că trupul nu este un mădular, ci multe. Că de ar dice piciorul, fiind că nu sunt mână, nu sunt din trup, aș dora pentru aceea nu este din trup? și de ar dice urechi, fiind că nu sunt ochi, nu sunt din trup, aș dora pentru aceea nu este din trup? că de ar si totă trupulă ochi, unde ar si auzul? și de ar si totă auz, unde ar si mirosul? iar acumă a pus Dumnezeu mădulările, pre unul fie-care dintr'ânsele în trup, precumă a voit. Și de ar si tôte un mădular, unde ar si trupul? iar acumă multe mădulări cu adevărat sunt, dar un trup este. Și nu pôte ochiul să dică mâinei, nu'mi ești de trebuință, sau iarăși capulă picioarelor, nu'mi suntești de trebuință. Ci multă mai vartos care mădulări ale trupului se socotesc a si mai slabe, sunt mai de trebuință: și care ni se pare că sunt mai necinstite la trup, acestora cinste mai multă le dăm: și cele nesocotite ale noastre, mai multă slavă nă: iar cele de cinste ale noastre n'au trebuință. Ci Dumnezeu a loc-

mitu trupulū, celui mai prostu mai multă cinste dându, ca se nu fie neunire în trupū, ci se se grijască mădulările între sine asemenea unulū de altulū. Și orī de pătinesce unū mădularū, pătinescū tôte mădulările dimpreună. Orī de se slăvesce unū mădularū, împreună se bucură tôte mădulările.

M E R C U R I

A NOŪA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întelū cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP XIII. STIH 4.

Rărilorū, dragostea îndelungū rabdă, este îndurătoare, dragostea nu pismuesce, dragostea nu se înalță, nu se trufesce, nu se pôrlă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se mânie, nu gândesce răulū, nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevărū. Tôte le suferă, tôte le crede, tôte le nădējducesce, tôte le rabdă. Dragostea nici uădinióră nu cade. Măcar proorociile de vorū lipsi, măcar limbile de vorū înceta, măcar cunoscinta de se va strica; că din parte cunoscemū, și din parte proorocimū. Iar cândū va veni cea deplinū, atunci cea din parte va lipsi. Cândū eramū pruncū, ca unū pruncū vorbiamū, ca un pruncū gândiamū, ca unū pruncū cugetamū; iar dacă m'am făcutū bărbatū amū lepădatū cele pruncesci. Că vedemū acumū ca prin oglindă în chipū întunecatū, iar atunci față către față, acumū cunoscū din parte; iar atunci voiū cunósce precumū și cunoscutū sunt. Și acumū rămâne credința, nădejdea, dragostea, aceste trei; iar mai mare de câtū acestea este dragostea. Urmași dragostea, și iubiți cele Duhovnesci, iar mai vartosū ca se proorociți. Că celū ce vorbesce în limbī, nu vorbesce ómenilorū, ci lui Dumneđeū; că nimeni nu'lū aude, ci cu duhulū vorbesce taïne. Iar celū ce proorocesce, ómenilorū vorbesce zidire, și îndemnare, și mângăere. Că celū ce vorbesce în limbī, pre sine singurū zidesce; iar celū ce proorocesce, Biserica zidesce. Și voescū ca voi toți se vorbiți în limbī, iar mai vartosū, se proorociți. Că mai mare este celū ce proorocesce, decâtū celū ce vorbesce în limbī, fără numai de le va esplica cineva, ca se iea Biserica edificare.

A NOŪA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întelū cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP XIV. STIH 6.

Rărilorū, de voiū veni la voi vorbindū în limbī, ce voiū folosi voue? de nu vē voiū vorbi saū în descoperire, saū în înțelegere, saū în proorocie, saū în învățatură. Că precumū cele ne în suflește ce dau glasū, orī surla, orī alăuta, de nu vorū da osebite în viersuri, cumū se va cunós-

ce glasulū surlei, sau dicerea alăulei? că trâmbița de va da glasulū fără de semnū, cine sē va găti la rēșboiū? așa și voi prin limbă, de nu veți da cuvēntū cu bună înțelegere, cumū sē va cunōsce ceea ce sē va vorbi? că veți fi vorbindū în aerū. Și sunt pōte, multe feluri de glasuri în lume, dar nici unulū dintr'ânsele nu este fără însemnare. De nu voiū sci dar puterea glasulū, voiū fi celū ce vorbescū varvarū, și celū ce'mī vorbesce mie varvarū. Așa și voi, fiindū că doriți darurile Duhovnicești, cele ce sunt spre zidirea Bisericii sē căutați, ca sē luați de prisositū. Pentru aceea celū ce vorbesce în limbī, sē se rōge, ca sē și tâlmăcēscă. Că de mē voiū ruga cu limba, Duhulū meū sē rōgă, iar mintea mea fără de rōdă este. Ce dar este? ruga-mē-voiū cu Duhulū, ruga-mē-voiū și cu mintea, cânta-voiū cu Duhulū, cânta-voiū și cu mintea. Pentru că de veți bine-cuvēnta cu Duhulū, celū ce plinesce loculū celū simplu, cumū va dice amin dupe mulțămirea ta? de vreme ce nu scie ce dicē? că tu bine mulțămesci, dar celū-l-altū nu sē zidesce. Mulțămescū Dumnezeuulū meū, că mai multū de câtū voi toți vorbescū în limbī. Ci în biserică voescū a vorbi cincī cuvinte de înțelesū, ca și pre alții sē-ī învેlū, de câtū dece miī de cuvinte în limbă (necunoscută.)

V I N E R I

A NOŪA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întēiū cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Celirea.

CAP XIV. STIH 26.

Fraților, cândū vē adunați, fie-eare din voi, psalmū are, învેātūră are, limbă are, descoperire are, tâlmăcire are, tōte spre zidire sē se facă. De vorbesce cine-va în limbă, câte doi sē vorbēscă, sau celū multū câte trei, și pre rândū, și unulū sē tâlmăcēscă. Iar de nu este tâlmăciū, sē tacă în biserică, și numai lui sē-și vorbēscă, și lui Dumnezeu. Iar proorocii, doi sau trei sē vorbească, și cei-l-alți sē iea sēma. Iar de sē va descoperi altuia ce șade, celū întēiū sē tacă. Că puteți câte unulū toți a prooroci, ca toți sē se învețe, și toți sē se mângăe. Și duhurile proorocilor, proorocilor sē supun, că Dumnezeu nu este alū tulburării, ci alū păcii, precum întru tōte bisericile sântilorū. Muierile vōstre în biserică sē tacă. Că nu li s'a datū voiele lorū sē vorbēscă, ci sē fie plecate precumū și legea dice. Iar de vor sē se învețe ce-va, a casă sē-și întrebe pre bārbații sēi. Că rușine este sē vorbēscă muierile în biserică. Aū de la voi cuvēntulū lui Dumnezeu an călū? sau numai la voi aū ajunsū? de i sē pare cui-va că este Proorocū, sau Duhovnicescū, înțelēgă cele ce scriū vouē, că sunt porunci ale Domnului. Iar cine nu înțelege, sē nu înțelēgă. Deci fraților de voiți a prooroci, sē nu opriți și a vorbi în limbī. Tōte cu cuviință și dupe rânduială sē se facă.

SAMBATA

A NOŪA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea cea către Romanî a Santului Apostolŭ Pavelŭ celirea.

CAP XIV. STIH 6.

Rărilor, celŭ ce socotesce diŭa, Domnului o socotesce, și celŭ ce nu socotesce diŭa, Domnului nu o socotesce: și celŭ ce mănâncă, Domnului mănâncă. Că mulămesce lui Dumneđeŭ. Și celŭ ce nu mănâncă, Domnului nu mănâncă, și mulămesce lui Dumneđeŭ. Că nimeni din noi nu'și vieďă luiși, și nimeni nu'și móre luiși, că de viemŭ, Domnului viemŭ: și de murimŭ, Domnului murimŭ. Dreptŭ aceea, saŭ de viemŭ, saŭ de murimŭ, ai Domnului suntemŭ. Că spre acésta Christosŭ, a și muritŭ, și s'a sculatŭ, și a înviétŭ, ca să stăpânescă și pre cei vii, și pre cei morți.

DUMINECA

ANOŪA DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

LUMINÂNDA, — A 9. PROCHIMENU, GLAS 8.

Rugați-vă și răsplătiți Domnului Dumneđeului nostru.

STIH, Cunoscutŭ este în Iudea Dumneđeŭ, întru Israilŭ mare este Numele lui.

Din Cartea întêiŭ cea către Corintheni a Santului Apostolŭ Pavelŭ Cetirea.

CAP III. STIH 9.

Rărilor, ai lui Dumneđeŭ împreună lucrători suntemŭ: a lui Dumneđeŭ arătură, a lui Dumneđeŭ zidire sunteți. Dupe Darulŭ lui Dumneđeŭ care este datŭ mie, ca unŭ înțeleptŭ meșterŭ mai mare temelie amŭ pusŭ, iar altulŭ zidesce. Însă fie-care să socotescă cumŭ zidesce. Că altă temelie nimeni nu pôte pune, afară de ceea ce este pusă, care este Iisus Christosŭ. Iar de zidesce cine-va pre temelia acésta, aurŭ, argintŭ, pietre scumpe, lemne, fânŭ, trestie, alŭ fie-căruia lucru arătatŭ va fi: că diŭa îlŭ va arăta; pentru că cu focŭ să va descoperi. Și alŭ fie-căruia lucru în ce chipŭ este, foculŭ îlŭ va lămuri: și alŭ căruia lucru va rămânea, care aŭ ziditŭ, plată va lua; iar alŭ căruia lucru va arde, să va păgubi: iar elŭ însuși să va mântui, însă așa ca prinŭ focŭ. Aŭ nu știți că sunteți casa lui Dumneđeŭ? și Duhulŭ lui Dumneđeŭ locuesce întru voi? de va strica cine-va casa lui Dumneđeŭ, strica-lŭ-va pre acela Dumneđeŭ. Căci casa lui Dumneđeŭ sântă este, care sunteți voi.

Alliluia, Glasŭ 8.

Veniți să ne bucurămŭ Domnului, să strigămŭ lui Dumneđeŭ Mântuitorului nostru.

STIH, Să întimpinămŭ fața lui, întru mărturisire și în Psalmi să strigămŭ lui.

LUNI

A DECEA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întâi cea către Corintheni a Santului Apostolŭ Pavelŭ Cetirea.

CAP XV. STIH 12.

Fraților, de vreme ce Christosŭ s'ă sculatŭ din morți, cumŭ dicŭ uniŭ între voi, că învierea morților nu este? și de nu este învierea morților, nici Christosŭ dar n'ă învialŭ. Iar de n'ă învialŭ Christosŭ, deșertă dar este propoveduirea noastră, și deșertă este și credința vōstră. Ne aflămŭ încă și mărturiŭ mincinoșe ale lui Dumnezeu, că amŭ si mărturisitŭ împotriva lui Dumnezeu, că a învialŭ pre Christosŭ, pre care nu lŭ-a învialŭ, dacă nu s'ă vorŭ scula morții. Că de nu s'ă vorŭ scula morții, nici Christosŭ nu s'ă sculatŭ, iar dacă nu s'ă sculatŭ Christosŭ, deșertă este credința voastră, încă sunteți împăcatele voastre, încă și cei ce aŭ adormitŭ întru Christosŭ, a peritŭ. Și de nădăjduimŭ întru Christosŭ numai învieța acēsta, suntemŭ mai ticăloși decâtŭ toți ōmenii.

MARTI

A DECEA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea Întâi cea către Corintheni a Santului Apostolŭ Pavelŭ Cetirea.

CAP XV. STIH 29.

Fraților, ce vorŭ face cei ce s'ă boléză pentru cei morți, dacă nu s'ă vorŭ scula morții nici de cum, dreptŭ ce s'ă și boléză pentru cei morți? pentru ce dar și noi ne primejduimŭ în totŭ cēsulŭ? în toate dīlele morŭ, spre lauda vōstră care amŭ în Christosŭ Iisus Domnulŭ nostru. De m'amŭ luptat ca unŭ omŭ cu hiarēle în Efesŭ, ce folosŭ imi este? Dacă morții nu s'ă vorŭ scula, s'ă mănăcămŭ și s'ă bemŭ, că mâine vomŭ s'ă murimŭ. Nu v'ă amăgiți. Strică pre obiceiurile cele bune vorbele cele rele. Deșteptați-v'ă spre dreptate, și nu greșiți. Că oare-cariŭ n'ă cunoscînța lui Dumnezeu, spre înfruntare vouă vorbescŭ. Ci va dicē cine-va: cumŭ s'ă vorŭ scula morții? și cu ce trupŭ vorŭ veni? nebune! tu ceea ce semeni, nu învieză, dacă nu mōre. Și ce semeni, nu semeni acelŭ trupŭ, care va s'ă facă, ci numai grăunțulŭ golŭ, de se întâmplă, de grău, sau de altŭ-ceva din cele-l-alte. Iar Dumnezeu îi dă lui trupŭ precumŭ voesce, și fie-căria din semințe trupulŭ ei.

MERCUR

A DECEA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întâi cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP XVI. STIH 4.

Praților, de se va cuveni să mergū și eū, cu mine vorū merge. Iar voiū veni la voi dacă voiū trece Macedonia, (că prin Macedonia voiū să trecū.) Și la voi de se va întempla, mă voiū zăbovi, sau voiū și erna, ca voi să mă petre eļi orī încătōū voiū merge. Că nu voiū să vedū pre voi acumū întrécātū, ci amū nădejde călă-va vreme să mă zăbovescū la voi, de va voi Domnulū. Și voiū rēnānea în Efesū pēnā la sērbālōrea a cincī-decī de zile. Că mi s'a deschisū mie ușā mare și spre folosū, și protivnici sunt mulți. Și de va veni Thimotheiū, vedeți ca să fie fără frică la voi, că lucrulū Domnului lucrēdā ca și eū. Decī nimenī să nu'lū defaīme, ci sē'lū petreceți cu pace, ca să vie la mine: că-lū așteptū pre elū cu frații. Iar de frațele Apollosū multū 'lū-amū rugatū ca să vie la voi cu frații, și cu adevēratū n'a voitū ca să vie acumū, iar va veni cândū va afla vreme bună.

JOI

A DECEA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea a două cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP I. STIH 1.

Pavelū Apostolulū alū lui Iisus Christosū, prin voia lui Dumneḃeū, și Timotheiū fratele, bisericiī lui Dumneḃeū care este în Corinth, împreună cu toți Sānții care sunt în tōtā Abaia. Darū vouē și pace de la Dumneḃeū Tatālū nostru, și de la Domnulū Iisus Christosū. Bine este cuvētatū Dumneḃeū, și Tatālū Domnului nostru Iisus Christos, părintele îndurārilor, și Dumneḃeulū a tōtā mângāierea, care ne mângāe pre noi întru totū necazulū nostru, ca să putem și noi mângāia pre cei ce sunt întru totū necazulū, prin mângāierea cu care ne mângāemū noi de la Dumneḃeū. Că precumū sē immulțescū patimile lui Christosū întru noi, așa prin Christosū sē immulțesce și mângāierea nōstrā. Și orī de pātimim necazū, pentru a vōstrā mângāiere și mântuire este, care sē lucrēzā întru răbdarea acelorāși patimi, care și noi pātimim. Orī de ne mângāiemū, pentru a vōstrā mângāiere și mântuire este. Și nădejdea nōstrā adevēritā este pentru voi, sciindū că precumū sunteți părtași patimilorū nōstre, așa și mângāieriī nōstre.

VENERI

A DECEEA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea a doia cea către Corintheni a Santului Apostolŭ Pavelŭ Cetirea.

CAP I. STIH 12.

Praților, lauda noastră acésta este: mărturia consciinții noastre, că intru dreptate și intru curăție Dumneđească, iar nu intru înțelepciune trupescă, ci intru darulŭ lui Dumneđeș amŭ petrecutŭ în lume, și mai multŭ la voi. Că nu vĕ scriemŭ altele, fără numai cele ce cetiți, sau și sciți, și amŭ nădejde că și pĕnă însfârșitŭ le veți cunoște, precumŭ ne-ați cunoscutŭ pre noi din parte. Că lauda vóstră suntemŭ, precumŭ și voi a noastră în ziua Domnului Iisus. Și cu acésta nădejde vreamŭ mai'nainte să viŭ la voi, ca să aveți aldoilea darŭ, și prin voi să trecŭ la Macedonia, și iarăși din Macedonia să viŭ la voi, și voi să mă petreceți în Iudea. Iar acésta vrĕnd, aŭ dóră ușurare minții amŭ întrebuintatŭ: sau cele ce sfătuescŭ, trupestele sfătuescŭ. Ca să fie la mine, ce este așa, așa; și ce este nu, nu? Iar credinciosŭ este Dumneđeș, că cuvĕntulŭ nostru ce a fostŭ către voi, n'a fostŭ așa, și nu. Că Fiulŭ-lui Dumneđeș Iisus Christosŭ, celŭ propoveduit la voi prin noi, prin mine, și prin Siluanŭ, și prin Timotheiŭ, n'a fostŭ așa, și nu, ci așa intru elŭ a fostŭ. (Căci câte sunt făgăduințele lui Dumneđeș, intru elŭ aŭ pre așa, și intru elŭ pre Aminŭ.) Spre slava lui Dumneđeș prin noi.

SĂMBĂTĂ

A DECEEA SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întâiŭ cea către Romanii a Santului Apostolŭ Pavelŭ Cetirea.

CAP XV. STIH 30.

Praților, rogu-vĕ pre voi pentru Domnulŭ nostru Iisus Christosŭ, și pentru dragostea duhului, să'mi fiți într'ajutorŭ intru rugăciuni pentru mine către Dumneđeș, ca să mă izbăvescŭ de cei ne ascultători în Iudea, și ca să fie slujba mea în Ierusalimŭ bine primită Săntilorŭ. Că cu bucurie să viŭ la voi, cu voia lui Dumneđeș, și să mă odihnescŭ împreună cu voi. Iar Dumneđeșulŭ păcii fie cu voi cu toți, Amin.

DUMINECA

A DECEA DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

LUMINANDA, A 10. PROCHIMENŪ, GLAS 1.

Fie Dómnne mila ta spre noi, precumŭ amŭ nădējduitŭ intru tine.

STIH, Bucurați-vē dreptilorŭ intru Domnulŭ, dreptilorŭ sē cuvine laudă.

Din Cartea întēlŭ cea către Corintheni a Santului Apostolŭ Pavelŭ Cetirea.

CAP IV. STIH 9.

Rărilorŭ, Dumneđeŭ pre noi Apostoliŭ cei mai de pre urmă, ne-a arētatŭ ca pre nisce rānduiți spre mórte, pentru că privelă ne-amŭ făcut lumii, și Angelilorŭ, și ómenilorŭ. Noi nebuni pentru Christosŭ, iar voi înțelepți intru Christosŭ; noi slabi, iar voi tari; voi slăviți, iar noi defăimați. Pēnă în cēsulŭ de acumŭ, și flāmāndimŭ, și însetoșāmŭ, și suntem goli, și pālimimŭ, și nu suntemŭ așezați, și ostenimŭ lucrāndŭ cu mâinele nōstre: defăimați fiind, bine-cuvēntāmŭ. Izgoniți fiindŭ răbdāmŭ: huliți fiindŭ, nerugāmŭ. Ca nisce gunoŭ ne-amŭ făcutŭ lumii, tuturorŭ lepēdătură pēnă acumŭ. Nu înfruntāndu-vē pre voi scriŭ acestea, ci ca pre nisce fii ai mei iubiți invēlāndu-vē. Că de ați avea de ce miŭ de dascalŭ intru Christosŭ, iar nu mulți părinți: că în Christosŭ Iisus prin bună vestire eŭ v'amŭ nāscutŭ pre voi. Rogu-vē darŭ pre voi să'mi fiți mie următorŭ.

Alliluia, Glasŭ 1.

Dumneđeule celŭ ce'mŭ dai izbāndire mie, și ai supusŭ popóre subț mine.

STIH, Celŭ ce măresci mântuirile împēratului, și faci milă unsului tēŭ lui Davidŭ.

LUNI

A 11. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea a două cea către Corintheni a Santului Apostolŭ Pavelŭ Cetirea.

CAP II. STIH 4.

Rărilorŭ, bucuria mea a vōstră a tuturilorŭ este, că din multă întristare și necazŭ alŭ inimii amŭ scrisŭ vouē cu multe lacrămŭ, nu ca sē vē întristați, ci ca sē cunósceți dragostea, care amŭ spre voi mai cu osebire. Iar de m'a întristatŭ cine-va, nu m'a întristatŭ pre mine, ci din parte, ca sē nu vē îngreueđŭ pre voi pre toți. Că destulŭ este unuia ca acestuia certarea acēsta, care este de către mulți. Cātŭ împrotivă mai multŭ sē-'ŭ dāruiți, și sē-'lŭ mângăeți, ca nu cum-va pentru multa mahnire sē se inghiță unulŭ ca acela. Pentru aceea, rogu-vē pre voi, sē întăriți spre acela dragostea, că pentru acēsta amŭ și scrisŭ, ca sē cunoscŭ cugetulŭ vostru,

de sunteți întru toate ascultători. Căruia dacă ȋertați ce-va, ertu și eu, că și eu de amu ȋertatū ce-va, căruia amu ȋerlatū, pentru voi în fața lui Christosū: ca sē nu fimū coprinși de satana: că nu ne sunt ne cunoscute amăgirile lui. Și venind în Troada pentru buna vestire a lui Christosū, și ușa mare deschisă fiindū mie în Domnulū, n'amū avutū odihnă cu duhulū meu, ne aflându eu pre Titū fratele meu, ci lăsându-ȋ pre dēnșii amū mersū în Macedonia. Iar mulțamită lui Dumneđeū, celui ce ne face pre noi pururea biruitori întru Christosū, și arată mirēzma cunoscinȋii sale prin noi în totū loculū. Că a lui Christosū bună mirēzmă suntemū, lui Dumneđeū, întru cei ce sē mântuescū, și întru cei ce pierū.

M A R T I

A 11. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea adouă cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP II. STIH 14.

Rărilorū, mulțamită sē fie lui Dumneđeū, celui ce ne face pre noi pururea biruitori întru Christosū, și arată mirēsma cunoscinȋei sale prin noi în tot loculū. Că a lui Christosū bună mirēsma suntemū, lui Dumneđeū, întru cei ce sē mântuescū, și întru cei ce pierū. Unora adecă mirēsma a morȋi spre mōrte, iar altora mirēsma a vieȋi spre vieȋă, și spre acestea cine este vrednicū; că nu suntemū ca cei mulȋ care falsifică cuvēntulū lui Dumneđeū, ci ca din curăȋie, și ca de la Dumneđeū, innaintea lui Dumneđeū întru Christosū vorbimū. Aū dōră începemū iar pre noi ane lāuda? sau dōră ne trebuescū (precumū ōre-cārora) epistoliȋ de laudă către voi, sau de la voi de laudă? epistolia noastră voi sunteți scrisă în inimile nōstre, care sē scie și sē cetesce de toȋi oameniȋ. Arătați fiindū că sunteți carte a lui Christosū, lucrată de noi, scrisă nu cu cernelă, ci cu Duhulū lui Dumneđeū celui viu, nu în table de pētră! ci în tablele inimei cele trupesci.

M E R C U R I

A 11. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea a două cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP III. STIH 4.

Rărilorū, nădejde ca acēsta avemū prin Christosū către Dumneđeū. Nu că vrednici suntemū noi a cugeta de la noi ce-va, ca dintru noi, ci vrednicia nōstră este de la Dumneđeū. Care ne-a și învrednicitū pre noi a fi slujitori legei nouē, nu literei, ci Duhului, că litera omōră; iar Duhulū face viu. Iar dacă slujba morȋi cea închipuită cu litere în petre, s'a făcutū cu sla-

vă, câtă nu puteau fi li lui Israilă să caute la fața lui Moisi, pentru strălucirea feții lui cea trecătoare, cumă nu mai multă slujba Duhului va fi cu slavă? că de a fostă slujba osândirii, slavă, cu multă mai vartosă prisosesce slujba dreptății întru slavă. Că nici s'a slăvită ceea ce era slăvită, întru această parte, pentru slava cea covârșitoare. Că de a fostă cea trecătoare, prin slavă, cu multă mai vartosă cea netrecătoare este întru slavă.

A 11. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea a două cea către Corintheni a Santului Apostolă Pavelă Cetirea.

CAP IV. STIH 1.

Praților, avându această slujbă, dupe cumă suntemă miluiți, nu slăbimă, ci ne-amă lepădat de cele ascunse ale rușinii. Nu întru viclesugă umblândă, nici amestecândă cuvântulă lui Dumneșe, ci cu arătarea adevărului adevărindu-ne pre noi, spre totă înștiințarea oamenilor, înaintea lui Dumneșe. Iar de și este acoperită bună vestirea noastră, întru cei peritori este acoperită. Întru care Dumneșe a orbită mințile ne credincioșiloră vechiului acestuia, ca să nu le lumineze loră lumina buni vestiri a slavei lui Christos, care este chipulă Dumneșeului celui nevedut. Că nu pre noi ne propoveduimă, ci pre Christosă Iisus Domnulă: iar pre noi slujitori vouă prin Iisus. Că Dumneșe care a șisă să lumineze dintru întunecă lumina, acela a strălucit în inimile voste, spre luminarea cunoștinței slavei lui Dumneșe în fața lui Iisus Christos. Și avemă comora acesta în vase de lut, ca mulțimea puterii să fie alui Dumneșe, iar nu din noi. Întru toate necază pătimind, dar nu strămătorându-ne; lipsiți fiindă, dar nu de totă desnădăjduindu-ne; goniți fiindă, dar nu părăsiți; surpați fiindă, dar nu perduți. În totă vremea omorârea Domnului Iisus în trupă purtând-o, ca și viața lui Iisus să se arate în trupulă nostru. Că pururea noi cești vii spre mórte ne dămă pentru Iisus, ca și viața lui Iisus să se arate în trupulă nostru cestă muritoră. Pentru aceea dar mórtea întru noi lucră, iar viața întru voi.

V I N E R I

A 11. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea a două cea către Corintheni a Santului Apostolă Pavelă Cetirea.

CAP IV. STIH 13.

Praților, avându același duhă ală credinței, duple cumă este scrisă: credut-amă, pentru aceea amă și vorbită: și noi credemă, pentru aceea și vorbimă. Știindă că celă ce a rădicat pre Domnulă Iisus, și pre noi

prin Iisus ne va rădica, și ne va pune împreună cu voi, că toate sunt pentru voi, ca darulă celă înmulțită pentru amai multora mulțămire să sporască spre slava lui Dumnezeu. Pentru aceea nu slăbim, ci de s'arū și strica omulă nostru celă din afară, dar celă dinlăuntru se înnoiesce din ți în ți. Pentru că cea curândă trecătoare ușurare a necazului nostru, cu covârșire întru covârșire, vecinică greutate a slavei lucrază nouă, neprivindă noi la cele ce se vedă, ci la cele ce nu se vedă. Că cele ce se vedă sunt trecătoare, iar cele ce nu se vedă sunt vecinice.

SAMBATA

A 11. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întâi cea către Corintheni a Santului Apostolă Pavelă Cetirea.

CAP I. STIH 10.

Fraților, dară vouă și pace de la Dumnezeu Tatălă nostru, și de la Domnulă Iisus Christos. Mulțămescă Dumnezeului meu pururea pentru voi, pentru darulă lui Dumnezeu ce vi s'a dată în Christos Iisus. Că întru toate v'ați îmbogățit întru dânsul, în totă cuvântulă, și în totă știința, (precum mărturisirea lui Christos s'a adevărită întru voi,) câtă nu vă este lipsă de nici ună dară, vouă celor ce așteptați descoperirea Domnului nostru Iisus Christos, care va și întări pre voi până la sfârșit ne vinovați în ziua Domnului nostru Iisus Christos. Credinciosă este Dumnezeu, prin care v'ați chemat, spre împărțirea Fiului său Iisus Christos Domnului nostru.

DUMINECA

A 11. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

LUMINÂNDĂ, A II. PROCHIMENU, GLAS 2.

Puterea mea și cântarea mea osto Domnulă, și mi s'a făcută mie spre mântuire.

STIH, Cortându m'a cortat Domnulă, iar morții nu m'a dată.

Din Cartea întâi cea către Corintheni a Santului Apostolă Pavelă Cetirea.

CAP IX. STIH 3.

Fraților, pecetea Apostoliei mele, voi sunteți în Domnulă. Răspunsulă meu la cei ce mă întrebă pre mine acesta este: adă dără n'avemă putere a mânca și a bea? adă dără n'avemă putere pre ună soră mulțere să purtămă, ca și cei-l-alți Apostoli, și frații Domnului, și Chisă? adă dără ea numai și Varnava n'avemă putere a nu lucra? cine slujasce în oște vre-ună dată cu lăsa sa? sau cine sădesce vie, și din rōda ei nu mănâncă? sau

cine paște turmă, și din laptele turmei nu mănâncă? aū dōră dupe omū aceștea vorbescū? aū nu și legea ȡice acestea? cā în legea lui Moisi scrie: sē nu legi gura boului ce treeră. Aū dōră de boi sē grijasce Dumneȡeū? sãu pentru noi cu adevērat ȡice? Cā pentru noi s'a scrisū: cā întru nădejde celū ce arădator este sē are, și celū ce treeră cu nădejde, de nădejdea sa trebuie sē albă parte. Dacă am semēnatū noi vouē cele duhovnicești, aū mare lucru este de vom secera noi ale vōstre cele trupesci? dacă aū parte alȡii de puterea vōstră, pentru ce nu mai bine noi? ci n'amū făcutū dupe puterea acēsta. Ci tōte le rābdămū, ca sē nudămū vre-uă zāticnelă Evangheliei lui Christosū.

Alliluia, Glasū 2.

Audă-te Domnulū în ȡiūa necazului.

STIH, Mântuesce Dōmne poporulū tēū, și bine-cuvintēȡă moștenirea ta.

LUNI

A 12. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea a două cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP V. STIH 10.

Rășilorū, toȡi noi trebuie sē ne arătămū innaintea judecāȡii lui Christosū, ca sē ȡea fie-care dupe cumū a făcutū, cele ce s'aū lucratū prin trupū, orī bine, orī rēū. Sciindū dar frica Domnului, pre ómenī aducemū la adevērū, iar lui Dumneȡeū arātaȡi suntemū: și nădeȡduescū cā și întru conșciinȡele vōstre suntemū arātaȡi. Cā nu ne lăudămū iarășī pre noi innaintea vōstră, ci pricină vē dāmū vouē de laudă pentru noi, ca sē aveȡi către cei ce sē laudă în față, iar nu în inimă. Cā orī de suntemū nebunī, lui Dumneȡeū: orī de suntemū întregi la minte, vouē suntemū. Cā dragostea lui Christosū ne ține pre noi socotindū acēsta, cā de a muritū unulū pentru toȡi, iatā dar toȡi a muritū. Și pentru toȡi a muritū, ca cei ce viēzā sē numai vieze lorușī, ci celui ce a muritū pentru ei, și a înviētū.

MARTI

A 12. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHU.

Din Cartea a două cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP V. STIH 15.

Rășilorū, Christosū pentru toȡi a muritū, ca cei ce viēȡā sē nu mai vieȡe loru-șī, ci celui ce a muritū pentru ei și a înviētū. Pentru aceea noi de acumū pre nimenī nu scimū duple trupū, iar de amū și sciutū pre Christosū duple trupū, dar de acumū nu-'lū mai scimū. Decī dar orī

care s'a făcutu întru Christosū, făptură nouă este. Cele vechi au trecut, etă toate s'au făcutu nouă. Și toate de la Dumnezeu, care ne-a împăcatu pre noi luiși prin Iisus Christosū, și ne-a datu nouă slujba împăcării. Pentru că Dumnezeu era întru Christosū, împăcându lumea luiși, nesocotindule lor păcatele lorū, și puindū întru noi cuvântulū păcii. Dreptu aceea în loculū lui Christosū vė rugămū, ca cumū Dumnezeu v'arū ruga prin noi, rugămu-vė în loculū lui Christosū. Împăcați-vė cu Dumnezeu. Că pre celū ce n'a cunoscutū păcatulū, pentru noi păcatū 'lū-a făcutū, ca noi sė ne facem dreptatea lui Dumnezeu întru dēnsulū.

M E R C U R I

A 12. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SÂNTULUI DUHŪ.

Din Cartea a două cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū cetirea.

CAP VI. STIH 11.

Rărilorū, gura noastră s'a deschisū către voi Corintheni! inima noastră s'a lărgitū, nu vė strămtonați întru noi, ci vė strămtonați în pătecele vostru. Pentru acēstași rēsplătire, ca unorū si vė vorbescū, lărgiți-vė și voi. Nu vė înjugați într'altū jugū cu cei necredincioși. Că ce împăr-tășire are dreptatea cu fără-de-legea? sau ce împreunare are lumina cu întunereculū? sau ce unire are Christosū cu veliarū? sau ce parte este credinelosulū cu celū necredinciosū? sau ce însoțire este bisericii lui Dumnezeu cu idolii? că voi sunteți biserica Dumnezeului celui viu, precumū a disū Dumnezeu.

J O I

A 12. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SÂNTULUI DUHŪ.

Din Cartea a două cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP VII. STIH 1.

Rărilorū, sė ne curățimū pre noi de totă spurcăciunea trupului și a duhului, făcându sântenie întru frica lui Dumnezeu. Priimiți-ne pre noi, pre nimeni n'amū nedreptățitū, nimēnuī stricăciune n'amū făcutū, pre nimeni n'amū înșălatū. Nu spre osândă dicū; că amū disū mai'nainte, că în inimile noastre sunteți, ca împreună sė murimū și împreună sė viemū. Multă 'mī-este îndrăsnirea către voi, multă 'mī-este lauda pentru voi, umplutu-m'amū de mângăiere, prea multă bucurie am întru totū neazulū nostru. Că viindū noi în Macedonia, nici unū răpaosū n'a avutū trupulū nostru, ci în toate amū fostū necăjiți: dinafară războe, din lăuntru temeri. Ci celū ce mângăie pre cei smeriți, ne-aū mângăetū pre noi Dumnezeu cu venirea lui Titū: și nu numai cu venirea lui, ci și cu mângăierea, cu care s'au mân-

gâetă de voi, spuindu-ne nouă darulă vostru, plânsulă vostru, râvna voastră pentru mine: câtă eă forte m'amă bucurat. Că de v'am și întristat pre voi prin epistolie, nu mă căescă, măcară de mă și căiamă, că vedă că acea epistolie măcară de v'a și întristat la uă vreme, acumă mă bucură, nu căci v'ați fostă întristat, ci căci v'ați fostă întristat spre pocăință, că v'ați fostă întristat duple Dumneșă, ca întru nimică să nu vă păgubiți de către noi. Că întristarea care este duple Dumneșă, pocăință spre mântuire fără de căință lucră.

V I N E R I

A 12. SĂPTĂMANĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUH.

Din Cartea a două cea către Corintheni a Santului Apostolă Pavelă Cetirea.

CAP VII. STIH 10.

Praților, întristarea care este duple Dumneșă, pocăință spre mântuire fără de căință lucră, iar întristarea lumii môte lucră, că iată acăsta singură, căci duple Dumneșă v'ați întristat voi, câtă sârguință a făcută întru voi, ce de răspunsă! ce mânia! ce frică! ce dorință! ce zelă! ce izbândă! întru tôte v'ați arătată pre voi curați a fi întru acestă lucru. Decă de amă și scrisă vouă, nu pentru celă ce a nedreptătită, nici pentru celă ce s'a nedreptătită, ci ca să se arate către voi grija noastră, care este pentru voi, înaintea lui Dumneșă. Pentru acăsta ne-amă mângăetă de mângăierea voastră: iar mai mult ne-amă bucurat de bucuria lui Tită, că s'a odihnită duhulă lui de către voi toți. Și oră de ce m'amă lădată înaintea lui pentru voi, nu m'amă rușinată: ci precum tôte întru adevără le-am vorbită vouă, așa și laudă noastră ce a fostă către Tită, adevărată a fostă. Și inima lui mai multă este spre voi, aducându-și aminte de ascultarea voastră a tuturor, că cu frică și cu cutremur lăți priimit pre elă. Și mă bucură că de tôte am nădejde spre voi.

S A M B Ă T Ă

A 12. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUH.

Din Cartea întâiă cea către Corintheni a Santului Apostolă Pavelă Cetirea.

CAP I. STIH 26.

Praților, vedeți chiămarea voastră, că nu sunt mulți înțelepți duple trupă, nu sunt mulți puternici, nu sunt mulți de bună neamă. Ci cele nebune ale lumii a alesă Dumneșă, ca pre cei înțelepți să rușineșă: și cele slabe ale lumii a alesă Dumneșă, ca să rușineșă pre cele tari. Și cele de nemă prostă și ne băgate în sémă ale lumii a alesă Dumneșă, și cele ce nu sunt, ca pre cele ce sunt să strice. Ca să nu se laude nici ună trupă înaintea lui Dumneșă, și dintru dănsulă voi sunteți în Christosă Iisus, care

s'a făcutu nouă înțelepciune de la Dumnezeu, și dreptate, și sănțire, și răscumpărare. Că precum este scrisu: celū ce se laudă, în Domnulū se se laude. Și cū viindū la voi frașilorū, venit-amū nu cu înălțimea cuvântului și a înțelepciunii vestindū vouă mărturisirea lui Dumnezeu. Că n'amū judecatū a sci ce-va întru voi, fără numai pre Iisus Christosū, și pre acesta răstignitū, și cū întru slăbiciune, și întru frică, și întru cutremurū mare amū fostū la voi. Și cuvântulū meū, și propoveduirea mea, nu era întru cuvinte îndemnătore ale înțelepciunii omenești. Ci întru arătarea Duhului și a puterii. Ca credința voastră să nu fie întru înțelepciunea omenilor, ci întru puterea lui Dumnezeu.

DUMINECA

A 12. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

LUMINANDA, I. PROCHIMENŪ, GLAS 3.

Cântați Dumnezeului nostru cântați, cântați Împăratului nostru cântați.

STIH, Tote limbile plesniți cu mâinile, strigați lui Dumnezeu cu glasū de bucuriă.

Din Cartea întâi cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP XV. STIH 1.

Frașilorū, arētū vouă Evangelia care amū bine vestitū vouă, care ați și priimitū, întru care și stați, prin care vă și mântuiți, cu ce cuvântū amū vestitū vouă, de țineți, fără numai de n'ați crezutū în deșertu. Că amū datū vouă întâi, care amū și luatū, cumū că Christosū a muritū pentru păcatele noastre dupe scripturi. Și cumū că s'a îngropatū, și cumū că s'a sculatū atreea și dupe scripturi: și cumū că s'a arătatū lui Chifa, apoi celorū doui-spre-zece. Dupe aceea s'a arătatū la mai mulți de câtū cinci sute de frași de uă-dată, din care cei mai mulți sunt pēnă acumū, iar unii aū și adormitū, dupe aceea s'a arătatū lui Iacovū, apoi Apostolilorū tuturor. Iar mai pre urmă de câtū toți, ca unui născutū fără de vreme s'a arătatū și mie. Că eū sunt mai miculū Apostolilorū, care nu sunt vrednicū amē chiāma Apostolū, pentru că amū gonitū Biserica lui Dumnezeu. Iar cu darulū lui Dumnezeu sunt ce sunt: și darulū lui care este întru mine n'a fostū în deșertū, ci mai multū de câtū toți aceea m'amū ostenitū, însă nu eū, ci darulū lui Dumnezeu care este cu mine. Decī orī eū, orī aceea, așa propoveduimū, și așa ați crezutū.

Alliluia, Glasū 3.

Întru tino Dōmno amū nădăjdutū, să nu mă rușinezū în vecū.

STIH, Fii mie Dumnezeū scutitorū, și casū de scăpare ca să mă mântuescū.

LUNI

A 13. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea a doua cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP VIII. STIH 7.

Fraților, precumū întru toate prisosiți cu credința, și cu cuvântul și cu știința, și cu totă sârguința, și cu dragostea voastră către noi, așa și întru acestu darū sē prisosiți. Nu vorbescū ca cumū ași porunci, ci prin sârguința altora și adevărînța dragostei vōstre dovedindū. Că știți darulū Domnului nostru Iisus Christosū, că pentru voi a sārăcitū bogatū fiindū, ca voi cu sārăcia lui sē vē îmbogățiți. Și sfatū întru acēsta vē daū: că acēsta este vouē de folosū, care nu numai a face, ci încă și a vrea aī început din anulū trecutū. Iar acumū și a face sē pliniți, ca precumū v'a fostū osārdia a vrea, așa sē fie și a plini dintru cele ce aveți. Că de este pusă înaintea osārdia, precātū are cine-va, este bine priimită, iar nu precātū n'are. Ca nu ca sē fie altora rēpaosū, iar vouē necazū: ci dintru întocmire în vremea de acumū, ca prisosința vōastră sē plinēscă lipsa acelora. Ca și prisosința acelora sē plinēscă lipsa vōastră, ca sē fie întocmire, precumū este scrisū: celui cu celū mult, nu 'i-aū prisositū, și celui cu celū puținū, nu 'i-aū lipsitū.

MARTI

A 13. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea a doua cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP VIII. STIH 16.

Fraților, mulțemită fie lui Dumnezeu celui ce a datū acēstași osārdie pentru voi întru inima lui Titū. Căci îndemnarea aceea o a priimitū și fiindū mai sārguitorū, de bună voe a venitū la voi. Și amū trimisū împreună cu elū și pre fratele, a căruia este lauda întru Evangelie prin toate bisericile, (și nu numai acēsta, ci și chirotonisitū este de biserică, sē fie soție călătoriei nōstre, cu darulū acesta ce sē slujasce de noi, spre slava lui Dumnezeu și osārdia vōastră.) Ferindu-ne de acēsta, ca sē nu ne prihānescă pre noi cine-va întru acēstă strānsōre mare ce sē slujasce de noi. Că facemū purtare de griță de cele bune, nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea omnilorū. Trimis-amū împreună cu ei și pre fratele nostru, pre care 'lū-amū ispititū întru multe de multe ori, că este nevoitorū, iar acumū cu multū mai nevoitorū pentru nădejduirea cea multă spre voi. Și ori pentru Titū părtașū mie este, și întru voi ajutătorū, ori pentru frații nōștri, Apostoliī bisericilorū

sunt, slava lui Christos. Drept aceea arătarea dragostei voastre, și a laudei noastre pentru voi spre dânsii s'o arătați în fața bisericilor. Că pentru slujba cea către Sâni de prisosită este a scrie vouă. Că știu osârdia voastră. Cu care pentru voi mă laudă către Macidonenii, că Achaiea s'a gătită din anul trecut, și rivna cea din voi pre cei mai mulți a îndemnat. Și am trimis pre frați ca să nu fie în leșărtă lauda noastră de voi în partea acesta, ca (precum am spus) să fiți gata. Ca nu cum-va de voră veni împreună cu mine Macidonenii, și vă voră afla pre voi negata, să ne fie rușine nouă (ca să nu dicem vouă) întru starea acesta a laudei. De nevoie drept aceea am gândit că va fi a îndemna pre frați că să vie mai'nainte la voi, și să gătescă bine-cuvântarea voastră cea făgăduită mai'nainte, ca să fie aceea gata așa, ca uă bine-cuvântare, iar nu ca uă lăcomie.

M E R C U R I

A 13. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUH.

Din Cartea a doua cea către Corinthenii a Santului Apostol Pavel Cetirea.

CAP IX. STIII 12.

Fraților, administrarea slujbei aceștia nu numai că împlinesce lipsele sânilor, ci și prîsosesce prin multe mulțămite lui Dumnezeu, (prin adeverirea slujbei aceștia slăvind ei pre Dumnezeu, pentru plecătura măr-turisirii voastre la Evangelia lui Christos, și pentru bună voința împărțării către dânsii, și către toți.) Și cu rugăciunea lor pentru voi, care vă doresc pre voi pentru Darul lui Dumnezeu cel de prisosită întru voi, iar mulțămitea lui Dumnezeu, pentru Darul lui cel nespuse. Și însuși eu Pavel vă rog prin blândețele și liniștirea lui Christos, care de față sunt smerite întru voi, iar nefiind de față îndrăsnesc spre voi. Și vă rog ca și de față fiind să nu îndrăsnesc cu îndrăsnirea, cu care gândesc să îndrăsnesc împotriva unora, care ne socolesc pre noi că umblăm dupe trup. Că în trup umblând, nu ne luptăm trupește, (că armele oștirii noastre nu sunt trupesci, ci puternice lui Dumnezeu spre stricarea târiilor.) Surpând isvodirile minții, și loală înălțarea ce se rădică împotriva științei lui Dumnezeu, și robind totă înțelegerea spre ascultarea lui Christos. Și gata având a pedepsi totă ne ascultarea, când se va plini ascultarea voastră. La cele ce sunt în față vă uitați; de să nădăjduiesce cine-va că este al lui Christos, acesta să gândească iarăși de la sine, că precum el este al lui Christos; Așa și noi al lui Christos suntem.

A 13. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea a doua cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP X. STIH 7.

raților, de se nădăjduiesce cine-va că este alū lui Christosū, acesta se gândescă iarăși de la sine, că precumū elū este alū lui Christosū, așa și noi ai lui Christosū suntemū. Că de mă voiū și lăuda ce-va mai multū pentru puterea noastră care ne-a datū Domnulū spre zidire, iar nu spre răsipirea vōstră, nu mă voiū rușina. Ci ca se nu mearētū, ca cumū v'ași speriea pre voi prin scrisori, că epistoliile, dice, grele sunt și tarī, iar venirea trupulū este slabă, și cuvētulū defăimatū. Acesta se socotescă unulū ca acela, că în ce chipū suntem cu cuvētulū prin epistolī, nefiindū de față, într'acestū chipū suntem și de față cu fapta. Că nu cutezāmū se ne amestecām sau se ne asemănām cu uniī ce se laudă pre sine singuri: ci aceea între sine pre sine măsurându-se, și asemănându-se pre sine loruși, nu pricepū. Iar noi nu ne vomū lăuda întrū cele ce sunt preste măsură, ci dupe mēsură îndreptarulū, cu care ne-a măsuratū nouē Dumneđeū măsură, ca se ajungă și pēnă la voi. Că nu ca cumū n'amū fi ajunsū la voi, mai multū ne tindemū pre noi, că și pēnă la voi ainū ajunsū cu Evangelia lui Christosū. Nu întrū cele ce sunt preste măsură lăudându-ne în streine ostenele, ci avēndū nădejde că crescândū credința vōstră, ne vomū mări întrū voi, dupe îndreptarulū nostru, de prisositū. Ca și în părțile cele mai departe de voi se propoveduimū Evangelia, ca se nu ne lăudāmū întrū îndreptarulū streinū în cele gata. Iar celū ce se laudă în Domnulū se se laude, că nu celū ce se laudă pre sine este alesū, ci pre care laudă Domnulū.

A 13. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea a doua cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP XI. STIH 5.

raților, socotescū că cu nimicū nu sunt mai de josū de câtū Apostoliī cei mai mari. Iar de sunt și prostū cu cuvētulū, dar nu cu sciința, ci pretutindenea amū fostū arētați întrū tōte la voi. Aū dōră păcatū amū făcutū smerindu-mē pre mine ca voi se vē innălțați? că în darū amū propoveduitū Evangelia lui Dumneđeū vouē. Alte Biserici amū jăfuitū lūândū de chīeltuēlă ca se vē slujescū, și viindū la voi, și fiindū lipsitū, nimēnuī n'amū făcutū supērare. Că lipsa mea o aū plinitū frațiī care venise de

la Macedonia, și intru toate m'amă pădită pre mine vouă fără supărare, și mă voi pădi. Este adevărul lui Christos întru mine, că lauda acesta nu se va ingrădi mie în laturile Ahaiei. Pentru ce? că doră nu vă iubesc pre voi? Dumnezeu știe. Iar ceea ce fac, încă voi face, ca să laud pricina celor ce poftesc pricină, ca intru ceea ce se laudă, să se ale ca și noi. Că unii ca aceea sunt apostoli mincinoși, lucrători înșelători, închipuindu-se în chipul Apostolilor lui Christos, și nu este minune: că însuși satana se prefăce în Angelu de lumină. Nu este dar lucru mare de se prefacă și slujitorii lui ca slujitorii Dreptății, cărora va fi sfârșitul duple faptelor lor. Iarăși dicu, ca să nu mă socotescă cine-va că sunt fără de minte: iar de nu, priimiți-mă măcaru ca pre unu fără-de-minte, ca puțin ce-va să mă laud și eu. Iar ce dicu, nu dicu duple Domnul, ci ca intru ne înțelepție, în statul acesta al laudei, de vreme ce mulți se laudă duple trup, și eu mă voi lauda. Că cu dulcea suferiți pre cei ne înțelepți, fiindu voi înțelepți. Că suferiți de vă robesce cine-va, de vă mănâncă cine-va, de vă lea cine-va, de se semeșce cine-va, de vă bate cine-va preste obrazu, de fălmându-vă dicu, ca cumă noi am fi neputincioși.

SAMBATA

A 13. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întâi cea către Corintheni a Sântului Apostol Pavel Cetirea.

CAP II. STIH 6.

Praților, înțelepciune vorbim întru cei desăvârșit, însă înțelepciune nu a véculei acesuia, nici a domnilor véculei acesuia, care sunt peritori. Ci vorbim înțelepciunea lui Dumnezeu cea ascunsă intru taină, care o a rânduit Dumnezeu mai nainte de vécă spre slava noastră. Care nimeni din domni véculei acesuia o a cunoscut; că de o ară fi cunoscut, n'ar fi răstignit pre Domnul slavei. Ci precum este scris: cele ce ochiul n'a vădută, și urechea n'a audit, și la inima omului nu s'a suit, care a gătit Dumnezeu celor ce-l iubesc pre dănsul.

DUMINECA

A 13. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

LUMINÂNDĂ, A 2. PROCHIMENU, GLAS 4.

- Cât s'a mărit lucrurile tale Dómnne, tóte intru înțelepciune le-ai făcut.

STIH, Bine-cuvintedă suflete alu meu pre Domnul, Dómnne Dumnedeul meu măritu-le-ai fórt.

Din Cartea întâi cea către Corintheni a Santului Apostol Pavel Cetea.

CAP XVI. STIH 13.

Fraților, priveghiați, stați în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă, tóte ale vóstre cu dragoste să fie. Și vă rog fraților, știți că casa lui Stefana, este pârga Achaiei, și intru slujba Sânjilor s'arânduit presine, ca și voi să vă plecați la uni ea aceștia, și la totu cel ce împreună lucră și ostenește. Iar mă bucur de venirea lui Stefana, și a lui Furtunatu, și a lui Achaicu, căci lipsa vóstră aceștia o au plinit. Că a odihnit duhul meu și al vóstru. Să fiți dar recunoscători către uni ea aceștia. Închină-se vouă bisericile Asiei. Închină-se vouă, intru Domnul, multu Achila și Prischila, împreună cu biserica cea din casa lor. Închină-se vouă frații toți, inchinați-vă unul altuia cu sărutare sântă, inchinăciunea cu mâna mea a lui Pavel. Celu ce nu iubesc pre Domnul nostru Iisus Christos, să fie anathema: maranatha. Darul Domnului nostru Iisus Christos cu voi: dragostea mea cu voi cu toți, intru Christos Iisus, Amin.

Alliluia, Glasu 4.

Încordă și bine sporesce și împărătesce.

STIH, Iubit-ai dreptatea și ai urât fără-de-legea.

LUNI

A 14. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea a doua cea către Corintheni a Santului Apostol Pavel Cetea.

CAP XII. STIH 10.

Fraților, bine voesc intru neputințe, intru defăimări, în nevoi, în góne, intru strâmtorări pentru Christos: căci când slăbesc, atunci sunt tare. Făcutu-m'am fără de minte laudându-mă, voi m'aușilit, că mie mi se cădea să mă laud de către voi, că cu nimic nu sunt mai de jos decât Apostoli cei mai mari, măcaru că nimic sunt. Că semnele Apostolului s'a lucratu intru voi, intru totă răbdarea, prin semne, și minuni, și puteri. Că ce este de care să fiți mai lipsiți decât cele-lalte Biserici; fără numai că eu nu v'am făcut supărare; dăruim mie nedreptatea acésta.

Iată atreia oară cu acésta gata sunt a veni la voi, și nu vë voiŭ supëra, că nu cautŭ ale vóstre, ci pre voi: că nu sunt datorŭ fiŭ sã agonisescă părinților, ci părinții siilor. Iar eŭ cu dulcēja voiŭ cheltui, și mē voiŭ cheltui și pre mine pentru sufletele vóstre: măcarŭ că mai multŭ iubindu-vë, mai puținŭ sunt iubitŭ de voi. Ci fie, eŭ nu v'amŭ îngreuŭatŭ, ci fiindŭ isteŭ, cu meșteșugŭ vamŭ prinsŭ pre voi. Aŭ dóră prin cine-va din cei ce am trãmisŭ la voi, v'am jefuitŭ pre voi? amŭ rugatŭ pre Titŭ, și împreună cu elŭ amŭ trãmisŭ pre frațele, aŭ dóră v'a jefuit ce-va Titŭ? aŭ nu cu același Duhŭ amŭ umblatŭ? aŭ nu pre aceléși urme? aŭ iar vë pare că ne îndreptãmŭ innaintea vóstră? Innaintea lui Dumneđeŭ, intru Christosŭ, vorbimŭ. Și acestea tóte iubii mei pentru a vóstră zidire.

M A R T I

A 14. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHU.

Din Cartea a doŭa cea către Corintheni a Santului Apostolŭ Pavelŭ Celirea.

CAP XII. STIH 20.

Fraților, mē temŭ ca nu cum-va dacă voiŭ veni, sē vë aflu pre voi precumŭ nu voescŭ, și eŭ sē mē aflu vouē precumŭ nu voiți. Nu cum-va sē fie prigoniri, zavistiŭ, mâniŭ, sfăđi, pãri, șoptiri, semețiŭ, netocmiri. Nu cum-va iarăși dacă voiŭ veni sē mē smerescă Dumneđeulŭ meŭ la voi, și voiŭ plãnge pre mulți care aŭ pëcãtuitŭ mai'nainte, și nu s'a pocãitŭ de necurãția, și curvia, și de spurcãciunea care aŭ fãcutŭ. Iată atreia oară cu acésta viŭ la voi, în gura a doŭa și a trei mărturii va sta totŭ cuvântulŭ, amŭ đisŭ vouē mai'nainte, și iarăși đicŭ mai'nainte, precum cândŭ am fostŭ de față la voi a doŭa-oară, și acumŭ, ne fiindŭ de față, scriŭ celorŭ ce mai'nainte aŭ pëcãtuitŭ, și celorŭ-l-alți tuturorŭ, că de voiŭ veni iarăși, nu voiŭ rãbda.

M E R C U R I

A 14. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea a doŭa cea către Corintheni a Santului Apostolŭ Pavelŭ Celirea.

CAP XIII. STIH 3.

Fraților, de vreme ce căutați ispitire a lui Christosŭ celŭ ce vorbește intru mine, care la voi nu este neputinciosŭ, ci puternicŭ intru voi. Că de s'a și rëstignitŭ dintru neputință, dar viŭ este din puterea lui Dumneđeŭ, pentru că și noi suntemŭ neputincioși intru elŭ, ci vomŭ fi vii împreună cu dënsulŭ din puterea lui Dumneđeŭ spre noi. Pre voi înșivë sē vë ispițiți de sunteți intru credință, pre voi înșivë sē vë cercați. Aŭ nu vë

cunósceți pre voi, că Christosū este întru voi? fără numai de sunteți netreb-
nici. Ci nădăjduescū că veți cunósce, că noi nu suntemū netrebnicī. Iar mē
rogū lui Dumneđeū sē nu faceți nicī unū rēū, nu ca sē ne arētāmū noi lāmu-
riți, ci ca sē faceți voi binele, iar noi ca nisce netrebnicī sē fimū. Că nu pu-
temū ce-va împotiva adevērului, ci pentru adevērulū, că ne bucurāmū cândū
noi suntemū slabi, iar voi sunteți tari: de acēsta ne și rugāmū pentru a vós-
tră întregime. Pentru acēsta acestea scriū ne fiindū de față la voi, ca fiindū
de față sē nu facū cu asprime, dupe puterea care 'mī-a datū Domnulū mie spre
zidire, iar nu spre stricare. Decī fraților, bucurați-vē, fiți de sāvârșitū,
māngăeți-vē, aceeși cugetați, pace sē aveți, și Dumneđeulū dragosti și alū
păcii va fi cu voi. Închinați-vē unulū altuia cu sārutare sântă, închină-se
vouē toți Sântii. Darulū Domnului nostru Iisus Christosū, și dragostea lui
Dumneđeū și Tatālū, și împărtășirea Sântului Duhū, cu voi cu toți, Amin.

JOI

A 14. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea cea către Galathenī a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP I. STIH 1.

Pavelū Apostolulū, nu de la ómenī, nicī prin omū, ci prin Iisus
Christosū, și prin Dumneđeū Tatālū care 'l-a înviat pre elū din morți:
și toți frații care sunt împreună cu mine: bisericilorū Galatiei. Darū vouē,
și pace de la Dumneđeū Tatālū și de la Domnulū nostru Iisus Christosū. Iar
cele ce scriū vouē, iatā înaintea lui Dumneđeū, că nu mințū, dupe aceea
amū venitū în laturile Siriei și ale Chilichiei, și eramū ne cunoscutū în per-
sónă de bisericele Iudeii care era în Christosū. Ci numai auzia că celū ce ne
gonea pre noi óre-cândū, acumū bine-vestește credința care óre-cândū o pier-
dea. Și slăvia întru mine pre Dumneđeū. Apoi dupe patru-spre-zece ani,
iarăși m'amū suitū în Ierusalim cu Varnava, împreună luândū și pre Titū cu
noi. Și m'amū suitū dupe descoperire, și le-amū spusū lorū Evangelia care
bine-vestescū între nēmuri, iar deosebī celorū mai aleși, ca nu cum-va sē
alergū îndesertū, saū sē fiū alergatū. Ci nicī Titū care era cu mine, Ellinū
fiindū, n'a fostū silitū sē se taie împreglurū. Și pentru frații cei mincinoși ce
venise, care intrase pre ascunsū sē iscodescā slobozenia noastră, care avemū
întru Christosū Iisus, ca pre noi sē ne supue robiei. Cārora nicī câtū este
unū cēsū nu ne-amū lepēdatū a ne supune, ca adevērulū Evangheliei sē ră-
māe întru voi.

V I N E R I

A 14. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea cea către Galateni a Santului Apostolŭ Pavelŭ Cetirea.

CAP II. STIH 6.

Fraților, de către cei ce se socotia a fi ce-va, (orî-care cândŭ-va era,) nici uă grijă n'amŭ. Dumneđeŭ față a omului nu ȳea, că cei ce se socotescŭ a fi ce-va, nimicŭ nu-'mŭ aŭ adaosŭ mai multŭ. Ci încă improlivă, vĕdĕndŭ că mi s'a încredințatŭ mie Evangelia netăieriŭ împregiurŭ, precumŭ lui Petru a tăieriŭ împregiurŭ, (că celŭ ce a lucratŭ lui Petru spre Apostolia tăieriŭ împregiurŭ, a lucratŭ și mie întru neamuri.) Și cunoscândŭ darulŭ celŭ datŭ mie Iacovŭ, și Chifa, și Ioann, care se socotia că sunt stĕlpĭ, datumĭ-a mie și Varnavei, drĕpta împărtășirei, ca noi la nĕmurĭ, iar ei la tăierea împregiurŭ. Numai ca se ne aducemŭ aminte de cei lipsiĭ, care m'amŭ și nevoitŭ acĕsta a face.

S A M B Ă T Ă

A 14. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întĕiŭ cea către Corintheni a Santului Apostolŭ Pavelŭ Cetirea.

CAP IV. STIH 1.

Fraților, așa sĕ ne socolĕscă pre noi omulŭ, ca pre nisce slugĭ ale lui Christosŭ, și Iconomi ai tăinelorŭ lui Dumneđeŭ. Iar ce este mai multŭ sĕ caută acĕsta între Iconomi, ca sĕ se afle cine-va credincĭosŭ. Iar mie prea puținŭ îmi este ca sĕ mă judecŭ de către voi, sau de qiŭa omenĕscă: (*) ci nici insu'mĭ pre mine mă judecŭ. Pentru că nimicŭ pre mine nu mă sciŭ vinovatŭ: ci nu întru acĕsta m'amŭ îndreptatŭ. Iar celŭ ce mă judecă pre mine Domnulŭ este. Pentru aceea mai'nainte de vreme nimicŭ sĕ nu judecaĭ, pĕnă ce va veni Domnulŭ, care va și lumina ascunsele întunerecului, și va arĕta sfaturile inimilorŭ. Și atunci lauda va fi fiesce-cărula de la Dumneđeŭ.

(*) Veđi Nota B. La finitŭ.

DUMINECA

A 14. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

LUMINANDA, 3. PROCHIMENŪ, GLAS 5.

Tu Dómnne ne veî pădi și ne veî apăra de némulū acesta în vécū.

STIH, Měntuesce-mă Dómnne că a lipsitū celū cuviosū.

Din Cartea adoūa cea către Corinthenī a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP I. STIH 21.

Fraților, celū ce ne adevérédă pre noi împreună cu voi întru Christosū, și ne-a unsū, Dumneđeū este, care ne-a și pecelluitū, și ne-a datū arvuna Duhului întru inimile nóstre. Și eū mărturie pre Dumneđeū chiām asupra sufletului meū, că crușându-vē n'amū venitū pēnă acumū în Corinthū. Nu că dóră avemū stăpânire preste credința vóstră, ci căci suntemū împreună lucrătorī bucuriei vóstre, că cu credința stați. Și amū judecatū acēsta întru mine, ca sē numai viū iarăși cu întristare la voi. Că de vē și întristeđu eū pre voi, dar care este celū ce mă veselește pre mine? fără numai celū ce sē întristédă de la mine. Și am scrisū vouē acēsta, ca dacă voiū veni sē n'am întristare de cele ce mi sē cădea sē mă bucurū, avēndū nădejde spre voi toți, că bucuria mea a vóstră a tutulor este. Că din multă întristare și necazū alū inimii amū scrisū vouē cu multe lacrămī. Nu ca sē vē întristați, ci ca sē cunósceți dragostea care amū din destulū spre voi.

Alliluia, Glasū 5.

Milele talē Dómnne în vécū le voili cānta.

STIH, Că ai dīsū în vécū mila sē zidesce în Ceruri.

LUNI

A 15. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea cea către Galathenī a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP II. STIH 1.

Fraților, cândū a venitū Petru în Antiochia de față 'I-amū stătut împotrivă, că era vrednicū a sē prihāni. Că mai 'nainte de a veni órecariī de la Iacovū, cu nēmurile mánca, iar dacă a venitū sē ferea și sē osebea, temēndu-se de cei ce era dintru lăierea împregiurū, și împreună s'a fățarnicitū cu dēnsulū și cei-l-alți Iudei, câtū și Varnava s'a lipitū de fățarnicia lorū. Ci dacă amū vēđutū că nu umblă cu dreptate, dupe adevērulū Evangheliei, amū dīs lui Petru înaintea tuturorū, dacă tu fiindū Iudeū ca nēmurile viețuescī, iar nu ca Iudeiī, pentru ce silescī pre nēmuri sē ție ca Iudeiī? noi suntemū din fi-

re Iudei, iar nu din n muri p c to i.  i sciind  că nu se  ndrept z  omul  din faptele legii, ci numai prin credința lui Iisus Christos ,  i noi am  cre ut în Christos  Iisus, ca se ne  ndrept m  din credința lui Christos , iar nu din faptele legii, că nu se va îndrepta din faptele legii tot  trupul .

M A R T  

A 15. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUH .

Din Cartea cea către Galateni a Santului Apostol  Pavel  Cetirea.

CAP II. STIH 21.

Fra ilor , nu l p d  Darul  lui Dumnezeu, că de este dreptatea prin lege, Christos  dar  ndesert  a murit . O fără de minte Galateni! cine v'  am git  să nu vă pleca i adev rului? C rora mai'nainte v  era scris  Iisus Christos   nnaintea ochilor  între voi r stignit ; ac sta numai voesc  se sci  de la voi, din faptele legii a i luat  Duhul , sau din auzul  credin i? A- a de nebuni sunteți?  ncep nd  cu Duhul , acum  în trup  v  sf r  i? At t de multe a i p linit   nzadar ;  i m car  de ar fi fost   nzadar , cel  ce vă d  Duhul   i lucrez  puteri întru voi,  re din faptele legii, sau din auzul  credin i? Precum  Avraam  a cre ut lui Dumnezeu, şi i s'  socotit  lui spre dreptate. S  sci i dar că cei ce sunt din credin  , aceea sunt fii i lui Avraam .

M E R C U R  

A 15. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SÂNTULUI DUH .

Din Cartea cea către Galateni a Santului Apostol  Pavel  cetirea.

CAP III. STIH 15.

Fra ilor , ca un  om  dic , că  i di ta omului cea  nt rit  nimeni n'  strică, sau o mai'nadog . Iar lui Avraam  s' u dis  s g du- n le,  i semin iei lui, nu dic :  i semin iilor , ca de mul i, ci ca de unul ;  i semin iei tale, care este Christos .  i ac sta dic , pre a z m ntul  cel   nt rit  mai'nainte de la Dumnezeu  ntru Christos , legea care dupe patru sute şi trei- eci de ani s'  facut, nu'l  l p d , ca să strice s g duin a. Că de este din lege moștenirea, iată dar nu este din s g duin  : iar lui Avraam  pin s g duin   i'  d ruit  Dumnezeu moștenirea. Ce este dar? pentru c lc rile de porunc  s'  pus legea, p n  ce era să vie s m n a, c ricea era s g duit , r nduit  fiind  prin Angel , cu m na mijlocitorului. Iar mijlocitorul  a unuia nu este, iar Dumnezeu unul  este. Dec  a  dor  legea este împrotiva s g duin elor  lui Dumnezeu? să nu fie! Că de ar fi fost  dat  legea, care se p t a învia, adev rat  din lege ar fi dreptatea. Ci a  nc lat  scriptura l te sub p cat , ca s g duin   din credința lui Iisus Christos se se dea celor  ce cred .

A 15. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.
Din Cartea cea către Galateni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP III. STIH 23.

Fraților, mai'nainte de venirea credinții sub lege eram pășiți, încuși spre credința care era să se descopere. Pentru aceea legea învățătoare ne-a fost nouă spre Christos, ca din credință să ne îndreptăm. Iar dacă a venit credința numai suntem sub învățător, că toți sunteți fiii lui Dumnezeu prin credința în Christos Iisus. Că orî-căși în Christos v'ați botezat, în Christos v'ați îmbrăcat. Nu este Iudeu, nici Ellin: nu este rob, nici slobod: nu este parte bărbătească, nici muierască. Că voi toți unul sunteți întru Christos Iisus. Iar de sunteți ai lui Christos, eti a lui Avraam sămânță sunteți, și dupe făgăduință moștenitori. Iar dicu, încâtă vreme moștenitorul prunc este, nimic nu se osebesce de slugă, stăpân tuturilor fiind: ci sub Epitropi și Iconomi este, pînă la vremea cea rânduită de tatăl său. Așa și noi, cîndu eram prunci, sub stihile lumii eram robiți. Iar dacă a venit plinirea vremii, a trimis Dumnezeu pre Fiulul său cel născut din Muieră, care s'a făcut sub lege, ca pre cei de sub lege să-i răscumpere, ca să luăm moștenirea fiască.

V I N E R I

A 15. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.
Din Cartea cea către Galateni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP IV. STIH 8.

Fraților, cîndu nu cunoșteți pre Dumnezeu, slujăți celor ce din fire nu sunt dumnezei. Iar acum dupe ce ați cunoscut pre Dumnezeu, iar mai vartos, dupe ce v'ați cunoscut de Dumnezeu, cum vă întorceți iarăși la acele slabe și sărace stihii, cărora iar de isnovă veți să le slujiți? Voi observați zilele și lunele, și vremile, și ani. Mă tem de voi, nu cumva în deșert să mă fi ostenit la voi! fiți precum sunt eu, că și eu am fost precum sunteți voi. Fraților! rogu-vă pre voi, întru nimic nu'mi-ați făcut strîmbătate. Și știți, că prin slăbiciunea trupului am bine vestit vouă întel; și ispita mea ce era în trupul meu, nu o ați defăimat, nici o ați lepădat; ci ca pre un Angel al lui Dumnezeu m'ați priimit, și ca pre Christos Iisus. Care dar era fericirea voastră? Că mărturisesc vouă, că de ar fi fost cu puțină, ochii voștri scoțîndu-și, și-ați fi dat mie. Deci dar, a vrăjmașu m'am făcut vouă, vorbindu-vă adevărul? vă răvnesc eu pre voi, nu bine, ci voru să vă osebescă, ca să le urmați lor. Iar bine este a urma

pururea în lucru bun, și nu numai când suntem de față la voi. Fii mei, pre care iarăși cu durere vă nasc, până ce se va închipui Christos întru voi. Și ași vrea acum să fiu cu voi, și să-mă schimbă glasul meu, că nu mă încep de voi. Spuneți-mi cei ce voiți să fiți sub lege, legea nu o auziți?

SAMBATA

A 15. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întâi cea către Corintheni a Sântului Apostolă Pavelă Celirea.

CAP IV. STIH 17.

Fraților, pentru acesta am trimis la voi pre Timothei, care 'mi este fiu al meu iubit și credincios în Domnul, care va aduce vouă aminte căile mele cele ce sunt întru Christos, precum pretutindeni în totă biserica înveșu. Că ne viind eu la voi, s'au semeșit uni. Ci voi veni curând la voi, de va vrea Domnul, și voi cunosc, nu cuvântul acelora ce s'au semeșit, ci puterea, că nu este în cuvânt împărăția lui Dumnezeu, ci întru putere. Ce vă este voia, cu loegu să vii la voi, sau cu dragoste, și cu duhul blândeșii? Cu adevărat se aude între voi curvie, și curvie ca aceea, care nici între păgâni nu se numesce, ca să alba cine-va pre mulțerea tatălui său. Și voi v'ați semeșit, și nu mai bine ați plâns, ca să se iea din mijlocul vostru cel ce a făcut fapta aceasta. Eu dar nefiind la voi cu trupul, iar cu duhul fiind de față acolo, iată am judecat ca cum aș fi de față, pre cel ce a făcut acesta așa. Întru numele Domnului nostru Iisus Christos, adunându-vă voi și duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus Christos, să dați pre unul ca acela satani spre chinuirea trupului, ca duhul să se mântuiască în ziua Domnului Iisus.

DUMINECA

A 15. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

LUMINÂNDĂ, A 4. PROCHIMENU, GLAS 6.

Mântuesce Dóme poporul tău și bine-cuvinteză mosenirea ta.

STIH, Către tine Dóme voștră striga Dumnezeul meu nu tăcea de mine.

Din Cartea a doua cea către Corintheni a Sântului Apostolă Pavelă Celirea.

CAP IV. STIH 6.

Fraților, Dumnezeu care a dat să lumineze dintru întunecă lumina, acela a strălucit în inimile noastre, spre luminarea cunoștinței slavei lui Dumnezeu, în fața lui Iisus Christos. Și avem comora acesta în vase de lut, ca mulțimea puterii să fie a lui Dumnezeu, iar nu din noi. În-

tru toate necazuri pătiminduri, dar nu strâmtorându-ne: fiinduri în nedumerire, dar nu de toturi desnădejduiri: goniri fiinduri, dar nu părăsiri: surpași fiinduri, dar nu pierduiri. În totă vremea omorârea Domnului Iisus în trupuri purtându ca și viața lui Iisus se se arate în trupuluri nostru. Că pururea noi cești vii la mor-te ne dămuri pentru Iisus, ca și viața lui Iisus se se arate în trupuluri nostru celuri mu-ritoruri. Pentru aceea dar mor-tea întru noi lucră, iar viața întru voi. Iar avându același duhuri aluri credinței, precumuri este scrisuri. Credut-amuri, pentru aceea amuri și vorbituri: și noi credemuri, pentru aceea și vorbimuri. Știinduri că celuri ce a rădicaturi pre Domnuluri Iisus, și pre noi prin Iisus ne va rădica, și ne va pune împreună cu voi. Că toate sunt pentru voi, ca Daruluri celuri înmulțituri pentru a mai multora mulțămire, se sporască spre slava lui Dumnezeu.

Alliluia Glasuri 6.

Celuri ce locuiesce întru ajutoruluri celuri de susuri.

STIH, Duce-va Domnuluri, sprijinitoruluri meu esci și scăparea mea.

LUNI

A 16. SĂPTĂMÂNĂ DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHURI.

Din Cartea cea către Galateni a Sântului Apostoluri Paveluri Cetirea.

CAP IV. STIH 28.

Frațiloruri, noi dupe Isaacuri fiuri ai făgăduinței suntemuri, ci precum a-tuncuri celuri ce se născuse dupe trupuri, gonia pre celuri dupe Duhuri, așa și acumuri. Dar ce dicescriptura? gonesce pre slujnica și pre fiuluri ei, că nu va moșteni fiuluri slujnicii cu fiuluri cei slobode, drepturi aceea frațiloruri nu suntemuri fiuri ai slujnicii, ci ai cei slobode. Întru slobodenia daruri, cu care Christosuri pre noi ne-a slobodituri, stați, și nu vuri cuprindeți iarăși cu juguluri robiei. Iată euri Paveluri dicuri vouuri, că de vuri veți tăia împregiururi, Christosuri nimicuri vouuri nu va folosi. Și mărturisescuri la toturi omuluri ce se taie împregiururi, că datoruri este se facă totă legea. Deșerturi v'auri făcuturi de către Christosuri, voi cei ce voiți se vuri îndreptați prin lege: din daruri ați cădaturi. Că noi cu Duhuluri din credință, nădejdea dreptății așteptamuri. Că întru Iisusuri Christosuri nici tăierea împregiururi pôte ce-va, nici netăierea împregiururi, ci credința care se lucră prin dragoste. Alergați bine, cine v'uri oprituri se nu vuri plecați adevărului? Sfatuluri acesta nu este de la celuri ce v'auri chămaturi. Puținuri aluaturi totă frământătura dospesce. Euri am nădejde de voi întru Dom-nuluri, că alturi nimicuri nu veți gândi; iar celuri ce vuri tulbură, va purta judeca-ta, ori-care aruri fi.

DUMINECA

A 29. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

LUMINÂNDĂ, A 7. PROCHIMENU, GLAS 4.

Cău s'aŭ măritŭ lucrurile tale Dómnē, tóte întru înțelepciune le-ai făcutŭ.

STIH, Bine-cuvintedă suflete alŭ meu pre Domnulŭ, Dómnē Dumneđeulŭ meu măritu-te-ai fórtē.

Din Cartea cea către Coloseni a Santului Apostolŭ Pavelŭ Cetirea.

CAP III. STIH 4.

Rașilorŭ, cândŭ se va arêta Christosŭ Viața noastră, atunci și voi cu dênșulŭ împreună vê veți arêta întru slavă. Pentru aceea omorâți mădulările vóstre cele depre pământŭ, curvia, necurăția, patima, posta cea rea, și lăcomia, care este slujire idolilorŭ, pentru care vine mânia lui Dumneđeŭ preste fi neascultării. Între care și voi óre-cândŭ ați umblatŭ, când viețueți întru acelea. Iar acumŭ lepêdați-le și voi acelea tóte, mânia, iușimea, răutatea, hula, cuvântulŭ de rușine din gura vóstră. Nu vorbiți minciună unulŭ altuia, desbrăcându-vê de omulŭ celŭ vechiŭ dimpreună cu faptele lui, și îmbrăcându-vê în celŭ nouŭ, care se înnoesce spre cunoștința dupe chipulŭ celui ce 'lŭ-a zidit pre elŭ. Unde nu este Ellin și Iudeŭ, tăiere împregiur, și netăiere împregiur, varvar, schiit, robŭ, slobodŭ: ci tóte și întru toți Christosŭ. Alliluia, Glasŭ 4.

Încordéză și bine sporesce și Împărătesce.

STIH, Iubit-ai dreptatea și ai urâtŭ fără-de-legea.

LUNI

ÎN SĂPTĂMÂNA A 30. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea cea către Evrei a Santului Apostolŭ Pavelŭ Cetirea.

CAP VIII. STIH 7.

Prașilorŭ, de arfi fostŭ aședământulŭ celŭ d'ântêiŭ fără de prihană, nu s'ar fi căutatŭ loculŭ celui de aldoilea. Că defăimându-'i pre dênșiŭ dice: iată dîle vorŭ veni dice Domnulŭ, și voi săvârși preste casa lui Isra-ilŭ, și preste casa lui Iuda aședământŭ de lege nouă. Nu dupe aședământulŭ de lege care am făcutŭ părinților lorŭ, în ziua când 'i-amŭ apucatŭ pre dênșiŭ de mâna lorŭ, ca s'î scoțŭ din pământulŭ Egiptului, că aceea n'aŭ rămas întru aședământulŭ meu de lege, și eu 'i-am părăsit pre dênșiŭ, dice Domnulŭ. Că acesta este aședământulŭ de lege care le voŭ pune casii lui Israilŭ dupe dîlele acelea, dice Domnulŭ, dândŭ legele mele în cugetulŭ lorŭ, și în inimile lorŭ.

le voi scrie pre ele, și voi fi lor Dumneșu, și acela vor fi mie popor. Și nu va mai învăța fie-care pre vecinul său, și fie-care pre fratele său dîcîndu: cunósce pre Domnul. Că toți mî vor sci de la cel mic pînă la cel mare al lor. Pentru că milostiv voi fi nedreptăților lor, și păcatele lor și fără de legile lor nu le voi mai pomeni. Și cîndu dîce nouă, a învechit pre cea d'înteu, iar ce se învechesce și înbătrînesce aprópe este de peire.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÎNA A 30. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea cea către Evrei a Santului Apostol Pavel Cîlirea.

CAP IX. STIH 8.

Praților, acésta însemnîndu Duhul sîntu, cumă că încă nu era arătata calea sîntelor, fiindă că încă sta Cortul cel d'înteu, care era pildă în vremea de atuncea, întru care daruri și jertfe se aducă, cele ce nu pulea dupe consciință se facă deservășit pre cel ce slujă: că numai pentru mîncări și bîuturi, și multe feluri de spălări, și îndreptări ale trupului era puse pînă la vremea îndreptării. Iar Christos viind Archiereu bunătăților celor viitoare, prin cel mare, și mai deservășit Cort, nu făcut de mîna, adecă nu ală aceștei zidirii, nici prin sînge de țap și de vițel, ci prin Sângele său a intrat nădată la cele sante, vecinică răscumpărare aflînd. Căci de vreme ce sângele taurilor și ală țapilor, și cenușa de junice, stropind pre cel spurcaț, îi sînșesce spre curățirea trupului, cu cîtu mai vîrtos Sângele lui Christos, care prin Duh vecinic, pre sine s'a adusă fără prihană lui Dumneșu, va curăți consciința vóstră de faptele cele mórte, ca să slujiți Dumneșu cel vi. Și pentru acésta Christos este mijlocitor aședămîntului de lege celui nou, ca făcîndu-se mórtea, spre răscumpărarea greșalelor ce era în aședămîntul de lege cel d'înteu, se iea cei chîlmați făgăduința moscenirii cei vecinice. Că unde este diată, trebuie să vie mórte celui ce își face diată, că diata întru cel morț este adevărită, de vreme ce încă nu are tîrie, dacă este viu cel ce face diata. Pentru aceea nici cea d'înteu fără de sînge nu se innoia. Că dupe ce se spunea totă porunca dupe lege de către Moisi la totă poporul, luîndu sângele cel de vițel și de țap, cu apă și cu lăna roșie, și cu Issop, și pre însuși cartea și pre totă poporul stropia, dîlănă roșie, și cu Issop, și pre însuși cartea și pre totă poporul stropia, dîcîndu: acesta este sângele legii, care a aședat vouă Dumneșu. Încă și Cortul și tóte vasele cele de slujbă asemenea cu sângele stropia, și în scurte cuvinte cu sînge se curătesc tóte dupe lege, și fără de vîrsare de sînge nu se face ertare. Trebuia dar ca în chipurile celor Ceresci cu acestea să se curătesc: iar singure cele Ceresci cu jertfa mai bună decîtă acestea.

M E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÂNA A 30. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea cea către Evreî a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP X. STIH 1.

Fraților, avându legea numai umbra bunătaților celor viitoare, iar nu însuși chipul lucrurilor. Cu aceleși jertfe, care în fie-care anū aducū pururea, nici uă dată nu pôte pre cei ce vin s'î facă desăvârșit. De vreme ce ar fi încetat a se aduce. Pentru că n'ar mai avea nici uă conștiință de păcate cei ce slujescū, uă dată fiindū curățiți. Ci intru dênsele pomenire de păcate în fie-care anū se face. Că cu neputință este sângele de tauri și de țapi să rădice păcate. Pentru aceea întrându în lume (Christosū) dice. jertfă și prinosū n'ai voitū, iar trupū 'mî-ai alcătuitū. Arderi de totū și pentru păcatū n'ai priimitū. Atuncea amū disū: iată viū (în capulū cărții este scrisū pentru mine) ca să facū, Dumneđeule, voia ta. Dupe ce mai susū a disū, că jertfă, și prinosū, și ardere de totū și pentru păcatū n'ai voitū, nici ai priimitū, (care se aducū dupe lege,) apoi a disū: Iată viū, ca să facū, Dumneđeule, voia ta. Strică cea d'ântēiū, ca să așede cea de adoūa. Intru care voe suntemū sântiți prin jertfirea cea de odată a Trupului lui Iisus Christosū. Și totū Preotulū stă întôte zilele slujindū, și aceleși de multe ori aducându jertfe. Care nici uă dată nu pot să curățescă păcate. Iar acesta uă jartfă aducând pentru păcate, pururea aū ședutū d'a drépta lui Dumneđeū, așteptându de aceea pênă să vorū pune vrăjmașiū lui așternutū piciorilor lui. Că cu o jartfă a săvârșitū pururea pre cei ce se sântescū. Și ne mărturisesce nouē și sântul Duhū. Că dupe ce a dis, acesta este aședământulū de lege care voū pune către dênșiū dupe zilele acelea, dice Domnulū, dândū legile mele în inima lorū, și în cugetele lorū le voū scrie pre ele. Apoi dice: și păcatele lorū și fără-de-legile lorū nu le voū mai pomeni. Iar unde este ertare acestora, numai este jertfă pentru păcate.

ÎN SĂPTĂMÂNA A 30. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea cea către Evreî a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP X. STIH 35.

Fraților, nu lepēdați îndrăsnēla vōstră, care are mare răsplătire. Că aveți trebuință de răbdare. Ca voia lui Dumneđeū făcându să luați făgăduința. Că încă puținū ore-ce, celū ce este să vie, va veni, și nu va zăbovi. Iar dreptulū din credință va fi viū, și de să va îndoi, nu să va odihni sufletulū meū intru dênsulū. Iar noi nu suntemū ai îndoiri spre peire, ci ai

credinții spre câștigarea sufletului. Și este credința adevărate a celor nădăjduite, dovedire a lucrurilor celor nevădute. Că într-o dată s'a făcut mărturisitorii cei de demult. Prin credință pricepem că s'a întemeiat vecherile cu cuvântul lui Dumnezeu, de s'a făcut din cele nevădute cele ce se văd. Cu credința mai multă jertfă Avraam decât Cain a adus lui Dumnezeu, pentru care a fost mărturisitorii că a fost drept, mărturisind Dumnezeu de darurile lui, și printr'aceea, după ce a murit, încă vorbește. Prin credință Enoh s'a mutat ca să nu vadă moarte: și nu s'a aflat, pentru că l'a mutat pre dânsul Dumnezeu. Că mai înainte de mutarea lui a fost mărturisitorii că a fost bine plăcut lui Dumnezeu, iar fără de credință nu este cu putință a fi bine plăcut. Că trebuie cel ce se apropie de Dumnezeu să creadă cum că este, și celor ce-l caută pre dânsul este dător de plată. Prin credință răspuns luând Noe, de acelea care încă nu erau vădute, temându-se a făcut corabia spre mântuirea casei sale, prin care a osândit lumea, și dreptății cei după credință s'a făcut moștenitori.

V I N E T

ÎN SĂPTĂMÎNA A 30. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUH.

Din Cartea cea către Evrei a Santului Apostol Pavel Cetirea

CAP XI. STIH 8.

Praților, prin credință, chemându-se Avraam a ascultat de a-șit la locul care vrea să-l ia într-o moștenire, și a-șit nesciind unde merge. Prin credință a nemernicit în pământul făgăduinței, ca într-o pământ străin, locuind în corturi cu Isaac și cu Iacov, care d'împreună era moștenitorii făgăduinței aceia. Pentru că aștepta Cetatea care are temelie, ală căria meșter, și lucrător este Dumnezeu. Prin credință și singură Sarra putere spre zămislirea seminței a luat, și afară de vremea vârștii a născut. De vreme ce credincios a fi a socotit pre cel ce făgăduise. Pentru aceea și dintr-unul, și acela încă omorât fiind, s'a născut ca stelele Cerului cu mulțimea, și ca nisipul cel fără de număr de pre lângă mare. După credință aceștia toți au murit, ne luând făgăduințele: ei de departe vădându-le, și sărutându-le, și mărturisind, că străini și nemernici sunt pre pământ. Deci cei ce vorbesc unele ca acestea arată că patrie caută. Și de 'șar a adus aminte de aceea dintr-o care eșie, ar fi avut vreme să se întoacă. Iar acum de cea mai bună doresc, adică, de cea Cerescă, pentru aceea nu se răzvrătesc de dânsii Dumnezeu, a să numi Dumnezeul lor, că a găsit lor Cetate.

S A M B Ă T Ă**ÎN SĂPTĂMÂNA A 30. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.****Din Cartea cea către Efesenii a Santului Apostolŭ Pavelŭ Cetirea.****CAP V. STIH 1.**

Fraților, fiți următori lui Dumnezeu, ca nisce fiți iubiți. Și umblați în dragoste precum și Christosŭ a iubitŭ pre noi, și s'a datŭ pre sine pentru noi, aducere și jertfă lui Dumnezeu, într-un miros bun cu bună mireasmă. Iar curvia, și totă necurăția, sau lăcomia, nici să se numescă într-un voi, precum să cuvine Sântilorŭ. Și urăciunea, și vorba nebună, și glumele, care nu să cuvină, ci mai vârtos mulțămirea. Că acesta să știți, că totŭ curvarulŭ, sau necuratulŭ, sau lacomulŭ, (care este slujitorŭ idolilorŭ.) Nu are moștenire într-un Împărăția lui Christosŭ și Dumnezeu. Nimeni să nu vă înșale cu cuvinte deșarte. Că pentru acestea vine mânia lui Dumnezeu preste fiii neascultării. Deci să nu vă faceți împreună părtași acestora. Că erați oare-cândŭ întunerecŭ, iar acumŭ lumină într-un Domnŭ.

DUMINECA**A 30. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.****LUMINANDA, A 8. PROCHIMENU, CLAS 5.**

Tu Dóme ne vei păzi și ne vei apăra de nemulŭ acesta în vecŭ.

STIH, Dóme Dumnezeulŭ nostru câtŭ este de minunatŭ Numele tău în totŭ pământulŭ.

Din Cartea cea către Colosenii a Santului Apostolŭ Pavelŭ Cetirea.**CAP III. STIH 12.**

Fraților, îmbrăcați-vă (ca nisce aleși ai lui Dumnezeu sânti și iubiți,) cu inima îndurărilor, cu bunătațe, cu smerenie, cu blândete, cu îndelunga răbdare. Suferindŭ unulŭ pre altulŭ, și ertândŭ unulŭ altuia, de are cine-va improtiva cuiva păcă. Precum și Christosŭ a ertatŭ vouă, așa și voi. Iar preste toate acestea dragoste să aveți, care este legătura săvârșirii. Și pacea lui Dumnezeu să domnească într-unimile voastre, la care și chemați sunteți într-un trupŭ, și să fiți mulțămitori. Cuvântulŭ lui Christosŭ să locuească într-un voi din destulŭ într-ună totă înțelepciunea, învățându-vă și înțeleptându-vă pre voi înșivă, cu Psalmi și cu laude și cu cântări Duhovnicești, într-un mulțămită cântândŭ în inimile voastre Domnului.

Alliluia, Glasŭ 5.

Milele tale Dóme în vecŭ le voŭ cânta.

STIH, Că ai disŭ în vecŭ mila să va zidi în Ceruri.

LUNI

ÎN SĂPTĂMÂNA A 31. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea cea către Evreî a Santului Apostolŭ Pavelŭ Cetirea.

CAP XI. STIH 17.

Fraților, cu credința a adusŭ Avraamŭ pre Isaacŭ cândŭ a fostŭ ispititŭ, și pre celŭ unulŭ născutŭ îlŭ aducea jertfă, celŭ ce luase făgăduințele. Către care s'a ȳisŭ: că intru Isaacŭ se va numi ȳie sămênță. Socotindŭ că și din morȳi a'lŭ învia puternicŭ este Dumneȳeș, dreptŭ aceea și intru pildă pre acela 'lŭ-a luatŭ. Cu credința, pentru cele viitoare a bine-cuvântatŭ Isaacŭ pre Iacovŭ și pre Isavŭ. Cu credința, Iacovŭ murindŭ, pre fie-care din fiî lui Iosifŭ a bine-cuvântatŭ, și s'a închinatŭ la vârfulŭ toȳgului lui. Cu credința, Iosifŭ murindŭ a făcutŭ pomenire de eșirea fiilorŭ lui Israilŭ, și pentru ôsele sale a poruncitŭ. Cu credința, Moîsi cândŭ s'a născut a fostŭ ascunsŭ trei luni de părinȳii sêi, căci 'lŭ-aŭ vȳȳutŭ pruncŭ frumosŭ, și nu s'aŭ temutŭ de porunca împȳratului. Cu credința, Moîsi făcându-se mare, s'a lepȳdatŭ a sȳ numi fiŭ alŭ fetei lui Faraonŭ, alegândŭ mai bine împreună cu poporulŭ lui Dumneȳeș sȳ pătimȳscă rȳș, decâtŭ sȳ aibă vreme-nica dulcȳță a pȳcatului. Mai mare bogăȳie socotindŭ a fi decâtŭ vistieriile Egiptelului, defăîmarea lui Christosŭ, pentru că năȳȳduea rȳsplătire. Cu credința, a lăsatŭ Egiptulŭ, netemȳndu-se de urgiea împȳratului: că pre celŭ nevȳȳutŭ ca cum 'lŭ-ar fi vȳȳutŭ îlŭ âscepta. Cu credința a făcutŭ Pascele. Și vȳrsarea sângelui, ca celŭ ce pierdea pre celŭ întȳiŭ născuȳi, sȳ nu sȳ atingă de dȳnșii. Cu credința aŭ trecutŭ marea roșie ca pre uscatŭ, care cercând-o Egipteniî s'aŭ innecatŭ. Cu credința zidurile Ierichonului aŭ căȳutŭ cu încungȳurarea în șapte ȳile. Cu credința, Raavŭ curva n'a peritŭ împreună cu celŭ ne ascultătorî, priimindŭ iscȳȳele cu pace.

MARTI

ÎN SĂPTĂMÂNA A 31. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea cea către Evreî a Santului Apostolŭ Pavelŭ Cetirea.

CAP XII. STIH 25.

Fraților, vedeȳi sȳ nu vȳ lepȳȳaȳi de celŭ ce vorbesce. Că de n'aȳ scăpatŭ aceîa care s'aŭ lepȳȳatŭ de celŭ ce vorbea pre pământŭ. Că multŭ mai vȳrtosŭ noi care ne vom întȳrce de celŭ din Cerŭ, alŭ căruia glas aluncî a cutremuratŭ pământulŭ, și acumŭ aŭ făgăduitŭ ȳicândŭ: încă uădată cŭ voîŭ clăti nu numai pământulŭ, ci și Cerulŭ. Și aceea ce ȳice, în-

că uă dată. Arată schimbarea celor ce se clătesc, ca a unor lucruri făcute, ca să rămăie cele ce nu se clătesc. Ci vă rog fraților, priimiți cuvântul mângăierii, că pre scurtă amă scrisă vouă. Să știți că fratele nostru Timotheu este slobod, cu care (de va veni mai curând) voi ve-
dea pre voi. Spuneți închinăciune tuturor mai marilor voștri, și tuturor Sfinților. Închină-se vouă cei ce sunt din Italia, Darul cu voi toți, Amin.

M E R C U R I

ÎN SĂPTAMÂNA A 31. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUH.

Din Sobornicesca Carte a Santului Apostol Iacov Celirea.

CAP I. STIH 1.

Iacov sluga lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Christos, celor două spre-dece seminții ce sunt întră răsipire, se se bucură. Totă bucuria se socotiți frații mei, cândă cădeți întră multe feluri de ispite. Știindă că lămurirea credinței voastre lucră răbdare. Iar răbdarea lucru desăvârșit se aibă, ca se fiți desăvârșit și întregi, și întră nimic lipsiți. Și de este cine-va dintră voi lipsit de înțelepciune se ceră de la Dumnezeu, care dă tuturor din destul, și nu înfrunză, și i se va da lui. Iar se ceră cu credință, nimic îndoiindu-se; că cel ce se îndoesce, este asemenea cu valul mării, care de vânturi se aruncă și se învâltuesce. Că se nu gândescă omul acela că va lua ce-va de la Domnul. Omul cel îndoit cu gândul, nestătornic este întră toate căile sale. Iar fratele cel smerit se se laude întră înălțimea sa: și cel bogat întră smerenia sa. Căci ca flăcău erbi va trece. Că a răsărit Sorele cu arșița, și a uscat iarba, și flăcău ei a cădut, și frumsețea feței ei a perit: așa și bogatul se va vesteji întră umbletele sale. Fericit bărbatul care răbdă ispita: că făcându-se lămurit va lua cununa vieții, care a făgăduit Dumnezeu celor ce-l iubesc pre dănsul. Nimeni fiind ispitit se nu dică, că de la Dumnezeu sunt ispitit. Că Dumnezeu nu este ispititor celor răi. Și nu ispitesce el pre nimeni: ci fie-care se ispitesce de așa poftă fiind tras și amăgit, dupe aceea poftă zămisindă naște păcat, iar păcatul se vârsindu-se naște moarte. Nu vă înșelați frații mei cei iubiti. Totă darea cea bună, și tot Darul desăvârșit de sus este pogorând de la Tatăl luminilor, la care nu este schimbare, sau umbră de mutare. El voindă ne-a născut pre noi cu cuvântul adevărului, ca să fim noi o începătură ore-care a fapturilor lui.

ÎN SĂPTĂMÂNA A 31. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Sobornicésca Carte a Santului Apostolŭ Iacovŭ Cetirea.

CAP I. STIH 19.

Frații mei cei iubiți, să fie totŭ omulŭ grabnicŭ a auđi, și zăbavnicŭ a vorbi, zăbavnicŭ spre mânia, că mânia omului nu lucrédă dreptatea lui Dumnezeu. Pentru aceea lepédândŭ tótă spurcăciunea, și prisosința răutății, întru blândețe priimiți cuvântulŭ celŭ înlăuntru săditŭ, care pôte să mēntuésca sufletele vóstre. Și fiți făcători cuvântului, iar nu numai ascultători, amăgindu-vē pre voi înșivē. Pentru că de este cine-va ascultătorŭ cuvântului, iar nu făcătorŭ, unulŭ ca acela este asemenea cu omulŭ ce-și caută fața chipului în oglindă. Că s'a căutatŭ pre sine și a trecutŭ, și îndată ș'a uítatŭ în ce chipŭ era. Iar celŭ ce s'a plecat la legea cea desēvērșitŭ a slobođeniei, și rămâne într'ansa, acela nu ascultătorŭ cu uítare făcându-sē, ci și făcătorŭ lucrului, acesta fericitŭ va fi întru facerea ei. De sē pare cui-va între voi că este bine credinciosŭ, și nu-și înfránédă limba sa, ci își amăgește inima sa, aceluia deșartă este buna credință. Că buna credință cea curată și nespurcată, înaintea lui Dumnezeu și Tatălŭ, acesta este, a cerceta pre cei sirimanți și pre văduve întru necazurile lorŭ, și a sē păđi pre sine nespurcatŭ de către lume.

VINERI

ÎN SĂPTĂMÂNA A 31. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Sobornicésca Carte a Santului Apostolŭ Iacovŭ Cetirea.

CAP II. STIH 1.

Fraților, nu întru alegerea fețelorŭ sē aveți credința Domnului nostru Iisus Christosŭ alŭ slavi. Că de va intra în adunarea vóstră vre-unŭ omŭ avēndŭ inelŭ de aurŭ, cu haină luminósă, și va intra și vre-unŭ sēracŭ în haină próstă, și veți căuta la celŭ ce pórtă haină luminósă și veți dice lui: tu sedți aicea bine. Și sēracului veți dice: tu stăi acolo, sau sedți aicea sub așternutulŭ piclórelorŭ mele. Și nu v'ați luatŭ sēma întru voi, și v'ați făcutŭ judecători de gânduri rele: ascultați frații mei cei iubiți, aŭ nu Dumnezeu a alesŭ pre sāraciŭ lumiŭ aceștia, bogați în credință, și moșcenitori împērăției, care o a făgăduitŭ celorŭ ce-lŭ iubescŭ pre dēnsulŭ? iar voi ați necinstitŭ pre celŭ sāracŭ. Aŭ nu bogații vē asuprescŭ pre voi, și acela vē tragŭ la judecări? Aŭ nu acela hulescŭ numele celŭ bunŭ care s'a chiămatŭ preste voi? Că de pliniți legea cea împērătésca dupe scriptură: să iubescŭ pre vecinulŭ tēu ca însuși pre tine, bine faceți. Iar de vē uítați în față, păcatŭ faceți, fiindŭ

muștrați de lege ca nisce neascultători. Că cine va păși totă legea, și va greși într-o una, s'a făcut toturilor vinovat. Că cel care a ținut: să nu curvască, a ținut și, să nu ucidă. Și de nu curvască, dar ucidă, te-ai făcut călcător legii. Așa să vorbiți, și așa să faceți, ca cum prin legea slobođeniei aveți să vă judecați. Că judecata fără de milă este celui care nu face milă: și să laudă mila asupra judecării.

S A M B A T A

ÎN SĂPTĂMÂNĂ A 31. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUH.

Din Cartea cea către Coloseni a Santului Apostol Pavel Cetirea.

CAP I. STIH 1.

Pavel Apostol al lui Iisus Christos, prin voia lui Dumnezeu, și Timotheu fratele, celor care sunt în Colasse, sfinților și credincioșilor frați întru Christos. Dar vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru, și Domnul Iisus Christos. Mulțămim lui Dumnezeu și Tatălui Domnului nostru Iisus Christos, pururea pentru voi rugându-ne, auzind credința voastră cea întru Christos Iisus, și dragostea care aveți către toți sfinții, pentru nădejdea cea gătită vouă în Ceruri, care ați auzit mai înainte întru cuvântul adevărului Evangheliei, care este de față la voi, precum și întru toată lumea, și este făcând rod, și crescând precum și întru voi. Din ziua ce ați auzit, și ați cunoscut Darul lui Dumnezeu întru adevăr.

DUMINECA

A 31. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUH.

LUMINÂNDĂ, A 9. PROCHIMENU, GLAS 6.

Măntuiește Domne poporul tău și bine-cuvîntedă moștenirea ta.

STIH, Către tine Domne voiu striga, Dumnezeul meu nu tăcea de mine.

Din Cartea întâi cea către Timotheu a Santului Apostol Pavel Cetirea.

CAP I. STIH 15.

Priule Timotheu, credincios este cuvântul, și de totă primirea vrednică, că Christos Iisus a venit în lume să măntuiească pe cei păcătoși, dintru care cel d'întăi sune. Ci pentru acesta am fost miluit, ca întru mine întâi să arate Iisus Christos totă îndelunga răbdare, spre pildă celor care vor să credă întru dânsul spre viața cea vecinică. Iar Împăratului vecurilor celui nestricăcios, celui nevădit, unuia prea înțeleptului Dumnezeu cinste și slavă în vecii vecilor, Amin. Alliluia, Glas 5.

Cel care locuiește întru ajutorul celui de sus.

STIH, Dă-mi Domnului sprijinitorul meu ești și scăparea mea.

L U N E

ÎN SĂPTĂMÂNA A 32. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Sobornicésca Carte a Santului Apostolŭ Iacovŭ Cetirea.

CAP II. STIH 14.

Fraților, ce folosŭ de ȳice cine-va cã are credință, și fapte nu are? aŭ pôte credința s'êlŭ m'ntu'escã pre d'nsulŭ. Cã de va fi fratele saŭ sora golŭ și lipsiŭ de hrana cea de tôte ȳilele, și arŭ ȳice lorŭ cine-va dintre voi: mergeŭ cu pace, încãlȳiŭ-v'ê și v'ê sãturaŭ, și nu le-arŭ da cele de tr'eba trupului, ce folosŭ ar fi? așa și credința, dacã n'are fapte, m'rtã este singurã. Dar va ȳice cine-va, tu aŭ credință, iar eu amŭ fapte: aratãmŭ credința ta din faptele tale, și eu iŭi voŭ ar'eta ȳie din faptele mele credința mea. Tu creȳi cã Dumneȳeŭ unulŭ este: bine faci, și draciŭ credŭ, și s'ê cutremurã. Voesci dar s'ê înȳelegi, o omule deșarte, cã credința fãrã de fapte m'rtã este; Avraamŭ pãrintele nostru aŭ nu s'a îndreptatŭ din fapte, suindŭ pre I-saacŭ fiulŭ s'eu pre jertfelnicŭ? veȳi dar cã credința lucra dimpreunã cu faptele lui, și din fapte s'a plinitŭ credință; și s'a plinitŭ scriptura ce ȳice: și a creȳutŭ Avraamŭ lui Dumneȳeŭ, și i s'a socotitŭ lui întru dreptate; și prieten lui Dumneȳeŭ s'a chiãmatŭ. Vedeti dar cã din fapte s'ê îndrept'ȳã omulŭ, iar nu numai din credință? Asemenea încã și Raavŭ. curva, aŭ nu din fapte s'a îndreptatŭ? Priimindŭ isc'odele, și pre altã cale scoȳ'ndu'ŭ; cã precumŭ trupulŭ fãrã de sufletŭ mortŭ este, așa și credința fãrã fapte m'rtã este.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÂNA A 32. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Sobornicésca Carte a Santului Apostolŭ Iacovŭ Cetirea.

CAP III. STIH 1.

Fraților, nu siȳi mulȳi Dascali, sciindŭ cã mai mare osãndã vomŭ s'ê luãmŭ. Cã multe greșimŭ toȳi. De nu greșasce cine-va în cuv'entŭ, acela este bãrbatŭ desãvãrșitŭ, puternicŭ a'șŭ înfrãna și totŭ trupulŭ. Cã iatã și cailorŭ le punemŭ frãncile în gurŭ, ca s'ê se supue nou'ê, și totŭ trupulŭ lorŭ ilŭ înt'orcemŭ. Iatã, și corabiile mari fiindŭ, și de iuȳi v'enturiŭ împingându-se, s'ê întorcŭ cu uã cãrmã prea micã încãtro voesce pornirea cãrmacului. Așa și limba micŭ mãdularŭ este, și mari s'ê laudã. Iatã, puȳin focŭ, și cãtã materie arde. Și limba este focŭ, uã lume a nedreptãȳii. Așa limba este aș'ezatã intru mãdulãrile n'ostre, care spurcã totŭ trupulŭ, și aprinde r'ota naturii, și s'ê aprinde de gheenna. Cã totã firea a s'erelor, și a pas'erilor, și acelorŭ ce s'ê lãrãscŭ, și a p'escelorŭ, s'ê imblãȳesce și s'a imblãȳditã de firea omen'esc-

că. Iar limba nimeni nu pôte din ómenî s'o domoléscă, neînfrânată răutate, plină de otravă aducătoare de mórte. Cu dēnsa bine-cuvântămŭ pre Dumne-deŭ și Tatălŭ, și cu dēnsa blestemămŭ pre ómenî, care suntŭ făcuți dupe asemēnarea lui Dumne-deŭ. Dintru aceeași gură ese bine-cuvēntarea și blestemulŭ: nu trebuesce frații mei cei iubiți acestea să fie așa.

MERCURI

ÎN SĂPTĂMÂNA A 32. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŬ.

Din Sobornicēscă Carte a Santului Apostolŭ Iacovŭ Cetirea.

CAP III. STIH 11.

Fraților, aŭ doară izvorulŭ dintru aceeași vână izvorasce dulce și amarŭ? Aŭ dóră pôte, frații mei, smochinulŭ să facă masline? sau vița viei smochine? Așa nici unŭ izvorŭ nu pôte face apă sărată și dulce. Cine este înțeleptŭ și bine știutorŭ între voi; să'si arate din vieța cea bună faptele sale întru blândețele înțelepciunii. Iar de aveți pismă amară și prigonire întru inimile vóstre, nu vă lăudați nici mințiți împotriva adevărului. Nu este acēsta înțelepciunea care se pogóră de susŭ, ci pământéscă, sufletéscă, drăcéscă. Că unde este pismă și prigonire, acolo este neașezare și totŭ lucrulŭ rău. Iar înțelepciunea cea de susŭ, întéiŭ este curată, apoi făcătoare de pace, plină, plecată, plină de milă și de roduri bune, fără de îndoélă, și nefălarnică. Iar ródă dreptății împace să sémănă celorŭ ce facŭ pace. De unde sunt războele și sfázile între voi? aŭ nu de aicea, dintru desmerdările vóstre care se oștescŭ în mădulările voastre? poștiți, și n'aveți, ucideți și pismuiți, și nu puteți dobândi. Vă sfădiți și faceți războe, și n'aveți, pentru că nu cereți. Cereți și nu luați, pentru că rău cereți, ca întru desmierdările vóstre să chiełtuiți. Preacurvarilorŭ și preacurvelorŭ, aŭ nu știți că dragostea lumii aceșteia vrajbă este către Dumne-deŭ? Decī orî-care voesce să fie prietenŭ lumii, vrăjmașŭ lui Dumne-deŭ se face. Aŭ vi se pare că în deșertŭ vorbesce Scriptura, cumŭ că spre pismuire poftesce duhulŭ care locuesce întru noi? ci mai mare darŭ dă. Pentru aceea dice: Dumne-deŭ celorŭ mândri le stă împotriva, iar celorŭ smeriți le dă darŭ.

JOI

ÎN SĂPTĂMÂNA A 32. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŬ.

Din Sobornicēscă Carte a Santului Apostolŭ Iacovŭ Cetirea.

CAP IV. STIH 7.

Fraților, supuneți-vă dreptŭ aceea lui Dumne-deŭ, stați împotriva diavolului, și va fugi de la voi. Apropiați-vă de Dumne-deŭ, și se va apropia de voi. Curățiți-vă mâinele păcătoșilorŭ, și vă curățiți inimile

vostre cei îndoiți cu gândul. Pătimiți și lăcrămați și plângeți, răsulă vosteru întru plânsu se se întorcă, și bucuria întru lănguire. Smeriți-vă înaintea lui Dumnezeu, și vă va înălța pre voi. Nu vorbiți de rău unul pre altul, fraților: că cel ce vorbește de rău pre fratele, și judecă pre fratele său, vorbește de rău legea, și judecă legea. Iar dacă judeci legea, nu ești făcător legii, ci judecător. Unul este puitorul legii, care poate să mântuiască și să piardă. Iar tu cine ești care judeci pre altul? Veniți acum cei ce diceți: astăzi sau mâine vom merge în a cea Celate, și vom face acolo un an, și ne vom negulați și vom dobândi. Care nu știți ce se va întâmpla mâine. Că ce este viața voastră? abur este. Care întru puțin se arată, și dupe aceea pier. În loc de a dice voi: de va vrea Domnul, și vom fi vii, vom face acesta sau aceea. Iar acum vă laudați întru trufiile voastre. Totă lauda de acest fel este rea. Decă celui ce scie a face bine și nu face, păcat este lui. Veniți acum bogaților, plângeți și vă tânguiți de necazurile voastre ce vor să vie asupra-vă. Bogația voastră a putredit, și hainele vile-au măncați moliile. Aurul vostru și argintul a ruginit, și rugina lor va fi mărturie vouă, și vă va mânca trupurile ca focul. Străns-ați comori pentru zilele cele de apoi. Iată plata care o opriți a lucrătorilor ce a secerat țările voastre, strigă, și strigările secerătorilor în urechile Domnului Savaoth a intrat. Desfătați-vă pre pământ, și v-ați desmerdat: hrăniți-vă inimile voastre ca în ziua junghierii. Osândiți-ați, omorâți-ați pre dreptul, nu s'a pusă împotriva voastră. Fiți dreptă aceea îndelung răbdători, frații mei, până la venirea Domnului. Iată plugarul așteptă roada cea scumpă a pământului îndelung răbdându pentru dânsa, până ce iese ploc timpurie și târzie. Îndelung răbdați dar și voi, întăriți-vă inimile voastre, că venirea Domnului s'a apropiat. Nu oftați unul asupra altuia, fraților, ca să nu vă osândiți. Iată Judecătorul înaintea ușilor stă.

V I N E T

ÎN SĂPTĂMÂNĂ A 32. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUH.

Din Soborniceasca Carte a Santului Apostol Petru Celirea.

CAP I. STIH 1.

Petru Apostol al lui Iisus Christos, nemernicilor celor aleși ai răsipirii Pontului, Galatiei, Cappadochiei, Asiei, și Vithiniei. Dupe cea mai nainte cunoștință a lui Dumnezeu Tatăl întru sânșirea Duhului, spre ascultarea și stropirea sângelui lui Iisus Christos; Darul vouă și pacea se se înmulțescă. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Christos, care dupe mare mila sa ne-au renăscut pre noi spre nădejde vie, cu Învierea lui Iisus Christos din morți, spre mosecnire neștrăciată și nespurcată și nevestejită, păzită în cer pentru voi. Care sun-

teți pășiți întru puterea lui Dumnezeu prin credință, spre mântuirea ceea ce este gata a se arăta în vremea de apoi. Pentru care bucurați-vă acum puțin, de se cuvine, necăjiți fiind întru multe feluri de ispite. Ca lămurirea credinței voștre, cea cu mult mai scumpă decât aurul cel peritor, și prin foc lămurit, se se afle spre laudă și cinste și slavă, întru arătarea lui Iisus Christos. Pre care nevedându-l iubiți: întru care acum nu privind, ci creștând, vă bucurați cu bucurie nespasă și prea slăvită, luând sfârșitul credinței voștre mântuirea sufletelor. Pentru care mântuire a căutat și a cercetat Proorocii, care au proorocit pentru Darul ce era să vie spre voi, cercetându în care și în ce fel de vreme le arăta Duhul lui Christos ce era într'ânșii, mai înainte mărturisindu de patimile lui Christos, și de slavele cele mai de pre urmă. Căroră s'au descoperit, că nu lor însuși, ci nouă slujia acestea: care acum s'a spus vouă prin ceea ce bine v'au vestit cu Duhul sânt cel trimis din cer, spre care doresc Anghii să privească. Pentru aceea încingându mișlocele cugetului vostru, trezindu-vă, de săvârșit nădăjduiți spre Darul care se aduce vouă, prin arătarea lui Iisus Christos, ca fiți ascultării, neprefăcându-vă cu poftile cele d'ânteu ale nesciinței voștre. Ci dupe sântul ce v'au chemat pre voi, și voi să fiți sânti întru totă petrecerea. Că scris este, fiți sânti că eu sunt sânt. Și de chemați tată pre cel ce judecă fără de alegerea, fețelor dupe lucrul fie-căruia, întru frică vremea vieții voștre s'o petreceți. Știind că nu cu argint, sau cu aur ce se strică, v'ați rescumpărat de petrecerea voastră cea deșartă, care era de la părinți dată. Ci cu scump Sânger, ca al unui miel nevinovat și nespurcat, al lui Christos. Care era cunoscut mai înainte de alcătuirea lumii, dar s'a arătat în anul cel mai de apoi pentru voi, care prin trăsul ați creșt în Dumnezeu, care lă-a sculat pre dânsul din morți, și i-a dat lui slavă, ca credința voastră, și nădejdea să fie întru Dumnezeu. Curățindu-vă sufletele întru ascultarea adevărului prin Duhul, spre nefățarnică iubire de frați, din inimă curată iubiți-vă unul pre altul cu d'adinsul. Cel ce sunteți născuți adună oară, nu din sămânță stricăcioasă, ci din nestricăcioasă prin cuvântul lui Dumnezeu cel vii, și care petrece în veci. Pentru că tot trupul este ca iarba, și totă slava omului ca flăcă erbi. Uscatu-s'a iarba, și floarea ei a cădută, iar Cuvântul Domnului petrece în veci. Și acesta este cuvântul cel vestit întru voi. Deci lepădându totă răutatea, și tot vicleșugul, și fățarniciile, și pisme, și toate clevețirile, ca nisce prunci de curând născuți, să iubiți laptele cel cuvântător, și fără de vicleșug, ca prin trăsul să creșteți întru mântuire. De vreme ce ați gustat că este bun Domnul. Către care apropiindu-vă, cel ce este piatra cea vie, de omeni nebăgată în sămă, iar la Dumnezeu alasă și cinstită. Și voi singuri ca nisce pietre vii vă zidiți casă Duhovnică, Preoție sântă, ca să aduceți jertfe

Duhovnicuși, plăcute lui Dumnezeu prin Iisus Christos. Pentru că scrie în scriptură. Iată pui în Sion piatră temeliei unghiului, aleasă, cinstită: și cel care va crede întru ea nu se va rușina. Vouă drept, aceea celor care credeți este cinstea: iar celor necredincioși piatră care nu o adăugată în temelie ziditorilor, aceasta s'a făcută capul unghiului, și piatră de împiedecare, și piatră de smintelă, cari să împiedecă nepocându-se cuvântului, spre care și puși sunt. Iar voi, nemi aleși, Proșie împărătească, nemi sântă, popor spre câștigare: ca să vestiți bunătățile celui ce v'a chemat prin voi dintru întuneric la lumina sa cea minunată. Cari odinioară nu erați popor, iar acum poporul lui Dumnezeu: cari erați ne miluiți, iar acum miluiți.

S A M E A T A

ÎN SĂPTĂMÂNA A 32. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUH.

Din Cartea întâia cea către Thessalonicheni a Santului Apostol Pavel Celirea.

CAP V. STII 14.

Iraților, vă rugăm, sfătuiți pre cei fără de rânduială, mângăați pre cei puțin la suflet, sprâjiniți pre cei neputincioși, și îndelungă răbdători spre toți. Socotiți să nu răsplătească cine-va rău pentru rău cui-va, ci pururea cele bune să urmați și unul spre altul și spre toți. Pururea vă bucurați. Ne încetați vă rugați. Întru toate mulțumiți. Că aceasta este voia lui Dumnezeu întru Christos Iisus spre voi. Duhul să nu-l stingați. Proorociile să nu le defăimați. Toate să le ispitiți: ce este bun să lăsați. De totă felulă de lucru rău să vă feriți: iar însuși Dumnezeu păcii, să vă sântescă întru toate de săvârșita. Și Duhul vostru întru totă întregă, și sufletulă, și trupulă fără de prihană, întru voința Domnului nostru Iisus Christos, să se păzească.

DUMINECA

A 32. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUH.

LUMINANDA, A 10. PROCHIMENU, CLAS 7.

Domnul ține poporul său cu pace. Domnul va bine-cuvânta pre poporul său cu pace.

STII, Aduceți Domnulul lui Dumnezeu, aduceți Domnulul pre lui Dumnezeu.

Din Cartea întâia cea către Timotei a Santului Apostol Pavel Celirea.

CAP IV. STII 8.

Indreptim Timotei, credincios este cuvântul și de totă primirea vrednică. Ca spre aceasta ne și ostenim, și suferim defăimări, fiindcă cămăm nădejduții întru Dumnezeu cel viu, care este Mantuitorul tuturor.

ómenilorū, și mai alesū celorū credincioși. Poruncesce acestea și invață. Nimeni tinerețele tale să nu le defăime, ci să pildă credincioșilorū cu cuvântulū, cu petrecerea, cu dragostea, cu Duhulū, cu credința, cu curăția. Până ce voiu veni, pădesce cetirea și mângâierea, și învățătura. Nu săi nebăgătorū de sēmă de darulū ce este întrutine, care și s'a datū prin Proorocie, cu punerea mâinilorū Preoțilorū, de acestea să gândesci, întru acestea săi, ca procopsela ta să fie arătată întru toate.

Alliluia, Glasū 7.

Bine este a ne mărturisi Domnulū, și a cânta Numelū tēu înalte.

STIH, Avesti de diminătă mila ta, și adevărulū tēu în totă vremea.

LUNI

ÎN SĂPTĂMÂNA A 33. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întēiū cea Sobornicēscă a Santului Apostolū Petru Cetirea.

CAP II. STIH 21.

Ubițilorū, Chrīstosū a pătimitū pentru noi, nouē lăsându-ne pildă ca să urmămū urmelorū lui, care păcatū n'aū făcutū, nici s'a aflatū vicleșugū în gura lui. Care defăimându-se, improtivă n'a defăimatū: pătîindū, n'aū amenințatū, ci da celui ce judecă cu dreptulū. Care păcatele nōstre însuși le-a rădicatū în Trupulū sēu pre lemnū, ca de păcate mântuindu-ne cu dreptate să viețuimū, cu a căruia rană v'ați vindecatū. Că erați ca nisce oi rătăcite, ci v'ați întorsū acumū la Păstorulū și Păditorulū sufletelorū vōstre. Asemenea muierile sē se plece bărbațilorū sēi, că de nu sē și plēcă ore-care cuvântulū, prin viața cea d'împreună cu muierile, fără de cuvântū sē se dobândescă, vedēndū viața vōstră cea d'împreună curată întrufrică. Căroră sē nu le fie podoba împletiturile părului cele din afară, și înfășurăturile cu aurū, săū îmbrăcămîntea haînelorū. Ci omulū celū ascunsū alū inimei, întru nestricăciunea Duhului celui blândū și linū, care este înaintea lui Dumnezeu de mult prețū. Pentru că așa odinioră și santele muieri, care nădējduia întru Dumnezeu, sē împodobeă pre sine plecându-se bărbațilorū sēi. Precumū Sarra asculta pre Avraamū, domnū pre acela chīamându'lū, căria v'ați făcutū săi, bine făcându și netemēndu-vē de nici o frică. Bărbați asemenea, împreună locuindū cu muierile sale înțeleptesce, ca unū vasū mai slabū fēmeescū dându-le cinste, ca și celorū împreună moscenitoare darului vieței, ca sē nu sē curmeđe rugăciunile vōstre. Iar la sfârșitū, toți sē săi cu unū gāndū, milostivi, iubitori de frați, îndurători, smeriți. Nu rēsplătindū rēu pentru rēu, săū defăimare pentru defăimare, ci improtivă, bine-cuvēntāndū. Sciindū că spre acēsta sunteți chīamați, ca sē mosceniți bine-cuvēntarea.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÂNA A 33. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întelū cea Sobornicescă a Santului Apostolū Petru Cetirea.

CAP III. STIH 10.

Iubiilorū, celū ce voesce să Iubescă vieļa, și să vadă dīle bune, să'sī oprēscă limba sa de la rēū, și buzele sale ca să nu vorbescă viclesugū. Sē se depărte de la rēū, și să facă bine: să caute pacea și s'o urme de pre ea. Că ochiī Domnului sunt spre cei dreptī, și urechiile lui spre rugăciunea lor; iar faļa Domnului asupra celorū ce facū rele. Și cine va face vouē rēū, de veļi si următorī binelui? ci de veļi și pātini pentru dreptate, fericiļi veļi fi: iar de îngrozirea lorū sē nu vē temeļi nici sē vē turburaļi. Ci pre Domnulū Dumne deū sē'lū sâniļi intru inimile vōstre. Și sē fiļi gata pururea spre rēs-punsū la totū celū ce vē întrebă cuvēntū de nădejdea vōstră, însă cu blāndețe și cu frică. Avēndū consciință bună, ca de cei ce vē hulescū pre voi ca pre nisce făcătorī de rēū, sē se rușine de cei ce vorbescū de rēū viaļa vōstră cea bună intru Christosū. Că mai bine este făcāndū cele bune, (de este așa voļa lui Dumne deū) a pātini, decâtū făcāndū cele rele. Pentru că și Christosū uā datā pentpu pēcate a pātinitū, celū dreptū pentru cei nedrepți, ca sē ne aducă pre noi lui Dumne deū, omorātū fiindū cu trupulū, și inviātū cu Duhulū. Intru care și duhurilor ce era în temniță, pogorāndu-se a propoveduitū, celora ce fusese necredinciose uā diniōră, cāndū aștepta îndelungă răbdarea lui Dumne deū în dīlele lui Noe, făcāndu-se Corabia, intru care puține, (adică opt) suflete s'aū mēntuitū de apă. Acāria lucrulū celū inchipuitū acumū, fiindū botezulū, și pre noi ne mântuesce, nu a spurcaciuniī cei trupesci fiindū lepēdare, ci a consciințiī cei bune către Dumne deū întrebare, prin învierea lui Iisus Christosū, care este d'a drepta lui Dumne deū, dupe ce s'a suitū la Cerū, plecāndu-se lui Angelī și Domniilo și Puterile.

M E R C U R I

ÎN SĂPTAMÂNA A 33. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întelū cea Sobornicescă a Santului Apostolū Petru Cetirea.

CAP IV. STIH 1.

Iubiilorū, Christosū pātīmindū pentru noi cu trupulū, și voi dupe același gândū sō vē înarmați, pentru că celū ce a pātinitū cu Trupulū, a încelātū despre pēcatū, ca sō nu mai viclescū cei-l-altă vreme în trupū, spre poște omenesci, ci spre voļa lui Dumne deū. Că destulū ne este nouē

care amū făcutū, în trecuta vreme a vieții, voia păgânescă, umblându întru necurății, în poște, în beții, în ospețe, în bături, și întru cele de Dumnezeu urâte slujiri idolesci. De care se miră, căci nu vă adunați voi la aceeași desmerdare a desfrânării hulindū. Care vorū da sēma la celū ce este gata să judece pre cei vii și pre cei morți, că spre acesta și morților s'au vestitū, ca judecată să Iea cu trupulū dupe omū, și să vie de dupe Dumnezeu cu duhulū. Și s'au apropietū sfârșitulū tutulorū: fiți dar cu minte intrégă, și priveghiați întru rugăciunī: iar mai'nainte de tōte să aveți unulū spre altulū dragoste cu căldură, pentru că dragostea acopere mulțimea păcatelorū. Iubitori de streinī fiți unulū către altulū fără cărtială. Fie-care precumū a luatū darulū, între voi cu acela slujindū, ca nisce chivernisitori ai Darului lui Dumnezeu celui de multe feluri. De vorbesce cine-va: ca cuvintele lui Dumnezeu. De slujasce cine-va: ca dintru tărie, care odă Dumnezeu, ca întru toate să se slăvescă Dumnezeu prin Iisus Christosū, căruia este slava și stăpânirea învecii vecilorū, Amin.

ÎN SĂPTĂMÂNA A 33. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întelū cea Sobornicescă a Santului Apostolū Petru Cetirea.

CAP IV. STIH 12.

ubiților, nu vă mirați de aprinderea care este întru voi, ce se face vo-
uē spre ispită, ca cumū vi s'arū întēpla ce-va streinū. Ci bucurați-vē
căci vă faceți părtași patimilor lui Christosū, ca și întru arătarea slavei lui
să vă bucurați veselindu-vē. De sunteți defăimați pentru Numele lui Christos,
fericiți sunteți, că Duhulū slavei și alū lui Dumnezeu preste voi odihnesce, căci
de către aceia se hulesce, iar de voi se proslăvesce. Nimenī din voi să nu
pățimescă ca unū ucigașū, sau ca unū furū, sau ca unū făcătorū de rău, sau
ca unū ispititorū de lucruri streine. Iar de pătimesce ca unū creștinū, să nu
se rușineze, ci să proslăvescă pre Dumnezeu în parlea acesta. Că vreme este
a să începe judecata de la casa lui Dumnezeu. Iar dacă este întelū de la noi,
care este sfârșitulū celor ce se punū împotriva Evangheliei lui Dumnezeu? și
de vreme ce abia se mântuesce dreptulū, dar celū necredincios și păcatosulū
unde se va arăta? pentru aceea și cei ce pătimesc dupe voia lui Dumnezeu, ca
credinciosulū Ziditorū să se încredințeze sufletele sale întru fapte bune. Pre
Presviterii cei dintre voi îi rogū, ca celū ce sunt împreună Presviter și mărtur-
isitorū patimilor lui Christosū, și slavei ce va să se arate părtașū. Păs-
torii turma lui Dumnezeu cea dintre voi, cercetând'o nu cu sila, ci de voie,
nici cu agonisele urâte, ci cu bună sârguință. Nici ca cumū ați stăpēni Cli-
rosulū, ci pildă făcându-vē turmei. Și cândū se va arăta mai marele păsto-

rilor, veți lua cununa slavei cea nevestejită. Asemenea și voi tinerii plecați-vă celor bătrâni, și toți unul altuia plecându-vă, smerita cugetare se agonisiți, de vreme ce Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă daru.

V I N E R I

ÎN SĂPTĂMÂNA A 33. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea adouă cea Sobornicească a Santului Apostolū Petru Cetirea.

CAP I. STIH 1.

Simonū Petru, slugă și Apostolū alū lui Iisus Christosū, celor ce au dobânditū împreună cu noi credință întocma cinstită, întru dreptatea Dumnezeului nostru și a Mântuitorului Iisus Christosū, Darū voue și pace se se înmulțescă întru cunoștința lui Dumnezeu și a lui Christosū Iisusū Domnului nostru. Precum noue, Dumnezeescă puterea lui, toate cele ce sunt spre viață și buna credință ne-a datū, prin cunoștința celui ce ne-a chematū pre noi prin slavă și prin fapta bună, prin care cele scumpe și mari făgăduințe s'au dăruitū noue, ca prin acestea se vă faceți părtași Dumnezeescii firī, fugindū de stricăciunea poștei cea din lume. Și întru acesta singură totă nevoia putindū, se arătați întru credința voastră fapta bună, iar întru fapta bună, cunoștința: iar întru cunoștință, înfrânarea: iar întru înfrânare, răbdare: iar întru răbdare, buna creștinătate: iar întru buna creștinătate, iubirea de frați: iar întru iubirea de frați, dragostea. Că acestea întru voi fiind și înmulțindu-se, nu înzadarnici nici fără de roadă vorū face pre voi, spre cunoștința Domnului nostru Iisus Christosū. Că celū ce nu are acestea orbū este, nevădend, uitare luând de curăția păcatelor sale celor de demult. Pentru aceea fraților mai vârtosū vă nevoiți ca să faceți adeverită chemarea și alegerea voastră, că acestea făcându-le nu veți greși nici uă dată.

S A M B Ă T Ă

ÎN SĂPTĂMÂNA A 33. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea adouă cea către Timotheiū a Santului Apostolū Pavel Cetirea.

CAP II. STIH 11.

Piule Timotheiū, credinciosū este cuvântulū, că de amū muritū împreună cu Cristosū, împreună cu dânsulū vomū și învia: de răbdăm, împreună cu dânsulū vomū și împărăși: de ne vomū lepăda de elū, și elū se va lepăda de noi: de nu credemū, elū credinciosū rămâne, a se tăgădui elū pre sine singurū nu pōte. Acestea se'i îndemni, mărturisindu-le înaintea lui Dumnezeu, se nu se pricescă în cuvinte, care lucru nu este de nici uă tré-

bă, fără numai spre surparea celor ce aud. Nevoesce-te să te arăți pre tine însuși lămurit înaintea lui Dumnezeu, lucrător nerușinat, drept îndreptându-cuvântul adevărului. Iar de cuvintele deșarte cele spurcate te feresce, că propăsesc spre mai mare păgânătate. Și cuvântul lor ca Gangrena hrană găsește, dintre care este Imeneu și Filitu. Care de la adevăr a rătăcit, dicând: că învierea s'a făcut, și răstornă credința oarecărora. Iar temelia cea tare a lui Dumnezeu stă, avându pecetea acesta. Cunoscut-a Domnul pre cei ce sunt ai lui, și se depărte de la nedreptate totu cel ce numesce numele Domnului.

DUMINECA

A 33. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUH.

A Vamesului si a Fariseului.

LUMINANDA, A II. PROCHIMENU, CLAS 8.

Rugați-vă și răsplătiți Domnului Dumnezeuului nostru.

STIH, Cunoscutu este în Iudea Dumnezeu, întru Israilu mare este Numele lui.

Din Cartea a doua cea către Timotheu a Santului Apostol Pavelu Celirea.

CAP III. STIH 10.

Timoteu, urmat-ai învățării mele, vieții, aședământului, credinții, îndelungei răbdări, dragostii, îngăduinții. Gónelor, pătimirilor, care mi s'a făcut mie în Antiohia, în Iconia, în Listra, ce felu de góna am răbdatu, și din toate m'a izbăvit Domnul. Și toți care voesc cu bună credință a vieții în Christos Iisus, goniți voru fi. Iar ómenii cei vicleni și fermecători, voru procopsi spre mai rău, care înșală și singuri se înșală. Iar tu petreci întru acelea ce te-ai învățatu. Și ți s'a încredințatu, sciind de la cine te-ai învățatu. Și căci din pruncie santele scripturi scii, care pot să te înțeleptescă spre mântuire, prin credința care este întru Christos Iisus.

Alliluia, Glasu 8.

Veniți să ne bucurăm Domnului, să glăsuim lui Dumnezeu Mântuitorului nostru.

STIH, Să întimpinăm fața lui întru mărturisire, și în Psalmi să strigăm lui.

LUNI

ÎN SĂPTĂMÂNA A 34. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea a două cea Sobornicească a Santului Apostolū Petru Cetirea.

CAP I. STIH 20.

Iubiților, acésta mai întēiū sciindū, că tōlă proorocia scripturei cu a-
sa deslegare nu sē face. Că nu prin voia ómenilorū s'aū făcutū cândū-
va proorocie. Ci purtādu-se de Duhulū sântū, aū vorbitū ómeniī ceī sânti
ai lui Dumneđeū. Și aū fostū și prooroci mincinoși între poporū, precumū
și între voi vorū fi invēlători mincinoși, care vorū hāga eresuri de pierđare,
și sē vorū lepēda de Stāpānulū celū ce 'I-a rēscumpāralū pre dēnșiī, aducān-
du-'și lorū grabnicā peire. Și mulți vorū merge în urma peirei lorū, prin
care sē va huli calea adevērului. Și pentru lācomia, cu cuvinte amāgitóre,
vē vorū precupi pre voi, a cărorā judecatā încă de multū nu sē zābovesce, și
pierderea lorū nu dormitezā. Că de vreme ce Dumneđeū pre angeliī care aū
pēcātuitū nu 'I-a cruțatū, ci cu lanțurile întunerecului în tartarū legādu'I,
'I-a datū spre judecatā a se păzi. Și lumea cea dintēiū nu o aū cruțatū, ci
pre Noe alū optulea, mārurisitorū alū dreptāiī 'lū-a păzit, aducānd potopū
asupra lumii acestia necredinciose. Și cetāțile Sodomlenilorū, și ale Go-
morului arđēdu-le, cu sfārāmare le-a osānditū, puindū pildā celorū ce vorū
sē petrēcā intru pāgānātate. Și pre dreptulū Lotū ce era necājitū de petre-
cerea cea dimpreună acelorū fără-de-lege intru necurăție, 'I-a mātuitū. Că
cu vederea și cu auđulū, dreptulū acela viețuindū între dēnșiī, din ȓi in ȓi își
muncea sufletulū celū dreptū cu faptele lorū cele fără-de-lege. Scie Dom-
nulū pre ceī bine-credincioși ai scāpa de ispitā, iar pre ceī nedrepți la ȓiūa
județului a'I pāȓi ca sē se muncēscā.

MARTI

ÎN SĂPTĂMÂNA A 34. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea a două cea Sobornicească a Santului Apostolū Petru Cetirea.

CAP II. STIH 9.

Iubiților, scie Domnulū pre ceī bine credincioși ai scāpa de ispitā, iar
pre ceī nedrepți la ȓiūa județului a'I pāȓi ca sē se muncēscā. Iar mai
vārtosū pre ceī ce umblā în urma trupului intru posta spurcāciuniī, și de Dom-
nie nu bagā sēmā, indrēsneși, obrasnici, care nu se cutremurā a vorbi de rēo
demnitāȓile. Unde Angeliī cu tārīa și cu puterea mai marii sīndū, n'a ducū
asupra lor innaintea Domnului judecatā cu hulā. Iar aceștia ca niște doblitōce
necuvēnlātóre firesci, nāscute spre perdere și stricāciune, intru acelea ce nu

înțelegu hulind, întru stricăciunea lor vor peri. Luând plata nedreptății, dulceta socotind pre desfătarea cea din toate dăilele, spurcații, și întinații, care se hrănescu cu înșălăciunile sale, mâncându cu voi. Ochii având plini de précurvie și de păcatu nepărăsitu, amăgind sufletele cele ne întărite, inimă invetată în lăcomie avându, fiii blestemului. Care lăsându calea cea dreptă au rătăcit, urmându căii lui Valaam din Vosor, care plata nedreptății au iubit. Iar mustrare a fără-de-legii sale au avut, dobitoac necuvântător, care cu glas omenescu vorbind, a oprit nebunia proorocului. Aceștia sunt izvoare fără de apă, nori ce se pōrtă de vifor, cărora negura întunerecului în veac se pădesce. Pentru că cele trufașe ale deșărtăciunii spuind, amăgescu în poște trupesci și în necurății, pre cei ce cu adevărat au scăpat de la cei ce viețuescu întru înșălăciune. Și slobozenie acelora făgăduescu singuri robii fiindu ai stricăciunii, că de cine este cine-va biruit, acelaia și rob este. Că dupe ce au scăpat de la spurcăciunile lumii, prin cunoscința Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Christos, dacă cu aceleși iarăși impleticindu-se se biruescu, s'au făcut lor cele depre urmă mai rele decâtu cele din tēu. Că mai bine era lor a nu cunoște calea dreptății, decâtu dupe ce au cunoscut, a se întorce dela sânta poruncă ce li s'a dat lor. Că s'a întemplat lor această adevărată pildă: câinele s'a întors la vârsătura sa, și porcul s'a scaldat în noroiul tinei.

M E R C U R I

ÎN SĂPTĂMÂNA A 34. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUH.

Din Cartea a două cea Sobornicească a Santului Apostol Petru Cetirea.

CAP III. STIH 1

Iubiților, iată acēsta adouă carte scriu voue, întru care deșteptu cu aducerea aminte mintea voastră cea curată. Ca se vē aduceți aminte de cuvintele cele mai'nainte dīse de către sântii Prooroci, și de porunca noastră, care suntem Apostoli ai Domnului și Mântuitorului. Acēsta mai'nainte sciind, că voru veni în dăilele cele de apoi batjocoritori, care voru umbla dupe poștele sale, și voru dīce: unde este făgăduința venirii lui? Că de când au adormit părinții, toate așa rămân din începutul creației. Că acēsta voind ei nu sci, că Cerurile au fost din început, și pământul din apă, și prin apă s'au aședat cu cuvântul lui Dumnezeu. Prin care lumea cea de atunci cu apă înecându-se au perit. Iar Cerurile aceste de acum și pământul cu același cuvânt s'au pus, pădindu-se focului la ziua judecării și a pierderii oamenilor celor necredincioși. Iar acēsta una se nu se tănuescă de voi iubiților. Că uă dī innaintea Domnului este ca uă mie de an, și uă mie de an ca uă dī. Nu va întârzia Domnul făgăduința, (precum ore-

carii întârziere o socotescū:) ci îndelungă răbdă pentru noi, ne vrîndu ca să pără cine-va, ci toți să vie la pocăință. Și va veni ziua Domnului ca unu furu noptea, întru care Cerurile cu sunelū vorū trece, stihiiile ardînd se vor strica, și pămîntulū și cele de pre dînsulū lucruri vorū arde. Decî dacă acesteia tôte aū a se strica, în ce felū trebuesce să fiți voi, întru santele petreceri cele dimpreună, și întru faptele buneî credințe, așteptîndu și dorind a fi mai degrabū venirea zilei lui Dumnezeu, pentru care Cerurile ardînd se vor strica, și stihiiile aprindîndu-se se vorū topi; că Ceruri nouă, și pămîntu nou, dupe făgăduința lui așteptămū, întru care locuesce dreptatea. Pentru aceea, Iubiților, așteptîndu acesteia, nevoiți-vă se vă aflați lui nespurcați și neîntinați în pace. Și pre îndelunga răbdare a Domnului nostru mîntuire s'o socotiți. În ce chipū și Iubitulū nostru frate Pavelū, dupe înțelepciunea cea dată lui a scrisū vouă. Precumū și întru tôte Epistoliile sale vorbindū de acesteia, întru care sunt unele cu anevoe a se înțelege, care cei neînvățați și neîntăriți le rîsvrătescū, ca și pre cele lalte scripturi, spre a lor pierdere. Decî voi, Iubiților, mai'nainte sciîndū se vă pădiți, ca nu fiind strămutați cu înșelăciunea celorū fără-de-lege, să cădeți de la întărirea vōstră. Ci se creșteți întru Darulū și cunoșcința Domnului nostru și Mîntuitorului Iisus Christosū. Acestuia slava și acumū, și în ziua vîcului, Amin.

ÎN SĂPTĂMÎNA A 34. DUPE POGORÎREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întîi cî Sobornicîescă a Santului Apostolū Ioann Cetirea.

CAP I. STIH 8.

Fraților, de vomū dice că păcatū n'avemū, singuri pre noi ne înșălămū, și adevîrulū nu este întru noi. De vomū mărturisi pîcatele nōstre, credinciosū este și dreptū, ca se ne ierte nouă pîcatele nōstre, și se ne curățescă pre noi de tōtă nedreptatea. De vomū dice că n'amū pîcătuitū, mincinosū facemū pre dînsulū, și cuvîntulū lui nu este întru noi. Fii mei, acesteia scriū vouă, ca se nu pîcătuiți, și de va pîcătui cine-va, Mîngăitorū avemū către Tatălū pre Iisus Christosū celū dreptū. Și acesta este curățire de pîcatele nōstre, și nu numai de ale nōstre, ci și de tōtă lumea. Și întru aceastăa scimū că 'lū am cunoscutū pre dînsulū, dacă pădim poruncile lui. Celū ce dice că 'lū am cunoscutū pre dînsulū, și poruncile lui nu pădesce, mincinosū este, și întru dînsulū adevîrū nu este. Iar celū ce pădesce cuvîntulū lui, cu adevîratū întru acela dragostea lui Dumnezeu deplinū este. Întru aceastăa cunoșcemū că întru dînsulū suntemū. Celū ce dice că petrece întru dînsulū, datorū este precumū a umblatū acela, și elū așa se umble.

VINERI

ÎN SĂPTĂMÂNA A 34. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întâi cea Sobornicească a Santului Apostolū Ioann Cetirea.

CAP II. STIH 7.

Iubiților, nu vë scriū vouë poruncă nouë, ci poruncă vechie, care ați avut din început: porunca cea vechie este cuvântul care ați auzit din început. Iarăși poruncă nouë scriū vouë, care adevărată este întru dânsul și întru voi: că întunerecul a trecut, și lumina cea adevărată iată răsare. Celu ce dice că este întru lumină, și pre fratele său urasce, întru întunerec este până acum. Celu ce iubesc pre fratele său, întru lumină petrece, și smintelă într'ânsul nu este. Iar celu ce urasce pre fratele său, întru întunerec este, și întru întunerec umblă, și nu scie încotro merge, că întunerecul a orbit ochii lui. Scriū vouë, filorū, că se iartă vouë păcatele pentru Numele lui: scriū vouë, părinților, că ați cunoscut pre celū ce este dintru început: scriū vouë, tinerilor, că ați biruit pre celū viclenu: scriū vouë, pruncilor, că ați cunoscut pre Tatălū. Scris-amū vouë, părinților, că ați cunoscut pre celū ce este dintru început: scris-amū vouë, tinerilor, că sunteți tari, și cuvântul lui Dumnezeu petrece întru voi, și ați biruit pre celū viclenu. Nu iubiți lumea, nici cele din lume: de iubesc cine-va lumea, nu este dragostea Tatălui întru dânsul. Pentru că totu ce este în lume, pofta trupului, și pofta ochilor, și trufia vieții, nu este de la Tatălū, ci din lume este. Și lumea trece, și pofta ei, iar celū ce face voia lui Dumnezeu petrece în vecu.

SAMBĂTĂ

ÎN SĂPTĂMÂNA A 34. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea a două cea către Timotheiū a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP III. STIH 1.

Tiule Timotheiū, acesta se sci, că în zilele cele de apoi voru veni vremi cumplite. Și voru fi ómenī iubitori de sineși, iubitori de argintū, trufași, mândri, hulitori, ne ascultători de părinți, nemulțămitori, necuvioși, fără dragoste, fără prieteșugū, clevetitori, ne înfrânați, nedomesnici, ne iubitori de bine, vîndători, obrasnici, îngânfați, iubitori de desfătări, mai multu decât iubitori de Dumnezeu, avîndu chipul cres-cinătății, iar puterea ei tăgăduindū: ci de aceștiia teferesce. Că dintru aceștiia sunt cei ce se vără prin case, și robescū pre muierile cele îngreote de păcate, cele ce se pōrtă cu multe feluri de pofte, care pururea se invață,

și nici uădată la cunoștința adevărului a veni nu pot. În ce chip și Iannis și Iamvris s'aun improtivitu lui Moisi, așa și aceia stau improtiva adevărului, oameni fiindu stricați la minte, nelămuriți în credință. Ci nu voru pro-copsi mai mult, că nebunia lor arătată va fi tuturor, precum și a ace-lora au fost.

DUMINECA

A 34. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

A fiului celui desfrânat.

LUMINÂNDĂ, I. PROCHIMENU, GLAS I.

Fie Domne mila ta spre noi, precum amă nădejduitu întru tine.

STIH, Bucurați-vă dreptu în Domnul, dreptiloru se cuvine laudă.

Din Cartea înteu cea către Corintheni a Santului Apostolu Pavelu Cetirea.

CAP VI. STIH 12.

Rașiloră, tote 'mî sunt slobode, dar nu tote 'mî sunt de folos: tote 'mî sunt slobode, ci eun voiu se fiu biruitu de ce-va. Bucatele pântecelui, și pântecele bucatelor: iar Dumneșeu și pre acela și pre acelea va strica: iar trupul nu curvieș, ci Domnului, și Domnul trupului. Iar Dumneșeu și pre Dom-nulă 'lă-a sculat, și pre noi ne va scula cu puterea sa. Dar nu sciți că trupurile vōstre sunt mădulările lui Christos? Deci dar pre mădulările lui Christosă au dōră le voiu face mădulări ale curvieș? se nu fie. Au nu sciți că cel ce se lipesc de curvă un trup es-te: că voru fi, dice, amândouă un trup. Iar cel ce se lipesc de Domnul, unu duhū este. Fugiți de curvie. Căci tot păcatul care va face omul, es-te afară de trup; iar cel ce curvesce, întru alu său trup păcătuiesce. Au nu sciți că trupul vostru este locașu Duhului sântu ce locuesce întru voi, pe care 'lă aveți de la Dumneșeu, și nu sunteți ai vōștri. Că sunteți cumpē-rați cu prețu. Proslăviți daru pre Dumneșeu în trupul vostru, și în duhul vostru care sunt ale lui Dumneșeu.

Alliluia. Glasu 1.

Dumneșeu cel ce mî dal izbândire mie, și al supusă popōre subt mino.

STIH, Celu ce măreșel mântuirile împēratului, și fac milă nășului tēu lui Davidu.

LUNĂ

ÎN SĂPTĂMÂNA A 35. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea întéiă cea Sobornicéscă a Santului Apostolū Ioann Cetirea.

CAP II. STIH 18.

Fiilorū, césulū celū de apoī este: și precumū aī audītū că antihristū vine. Și acumū mulți antihristi s'aū făcutū: dintru acésta cunós-cemū, că este césulū celū de apoī. Dintru noi a eșitū, ci nu era dintru noi, că de ar fi fostū dintru noi ar fi rămasū cu noi: ci ca să se arate că nu suntū toți dintru noi. Și voi ungere aveți de la Sântulū, și sciți tóte. N'am scris vouē ca cumū nu aī sci adevērulū, ci ca cumū 'lū-aī sci pre elū, și cumū că tótă minciūna din adevērū nu este. Cine este mincinosulū? fără numaī celū ce tăgăduesce că Iisus nu este Christosū; acesta este antihristū care tă-găduesce pre Tatālū și pre Fiilulū. Totū celū ce tăgăduesce pre Fiilulū nici pre Tatālū are. Iar celū ce mărturisesce pre Fiilulū, și pre Tatālū are. Drept aceea voi ce aī audītū dintru începutū intru voi să rămăiă: și de va rămânea intru voi ce aī audītū dintru începutū, și voi în Fiilulū și în Tatālū veți rămânea. Și acésta este făgăduința, care însuși aū făgăduitū nouē, viața cea vecīnică. Acestea amū scrisū vouē pentru cei ce vă amăgescū pre voi. Și voi ungerea care aī luatū de la dēnsulū, intru voi să rămăiă: și nu aveți trebuința ca să vă învețe pre voi cine-va, ci precumū aceeași ungere vă în-vață pre voi de tóte, și adevērată este, și nu este mincinosă: și precumū v'a învățatū pre voi, rămâneți intru aceea. Și acumū, fiilorū, rămâneți in-tru acésta: ca să avemū îndrēsnelă cândū să va arēta, și să ne rușināmū de dēnsulū la venirea lui. De sciți, că este dreptū, cunósceți că totū celū ce face dreptate, de la dēnsulū s'a născutū. Vedeți ce felū de dragoste aū datū nouē Tatālū, ca fii ai lui Dumnezeu să ne numimū și să fimū. Pentru acésta lumea nu cunósce pre noi, pentru că nu 'lū-a cunoscutū pre dēnsulū. Iubiților, acumū fii ai lui Dumnezeu suntemū, și încă nu s'aū arētatū ce vomū să fimū. Iar scimū cum că cândū să va arēta, asemenea lui vomū fi: că 'lū vomū vedea pre elū precumū este. Și totū celū ce are nădejdea acésta intru dēnsulū, se curătesce pre sine, precumū și elū este curatū. Totū celū ce face păcatulū, face și fără-de-legea: și păcatulū este fără-de-legea. Și sciți că elū s'a arātatū ca să rădice păcatele nóstre: și păcatū intru elū nu e-ste. Totū celū ce petrece intru dēnsulū, nu păcătuesce: totū celū ce face păcatulū, nu 'lū-a vėdūtū pre elū, nici 'lū-a cunoscutū pre elū. Fiilorū, ni-menī să nu vă înșale pre voi: celū ce face dreptate, dreptū este, precumū și acela dreptū este. Celū ce face păcatulū, de la diabolulū este: că din in-cepūtū diabolulū păcătuesce. Spre acésta s'a arētatū Fiulū lui Dumnezeu, ca să strice lucrurile diabolului.

MARTI

ÎN SĂPTĂMÂNA A 35. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea Întelîn cea Sobornicescă a Santului Apostolū Ioann Celirea.

CAP III. STIH 9.

ubișilorū, totū celū născutū de la Dumneḑeū, păcatū nu face, că sēmânța luī întu dēnsulū petrece: și nu pōte sē păcātuēscă, căci de la Dumneḑeū s'aū născutū. Întu acēsta arētași sunt fiī luī Dumneḑeū, și fiī diavolulū. Totū celū ce nu face dreptate, nu este de la Dumneḑeū, și celū ce nu iubesce pre fratele sēu. Că acēsta este porunca care ași auḑitū dîntu începutū. Casē iubimū unulū pre altulū. Nu precumū Cainū era din viclē-nulū: și a ucisū pre fratele sēu, și pentru care pricină 'lū-aū ucisū pre elū? căci faptele luī era rele, iar ale fratelū sēu drepte. Nu vē mirași, frași mei, de vē urasce pre voi lumea. Noi scimū că amū trecutū din mōrte în viēlă, căci iubimū pre frași: că celū ce nu iubesce pre fratele, petrece în mōrte. Totū celū ce urasce pre fratele sēu, ucigătorū de ómenī este, și sciși că totū ucigătorulū de ómenī nu are viață vecīnică întu sine petrecândū. Întu acēsta amū cunoscutū dragostea, că elū 'și-aū pusū sufletulū sēu pentru noi. Și noi datorī suntemū pentru frași sē ne punemū sufletele. Iar celū ce are bogățica lumī aceștea, și vede pre fratele sēu avēndū trebuință, și își inchide inima sa despre dēnsulū, cumū rămāne dragostea luī Dumneḑeū întu dēnsulū? Fiī mei, sē nu iubimū cu cuvēntulū nicī cu limba, ci cu fapta și cu adevērulū. Și întu acēsta cunōscemū că suntemū din adevērū, și înaintea luī vomū incredința inimile nōstre. Că de ne arată pre noi vinovași inima nōstră, că mai mare este Dumneḑeū decâtū inima nōstră, și scie tōte. Iubișilorū, de nu ne va arēta pre noi vinovași inima nōstră, îndrāsniire avemū către Dumneḑeū, și orī-ce vomū cere vomū lua de la dēnsulū.

MERCURI

ÎN SĂPTAMÂNA A 35. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea Întelîn cea Sobornicescă a Santului Apostolū Ioann Celirea.

CAP III. STIH 21.

ubișilorū, de nu ne va arēta pre noi vinovași inima nōstră, îndrāsniire avemū către Dumneḑeū. Și orī-ce vomū cere vomū lua de la dēnsulū: căci poruncile luī păḑimū, și cele plăcute înaintea luī facemū. Și acēsta este porunca luī, ca sē credemū întu Numele Fiulū sēu Iisus Christosū, și sē iubimū unulū pre altulū, precumū ne-aū datū nouă poruncă. Și celū ce

păzesce poruncile lui, întru dânsul petrece, și acela întru el: și întru această cunoșcem că petrece întru noi, din Duhul care a dat nouă. Iubiților! să nu credeți pre totu duhul; ci să ispițiți duhurile de sunt de la Dumnezeu. Că mulți prooroci mincinoși au eșit în lume. Întru această cunoaște Duhul lui Dumnezeu. Totu Duhul care mărturisește pre Iisus Christos că au venit în trup, de la Dumnezeu este. Și totu duhul care nu mărturisește pre Iisus Christos că au venit în trup, de la Dumnezeu nu este, și acela este alu lui antihrist, de care ați auzit că vine: și acum încă în lume este. Voi de la Dumnezeu sunteți, fiilor, și ați biruit pre aceia: Că mai mare este cel ce este întru voi, decât cel ce este în lume. Aceștia din lume sunt, pentru aceea din lume vorbesc, și lumea pre dânsii ascultă. Noi de la Dumnezeu suntem: cel ce cunoște pre Dumnezeu, ascultă pre noi, care nu este de la Dumnezeu nu ne ascultă pre noi, dintru această cunoșcem Duhul adevărului, și duhul înșelăciunii. Iubiților! să iubim unul pre altul: Că dragostea este de la Dumnezeu. Și totu cel ce iubesc de la Dumnezeu este născut, și cunoște pre Dumnezeu. Cel ce nu iubesc, n'au cunoscut pre Dumnezeu, căci Dumnezeu dragoste este. Întru această s'a arătat dragostea lui Dumnezeu întru noi, că pre Fiul său cel născut, 'lă-a trimis Dumnezeu în lume, ca să viem prin trînsul. Întru această este dragostea, nu că noi am iubit pre Dumnezeu, ci căci el ne-a iubit pre noi. Și a trimis pre Fiul său rescumpărare pentru păcatele noastre. Iubiților! dacă Dumnezeu așa ne-a iubit pre noi, și noi dar suntem dator să iubim unul pre altul.

ÎN SĂPTĂMÂNA A 35. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUH.

Din Cartea întâi cea Sobornicească a Santului Apostol Ioann Cetirea.

CAP IV. STIH 20.

Iubiților, de va dice cine-va că iubesc pre Dumnezeu, iar pre fratele său urasce, mincinos este; că cel ce nu iubesc pre fratele său pre care 'lă-a vădit, pre Dumnezeu pre care nu 'lă-a vădit, cum pôte să 'lă iubescă? Și această poruncă avem de la dânsul, ca cel ce iubesc pre Dumnezeu, să iubescă și pre fratele său. Totu cel ce crede că Iisus este Christos, de la Dumnezeu este născut, și totu cel ce iubesc pre cel ce a născut, iubesc și pre cel ce s'a născut dintr'ânsul. Întru această cunoșcem că iubim pre fiii lui Dumnezeu, când iubim pre Dumnezeu, și poruncile lui păzim. Că această este dragostea lui Dumnezeu, ca să păzim poruncile lui, și poruncile lui nu sunt grele. Că totu cel născut de la Dumnezeu, biruie lumea, și această este biruința care a biruit lumea, credința noastră.

Cine este celū ce biruesce lumea? fără numai celū ce crede că Iisus este Fiulū lui Dumnezeu. Acesta este care a venitū prin apă și prin sânge, Iisus Christosū: nu numai prin apă, ci prin apă și prin sânge, și Duhulū este celū ce mărturisesce, că Duhulū este adevărulū. Că trei suntū care mărturisescū la Cerū: Tatălū, Cuvēntulū, și sântulū Duhū: și acești trei una sunt. Și trei sunt care mărturisescū pre pământū: Duhulū, apa, și sângele: și acești trei intru una sunt. De priimimū mărturia ōmenilorū, mărturia lui Dumnezeu mai mare este: că aceasta este mărturia lui Dumnezeu, care a mărturisitū pentru Fiulū său. Celū ce crede în Fiulū lui Dumnezeu, are mărturia intru sine: celū ce nu crede lui Dumnezeu, mincinosū 'lū-a făcutū pre dēnsulū, că n'a cređutū intru mărturia care a mărturisitū Dumnezeu pentru Fiulū său. Și acēsta este mărturia, că viață vecinică ne-a datū nouē Dumnezeu: și viața acēsta intru Fiulū lui este. Celū ce are pre Fiulū, are viață: iar celū ce nu are pre Fiulū lui Dumnezeu, nu are viață. Acestea amū scrisū vouē celorū ce credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că viața vecinică aveți, și să credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu. Și acēsta este îndrāsnierea care avemū către dānsulū, că de vomū cere ce-va dupe voia lui, ne aude pre noi. Și dacă scimū că ne aude, orī-ce vomū cere, scimū că vomū avea cererile, care ceremū de la dēnsulū. De va vēdea cine-va pre fratele său păcātuindū păcatū nu spre mōrte, să cerā, și va da lui viață, celorū ce păcātuiescū nu spre mōrte. Este păcat de mōrte: nu pentru acela dicū, ca să se rōge. Tōtā nedreptatea păcatū este. Și este păcatū nu spre mōrte. Scim că totū celū nāscutū de la Dumnezeu nu păcātuiesce: că celū nāscutū de la Dumnezeu se pădesce pre sine, și celū rău nu se atinge de elū. Scimū că de la Dumnezeu suntemū, și lumea tōtā intru celū rău zace. Și scimū că Fiulū lui Dumnezeu a venitū, și ne-a datū nouē pricepere, ca să cunōscemū pre Dumnezeulū celū adevēratū, și să fimū intru celū adevēratū, intru Iisus Christosū Fiulū lui: acesta este Dumnezeulū celū adevēratū, și viața cea vecinică. Fiilorū păđiți-vē pre voi de idoli, Amin.

VINERI

ÎN SĂPTĂMÂNA A 35. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea a două cea Sobornicēscă a Santului Apostolū Ioann Cetirea.

CAP 1. STIH 1.

Presviterulū, Eclectei Dōmnei și fiilorū ei, pre care eū iubescū intru adevēr: și nu numai eū ci și toți care aū cunoscut adevērulū. Pentru adevērulū care petrece intru noi, și cu noi va fi în vēcū. Fie cu voi darū, milă, pace de la Dumnezeu Tatălū, și de la Domnulū Iisus Christos Fiulū Tatălui, intru adevērū și intru dragoste. Bucuratu-m'amū fōrte, că amū aflatū

din fiil tēi umblāndū întru adevērū, precumū amū luatū poruncă de la Tatălū. Și acumū te rogū Dómnă, (nu ca cumū ași scrie ție poruncă nouē, ci care avemū dintru începutū,) casē iubimū unulū pre altulū. Și acēsta este dragostea, ca sē umblāmū dupe poruncile lui: și acēsta este porunca, precumū ași auditū dintru începutū, ca sē umblați întru dēnsa. Pentru că mulți amăgitori au întratū în lume, care nu mărturisescū pre Iisus Christosū sē fi venitū cu trupū. Acesta este amăgitorulū și antihristū. Pădiți-vē pre voi înși-vē, ca sē nu pierdemū cele ce amū lucratū, ci ca sē luāmū plată de sēvârșit. Tot celū ce calcă porunca, și nu rămāne întru învățătura lui Christosū, nu are Dumneđeū, iar celū ce rămāne întru învățătura lui Christosū, acela și pre Tatălū și pre Fiilū are. Orī-cine va veni la voi, și nu va aduce învățătura acēsta, sē nu'lū priimiți în casă, și sē nu'ī diceți lui: bucură-te. Că celū ce îi va dice lui, bucurāte, sē va face părtașū faptelorū lui celorū rele. Multe avēndū a vē scrie, nu amū vrutū pre hârtie și cu cernelă, ci nădējduescū că voilū veni la voi, și voilū vorbi gură către gură, ca bucuria nōstră sē fie deplinū. Închină-se ție fiil surorii tale Eclectei, Amin.

S A M B A T A

ÎN SĂPTĂMÂNA A 35. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP X. STIH 23.

Fraților, tôte 'mī suntū slobode, ci nu tôte 'mī folosescū: tôte 'mī sunt slobode, ci nu tôte zidescū. Nimeni alū sēu sē nu caute, ci fie-care alū altuia. Totū ce sē vinde în măcelărie sē mâncați, nimicū cercând pentru consciința. Că alū Domnului este pāmēntulū, și plinirea lui. Și de vă chiamă pre voi cine-va din cei necredincioși, și voiți sē mergeți, tot ce sē pune innaintea vōstră sē mâncați, nimicū cercândū pentru conștiința. Iar de va dice vouē cine-va, aceasta este jertfită idolilorū, sē nu mâncați pentru acela ce v'a spus, și pentru consciința: că alū Domnului este pāmēntulū, și plinirea lui.

DUMINECA

A 35. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

A lasatului de carne.

LUMINANDA, A 2. PROCHIMENU, CLAS 2.

Puterea mea, și cântarea mea este Domnul, și mi s'a făcut mie spre mântuire.

STIH, Certându m'a certat Domnul, iar morții nu m'a dat.

Din Cartea întâi cea către Corintheni a Santului Apostol Pavel Cetirea.

CAP VIII. STIH 8.

Rașilor, mâncarea nu ne va recomanda pre noi înaintea lui Dumnezeu. Că nici de mâncăm, ne prisosesce; nici de nu mâncăm, ne lipsesce. Ci vedeți că nu cumu-va slobodnia voastră acesta, să fie smintelă celor neputincioși. Că de te va vedea cine-va pre tine, cel ce ai cunoscință, ședându în capiște, ai nu conștiința lui neputinciosă fiind, se va întări a mânca jertfele idolești? și va peri, pentru știința ta fratele tău cel neputincios, pentru care Christos a murit. Și greșind așa împotriva fraților, și lovind conștiința lor neputinciosă fiind, împotriva lui Christos greșiți. Pentru aceea dacă face mâncarea smintelă fratelui meu, nu voi mânca carne în veci, ca să nu fac smintelă fratelui meu. Ai dăru nu sunt Apostol? ai nu sunt slobod? ai nu pre Iisus Christos Domnul nostru am vădit? ai nu lucrul meu voi sunteți în Domnul? De nu sunt Apostol altora, dar voue sunt, că pecetea Apostoliei mele voi sunteți în Domnul.

Alliluia, Glas 2.

Auză-te Domnul în ziua necazului, pădăscă-te numele Dumnezeului lui Iacov.

STIH, Mântuesce Domne poporul tău, și bine-cuvintează moștenirea ta.

LUNI

ÎN SĂPTĂMÂNA A 36. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Cartea a treia cea Sobornicească a Santului Apostol Ioann Cetirea.

CAP I. STIH 1.

Presviterul, lui Gaie Iubitului, pre care eu iubesc într-adevăr. Iubitule! pentru toate faci rugăciune, ca să sporesci, și să fii sănătos, precum sporesce sufletul tău. Că foarte m'am bucurat dupe ce ai venit frați, și ai mărturisit de adevărul tău, precum tu într-adevăr umbli. Mai mare bucurie de câtă acesta nu am, când auz că fii mei umblă într-adevăr. Iubitule! cu credință faci, ori ce lucrezi către frați,

și către cei streini, care au mărturisit de dragostea ta înaintea adunării, pre care bine faci că-ți petreci cumu este cu vrednicie lui Dumnezeu. Că pentru numele lui au eșit, nimic luându de la neamuri. Noi dar dator suntem să primim pre unii ca aceștia, ca împreună lucrători să fim adevărului. Am scris Bisericii; ci Diotrefis cel ce iubesc să le fie lor căpetenie, nu ne primește pre noi. Pentru acesta de voi veni, voi pomeni lui faptele care face, cu cuvinte rele clevetindu-ne pre noi. Și ne îndestulat fiind cu acestea, nici însuși primește pre frați, și pre cei ce vor îi opresce, și din Biserică îi scote. Iubitule! nu urma răului, ci binelui: cel ce face bine, de la Dumnezeu este: iar cel ce face rău, n'a vădută pre Dumnezeu. Lui Dimitrie i s'a dat mărturie de către toți, și de către însuși adevărul, și noi încă ți mărturisim, și ști că mărturia noastră adevărată este. Multe am avut a scrie, ci nu voesc cu cernelă și cu condei să-ți scriu ție. Ci am nădejde că fără de zăbavă te voi vedea, și vom vorbi gură către gură. Pace ție. Închină-se ție prietenii: spune închinăciune prietenilor pre nume, Amin.

M A R T I

ÎN SĂPTĂMÂNA A 36. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUH.

Din Soborniceasca Carte a Santului Apostol Iuda Cetirea.

CAP. I. STIH 1.

Iuda sluga lui Iisus Christos, și frate al lui Iacov, celor sântiți întru Dumnezeu Tatăl, și de Iisus Christos pădiți și chemați, mila vouă, și pacea și dragostea să se înmulțescă. Iubiților! totă nevoia făcându a scrie vouă de cea de obște mântuirea voastră, nevoe am avut a vă scrie vouă, rugându-vă să stați vitejasce pentru credința ceea ce uă dată s'au dat sântilor. Că au intrat ore-care omeni (care de demult mai'nainte au fost scriși spre această osândă,) necredincioși, care schimbă Darul Dumnezeului nostru întru spurcăciune, și tăgăduesc pre cel unul Stăpânul Dumnezeu și Domnul nostru Iisus Christos. Și voi să vă aducă aminte, știind și voi această uă dată. Că Domnul dupe ce a scos pre popor din pământul Egiptului, mai pre urmă pre cei ce n'au crezut, ți-au pierdut. Și pre angeli care nu ți-au pădit dregătoria sa, ci ți-au lăsat locașul său, spre judecata zilei cei mari, în legăturile cele vecinice sub negură îi line. Precum Sodoma și Gomora, și cetățile cele din pregiurul lor, care întru același chip curvea, și umbla în urma altui trup, sunt puse înaintea întru pildă a focului vecinic judecată luându. Asemenea și aceștia, vise vedându, trupul își spurcă, și domnia lepădă, și hulesc demnitățile. Iar Mihail Arhanghelul când cu diavolul pricindu-se vorbea pentru trupul lui Moisi, n'a

cutețatū sē aducă judecată de hulă, ci a ȡisū: cērtă-te pre tine Domnulū. Iar aceștia cāte nu sciū, hulescū: și cāte dupe fire, ca nisce dobitoce necuvēntătore, sciū, intru acelea sē strică.

ÎN SĂPTĂMÂNA A 36. DUPE POGORÂREA SANTULUI DUHŪ.

Din Sobornicēasca Carte a Santului Apostolū Iuda Cetirea.

CAP I. STIH 11.

Iubiților! amarū celor necredincioși cā în calea lui Cainū aū umblatū, și intru înșelăciunea lui Valaamū prin mită s'aū vārsat, și intru improtivirea în cuvinte a lui Core aū perit. Aceștia sunt între dragostele vōstre spurcătorī, împreună cu voi māncāndū, fāră de temere pre sine pāscāndu-se: norī fāră de apă ce sē pōrtă de vānturī: copaci tomnatici neroditorī, de două orī morī. desrādācinați: valurī de mare sēlbatece spumegāndu'și rușinile sale: stele rētăcitoare, cārora negura întunerecului în veacū sē pădesce. Și a proorocitū de aceștia și Enohū celū alū șaptelea de la Adamū, ȡicāndū: iată cā a venitū Domnulū în miriade de Sānțiī sēi, sē facă judecată improtiva tuturorū, și sē mustre pre toți necredincioșii de tōte faptele păgānătății lorū, cu care a făcut fāră-de-lege: și de tōte cuvintele lorū cele aspre, care a vorbitū improtiva lui, pēcătoșii cei necurați. Aceștia sunt cārtitorī, vorbitorī de rău, care umblă dupe poștele sale, cu păgānătate și cu cālcare de lege, și gurile lorū vorbescū cele trufașe, mirāndu-se de fețe pentru vre-uā dobāndă. Iar voi, iubiților, aduceți-vē aminte de cuvintele care s'aū ȡis mai'nainte de Apostoliī Domnului nostru Iisus Christosū. Pentru cā a ȡisū vouē, cā în vremea de apoi vorū fi baljocoritorī, care vorū umbla dupe poștele sale cele necurate. Aceștia sunt care sē oselescū pre sine, ōmenī sensualī, Duhū neavēndū. Iar voi, iubiților, intru sântă credința vōstră zidindu-vē, și intru Duhulū sântū rugāndu-vē, pre voi singurī intru dragostea lui Dumnezeu sē vē păȡiți, așteptāndū mila Domnului nostru Iisus Christosū, spre viața cea vecinică. Și pre uniī sē'i miluiți făcāndū osebire, iar pre alțiī cu frică sē'i mântuiți răpindu'i din focū, și sē'i certați cu temere, urāndū și haīna cea de la trupū spurcată. Iar celui ce pōte sē vē păȡescă pre voi fāră de pēcatū și nespurcați, și sē vē pue innaintea fețiī slavei sale fāră prihană intru bucurie, unuia înțeleptului Dumnezeu și Mântuitorului nostru, prin Iisus Christosū Domnulū nostru, slavă și mārire, stāpēnire și putere, și acumū și intru toți veciī, Amin.

SĂMBĂTĂ**ÎN SĂPTĂMÂNA BRÂNZII.****PROCHIMEN, GLAS 4.**

Lăuda-se-vorū Cuvioșii intru slavă, și se vorū bucura intru așternuturile sale.

STIH, Înălțările lui Dumnezeu în gâttejul lorū.

Din Cartea cea către Romanii a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP XIV. STIH 19.

Fraților, cele ce sunt ale păcii se le urmămū, și cele ce sunt spre zidirea unuia către altulū. Pentru măncarea nu strica lucrul lui Dumnezeu, că toate sunt curate, ci rău este omulū celui ce mănâncă prin facerea de smintelă. Bine este a nu mânca carne, nici a bea vinū, nici de care frațele tēu se poticnesce, sau se smintesce, sau slăbesce. Tu credință ai? intru tine însuși se o aibi înaintea lui Dumnezeu. Fericitū este celū ce nu se judecă pre sine intru ceea ce alege. Iar celū ce se îndoesce cu gândulū, dacă mănâncă, se osândesce, pentru că nu este din credință: și totū ce nu este din credință, păcatū este. Iar celui ce pōte se vē întărescă pre voi dupe Evangelia mea și propoveduirea lui Iisusū Christosū, dupe descoperirea tainii cei tăcute din anii vecilorū, și acumū arătate prin scripturile Proorocilorū, dupe porunca Dumnezeului celui vecinicū, spre ascultarea credinței, care s'a cunoscutū intru toate nēmurile, unuia înțeleptului Dumnezeu, prin Iisusū Christosū, căruia este slava în veci, Amin.

Sē dice și alū Cuvioșilorū. Fraților, rōda Duhului este dragostea, bucuria:

Caută înnapoi Sămbătă în săptămâna a 27 dupe Pogorārea Santului Duhū. Fața 142.

DUMINECA**LĂSATULUI DE BRÂNZĂ.****PROCHIMENU, GLAS 3.**

Cântați Dumnezeului nostru cântați, cântați Împăratului nostru cântați.

STIH, Tōte limbile plesniți cu mālnele, strigați lui Dumnezeu cu glasū de bucurie.

Din Cartea cea către Romanii a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP XIII. STIH 11.

Fraților, mai aprōpe este nouē mântuirea acumū, decâtū când amū creșutū. Că nōptea a trecutū, iară ziua s'a apropiatū. Sē lepēdămū dar lucrurile întunerecului, și se ne îmbrăcămū în arma luminii. Sē

umblămū cu cuviință ca diina, nu în ospețe, și înbeii, nu întru curvii, și întru faptele de rușine, nu în pricire și pismă. Ci vë îmbrăcați în Domnul nostru Iisus Christosū, și purtarea de grijă a trupului sē nu o faceți spre poște. Și pre celū slabū întru credință priimiți-'lū, nu întru îndoirea gândurilorū. Că unulū crede că va mânca tôte, iar celū slabū legumī mănâncă. Celū ce mănâncă, pre celū ce nu mănâncă, sē nu-'lū desprețuască, și celū ce nu mănâncă, pre celū ce mănâncă sē nu-'lū judece, că Dumneđeū 'lū-a priimitū pre dēnsulū. Tu cine ești, care judeci pre sluga streină? Domnului sēu stă, sau cade: și va sta, că puternicū este Dumneđeū sē-'lū pue pre dēnsulū sē stea.

Alliluia. Glasū 3.

Întru tine Dóme amū nădējdutū, ca sē nu mē rușineđū învécū.

STIH, Fii mie Dumneđeū scutitorū, și casă de scăpare ca sē mē mântuescū.

S A M B A T A

DINTEIŪ A MARELUI POSTŪ.

PROCHIMEN, GLAS 7.

Bucurase-va dreptulū în Domnulū, și sē va nădējdi întrēnsulū.

STIH, Audi Dumneđeule glasulū mēu cândū mē voļu ruga către tine.

Din Cartea cea către Evrei a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP I. STIH 1.

În multe feluri, și în multe chipuri de demultū Dumneđeū vorbindū Părinților prin Prooroci, în zilele acestea mai de pre urmă aū vorbitū nouē întru Fiulū, pre care 'lū-aū pusū moscenitorū tuturilor, prin care și vécurile aū făcutū. Care fiindū strălucirea slavei, și chipulū Ipostasului lui, și purtēndū tôte cu cuvēntulū puteriī sale, prin sine singurū făcāndū curățire pēcatelorū nōstre, a șēđutū d'a drēpta măririi întru cele înnalte, cu atāta mai bunū făcāndu-se decâtū Angeliī, cu câtū mai osebitū decâtū dēnsiī a moscenitū nume. Căci căruia din Angeli aū đisū când-va: fiulū mēu ești tu, eū astăđi te-amū nāscutū. Și iarāși: eū voļu fi lui tatā, și acela imī va fi mie fiū. Și iarāși cândū duce pre celū întēiū nāscutū în lume, đice: și sē se închine lui toți Angeliī lui Dumneđeū. Și către Angeli đice: celū ce face pre Angeliī sēi Duhuri, și pre slugile sale parā de focū. Iar către Fiulū: Scaunulū tēu Dumneđeule în véculū vécului: Toégulū îndreptării, toégulū împērăției tale. Iubit-ai dreptatea, și ai urātū fără-de-legea: pentru acēsta te-a unsū pre tine Dumneđeule Dumneđeulū tēu, cu untulū de lemnū alū buturiei, mai multū decâtū pre părtașiī tēi. Și, întru începutū tu Dóme ai întemeetū pāmēntulū, și lucrurile mǎinilorū tale sunt Cerurile, acelea vorū

peri, iar tu rămâi, și toate ca uă haină se voru învechi, și ca unu veșmântu vei învâli pre ele, și se voru schimba; iar tu același ești, și anii tăi nu se voru împușina.

Să dice și alu Santului. Fiule Timothei, întăresce-te în darul:

Caută Octomvrie, în 26.

Alliluia, Glasu 4.

Dreptul ca Finicul va înflori.

STIH, Celu răsăditu în casa Domnului, în curțile Dumneșeului nostru voru înflori.

DUMINECA

DINTEIŢ A MARELUI POSTU.

PROCHIMENŢ, GLAS 4.

Bine ești cuvântatŢ DŢmne DumneșeulŢ părinŢilorŢ noștri.

STIH, Că dreptŢ ești de tŢte căte ai făcutŢ nouŢ, și tŢte lucrurile tale sunt adevărate.

Din Cartea cea către Evrei a Santului ApostolŢ PavelŢ Cetirea.

CAP XI. STIH 24.

NraŢilorŢ, cu credinŢa Moisi mare făcându-se, s'aŢ lepădatŢ a se numi fiŢŢ fetiŢ lui FaraonŢ. Și mai bine aŢ alesŢ a păt看 cu poporulŢ lui DumneșeŢ, decâtŢ a avea dulcēŢa pēcatuluiŢ cea trecătŢre. Mai mare bogăŢie socotindŢ a fi decâtŢ vistieriile EgiptuluiŢ, defăimarea lui ChristosŢ, că ce căuta la rēsplătire. Și încă ce voiŢ mai dice? că nu'mi ajunge vreme a spune, de GhedeonŢ, și de VaracŢ, și de SamsonŢ, și de Iefthae, și de DavidŢ, și de SamuilŢ, și de Prooroci. Care prin credinŢă aŢ biruitŢ împēraŢiŢ, aŢ lucratŢ dreptate, aŢ dobânditŢ făgăduinŢele, aŢ astupat gurile leilor, aŢ stins puterea focului, aŢ scăpat de ascuŢitulŢ sabiei, s'aŢ întăritŢ din slăbicune, s'aŢ făcutŢ tarŢ în rēsbŢe, aŢ întorsŢ taberile streinilorŢ în fugă. Și aŢ luatŢ muierile dintru înviere pre morŢiŢ lorŢ, și uniŢ s'aŢ omorătŢ nepriimindŢ slobođirea, ca se dobândēscă mai bună înviere. Iar alŢi de batjocuri și de bătăi aŢ luatŢ ispitire, încă și de legături și de temniŢe. S'aŢ ucisŢ cu pietre, s'aŢ herăstruitŢ, ispitiŢi aŢ fostŢ, cu ucidere de sabie aŢ muritŢ, a umblatŢ în cojŢce și în piei de capre: lipsiŢi fiindŢ, necăjiŢi, de rēŢ supēraŢi (cărora nu era lumea vrednică.) În pustiŢi rătăcindŢ, și în munŢi, și în pesceri, și în crăpăturile pāmēntuluiŢ, și aceștia toŢi mărturisiŢi fiindŢ prin credinŢă, n'aŢ luatŢ făgăduinŢa. DumneșeŢ ce-va mai bunŢ pentru noi mai'nainte vēđēnd, ca se nu Ţea fără noi șevārșirea.

Alliluia, Glasu 4.

Moisi și AaronŢ intru PreoŢiŢi lui.

STIH, Chiăma pre DomnulŢ și acela Ţi asculta pre ei.

SAMBATA

A DOUA SAPTAMANA AMARELUI POSTU.

PROCHIMENU, GLAS 6.

Veseliți-vă întru Domnul, și vă bucurați dreptilor.

STIH, Fericiți căroră s'au ertat fără-de-legile, și căroră li s'au acoperit păcatele.

Din Cartea cea către Evrei a Santului Apostol Pavel Cetirea.

CAP III. STIH 12.

Iraților, vedeți ca să nu fie când-va în vre-unul din voi inimă viclenă, a necredinții, ca să se depărteze de la Dumnezeu cel viu. Ci vă îndemnați pre voi înșivă în toate zilele, până ce se numesce astăzi: ca să nu se învertoșeze cine-va dintru voi cu înșelăciunea păcatului. Că par-tași ne-am făcut lui Christos, numai de vom ținea începătura încheetării până în sfârșit ne clătită. De vreme ce se dice: astăzi de veți auzi glasul lui, nu vă învertoșați inimile voastre ca și întru întărâtare. Pentru că ore-cari auzind lă-a întărâtat. Dar nu toți care au eșit din Egipt cu Moisi.

Se dice și al morților.

DUMINECA

A DOUA A MARELUI POSTU.

PROCHIMENU, CLAS 5.

Tu Dóme ne vei pădi și ne vei apăra de nemul acesta în veci.

STIH, Mântuesce-mă Dóme că a lipsit cel cuvios.

Din Cartea cea către Evrei a Santului Apostol Pavel Cetirea.

CAP I. STIH 10.

Intru început tu Dóme ai întemeiat pământul, și lucrurile Măinilor tale sunt Cerurile. Acelea voru peri, iar tu rămâi: și toate ca uă haia se voru învechi, și ca un vestmânt le vei înfășura pre ele, și se voru schimba, iar tu același ești, și anii tăi nu se voru împușina. Și căruia dintru Anghii au disu când-va? Șed d'a dreapta mea, până cându voiu pune pre vrăjmașii tăi așternut piciorilor tale. Au nu toți sunt Duhuri slujitoare, care se trimit spre slujbă, pentru cei ce voru să moștenescă mântuirea. Pentru aceea se cade nouă, mai mult să ascultăm cele ce s'au auzit, ca nu când-va să cădem. Că de vreme ce a fost adevărată cuvântul ce s'a disu prin Anghii, și totă călcarea de poruncă și ne ascultarea, au luat dreptă răsplătire, în ce chip noi vom scăpa negrijindu-ne de atâtea

mântuire? care luândă începere a să vesti de la Domnul, prin cei ce au auzit s'au adeverit întru noi.

Să ȋce și alu Sântului. Fraților, Archiereu ca acesta să cuvenia nouă:

Cantă Noemvrie în 13.

Alliluia, Glasu 5.

Milele tale Dómnne în vécú le volu cânta.

STIH, Că al ȋisú mila în vécú să va zidi.

SAMBATA

A TREEA SĂPTĂMÂNĂ A MARELUI POSTU.

PROCHIMENU, GLAS 6.

Veseliți-vă întru Domnul, și vă bucurați dreptilor.

STIH, Fericiți căroră s'au ertatú fără-de-legile, și căroră li s'au acoperitú păcatele.

Din Cartea cea către Evrei a Sântului Apostolú Pavelú Cetirea.

CAP X. STIH 32.

Fraților, aduceți-vă aminte de ȋilele cele mai d'înainte, întru care luminându-vă, multă luptă de pătimiri ați răbdatú. De uă parte cu defăimări și cu necađuri privelă făcându-vă, iar de alta, părtășî făcându-vă celorú ce viețuescú așa. Pentru că ați și pătimitú împreună cu legăturile mele, și jăfuirea de averile vóstre cu bucurie ați priimitú, sciindú că aveți voi avuție în Ceruri mai bună și stătătore. Nu lepędați darú îndrěsnelă vóstră care are mare rěsplătire. Că aveți trebuință de răbdare, ca voia lui Dumneđeu făcându, să luați făgăduința. Că încă puținú timpú, celú ce este să vie, va veni, și nu va zěbovi: iar dreptulú din credință va fi viu.

Să ȋce și alu morților.

DUMINECA

A TREEA A MARELUI POSTU.

PROCHIMEN, GLAS 6.

Mântuesce Dómnne poporulú těu, și bine-cuvintează moscenirea ta.

STIH, Către tine Dómnne volú striga, Dumneđeulú meú nu tăcea de mine.

Din Cartea cea către Evrei a Sântului Apostolú Pavelú Cetirea.

CAP IV. STIH 14.

Fraților, avěndú Archiereu mare care a străbătutú cerurile, pre Iisus Fiulú lui Dumneđeu, să ȋinemú mărturisirea. Că nu avemú Archiereu care să nu pótă pătimi împreună cu neputințele nóstre. Ci ispititú întru tóte, dupe asemănarea, fără de păcat. Să ne apropiemú dar cu îndrěsnelă la scaunulú Darului lui, ca să luămú milă. Și să aflăm darú spre ajutorú la bună vreme. Pentru că tot Archiereulú ce se ȋea din ómenî, pentru ómenî să pune,

spre cele ce sunt către Dumneđeū, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate: care se pôtă pătimi dimpreună cu cei ce nu știū, și se rătăcescū: de vreme ce și elū este cuprinsū de neputință. Și pentru aceasta datorū este, precumū pentru poporū, așa și pentru sine să aducă pentru păcate. Și nimeni singurū nu 'și ȳea luiși cinstea, ci celū chiămatū de Dumneđeū, ca și Aaronū. Așa și Christosū nu singurū pre sine s'a proslăvitū a fi Archiereū, ci celū ce a ȳisū către dēnsulū: fiulū meū ești tu, eū astăȳi te-amū născutū. Precumū și intr'altū locū ȳice: tu ești Preotū în vēcū dupe rānduēla lui Melhisedecū.

Alliluia Glasū 6.

Aduȳi aminte de adunarea ta care o ai agonisitū din ȳnceputū

STIH, Iar Dumneđeū ȳmpēratulū nostru mai'nainte de vēcū a lucratū mântuire în mijlocul pāmēntulū.

SAMBATA

A PATRA SĂPTĂMÂNĂ A MARELUI POSTŪ.

PROCHIMEN, GLAS 6.

Sufletele lorū întru bunătăȳi se vorū sălășlui.

STIH, Către tine Dōmne voȳu striga Dumneđeulū meū:

Din Cartea cea către Evrei a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP VI. STIH 9.

Răților, avemū adevērire pentru voi, ȳubiȳilorū, de cele mai bune și care se ȳinū de mântuire, măcar de și vorbimū așa. Că nu este nedreptū Dumneđeū, ca să uȳte lucrarea vōstră, și ostenēla dragostiȳi, care ai arētatū pentru numele lui, cei ce ai slujitū Sānȳilorū și slujiȳi. Dar dorimū ca fie-care dintru voi, să arate aceaslași sārguință spre adevērirea nādejdiȳi pēnā în sfārșitū. Ca să nu fiȳi leneși, ci urmātorī celorū ce moștenescū făgăduinȳele prin credință și prin ȳndelunga răbdare.

Să ȳice și alū morȳilorū.

DUMINECA

A PATRA A MARELUI POSTŪ.

PROCHIMEN, GLAS 7.

Domnulū tȳarie poporului sēū va da, Domnulū va bine-cuvēnta pre poporulū sēū cu pace.

STIH, Aduceȳi Domnulū fiȳi lui Dumneđeū, aduceȳi Domnulū pre fiȳi berbecilorū.

Din Cartea cea către Evrei a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP VI. STIH 13.

Răților, lui Avraamū făgăduindu-se Dumneđeū, de vreme ce nu avea pre nimeni mai mare pre care să se jure, s'a juratū pre sine singurū, ȳicāndū: cu adevēratū bine-cuvēntāndū te voȳu bine-cuvēnta, și ȳm-

mulțindă te voiu înmulți. Și așa, îndelungă răbdându, a dobândit făgăduința, pentru că oamenii pre celă mai mare se jură, și sfârșitul a totă cuvântul loră celă de prigonire spre adevărire, este jurământul. Pentru aceea vrându Dumnezeu să arate mai multe moștenitoriloră făgăduinței neschimbarea sfatului său, a pusă în mijlocă jurământul. Ca prin două lucruri ce nu se potă schimba, (întru care cu neputință este să mință Dumnezeu,) tare îndemnare să avemă, cei ce amă scăpată către dănsulă, să ținemă nădejdea ce este pusă înaintea. Pre care ca uă anghiră o avemă a sufletului, tare și nemișcată, și care intră întru cele din lăuntrulă Catapetesmei. Unde înaintea mergător pentru noi a intrat Iisus, după rânduiala lui Melhisedecă Archiereu fiindă făcută în veci.

Să ție și ală Cuviosulă. Fraților ca fii luminei să umblați:

Caută Decembrie în 12.

Alliluia, Glas 5.

Bine este a ne mărturisi Domnulă. STIH, A vesti dimineața mila ta.

S A M B A T A

A CINCEA SĂPTĂMÂNĂ A MARELUI POST, ȘI A ACATISTULUI.

PROCHIMEN, GLAS 3.

Măresce sufletulă meu pre Domnulă, și s'a bucurat Duhulă meu de Dumnezeu Mântuitorulă meu. STIH, Că a căutată spre smerenia rōbei sale, că iată de acumă mă voră ferici tōte nemurile.

Din Cartea cea către Evrei a Santului Apostolă Pavelă Cetirea.

CAP IX. STIH 24.

raților, nu în santele cele făcute de mână a intrat Christosă, care era chipuri celoră adevărate, ci în singură cerulă, ca să se arate acumă feței lui Dumnezeu pentru noi. Nică ca de multe ori să se aducă pre sine singură, precumă Archiereulă intră în cele sante în totă anulă cu sânge streină. (De vreme ce i s'ar fi cădută lui de multe ori să pătimască de la alcătuirea lumii,) ci acumă uă dată la sfârșitulă vecuriloră, spre surparea păcatului, prin jertfa sa s'a arătată. Și precumă este rânduită oameniloră uă dată să mōră, iar dupe aceea judecata. Așa și Christosă uă dată fiindă jertfită, ca să rădice păcatele multora, adouă oră, fără de păcată, să va arăta celoră ce-lă așteptă pre dănsulă spre mēntuire.

Și ală Născătorei de Dumnezeu. Fraților, Cortulă celă dintēi, avea îndreptări: Caută Noembrie în 21.

DUMINECA**A CINCEA A MARELUI POSTU.****PROCHIMENU, GLAS 8.**

Rugați-vă și răsplătiți Domnul Dumneșeul nostru.

STIH, Cunoscutu este în Iudea Dumneșeu, întru Israilu mare este Numele lui.

Din Cartea cea către Evrei a Santului Apostol Pavelu Cetirea.**CAP IX. STIH 11.**

Fraților, Christos viind Archiereu bunătăților celor viitoare, prin cortul cel mai mare și mai de sêvârșit, nu făcutu de mână, adică nu alu aceștii făpturi, nici prin sânge de țapi și de vițel, ci prin sângele său a intrat uă dată întru cele sante, vecinică răscumpărare aflându. Că de vreme ce sângele taurilor și al țapilor și cenușa de junice, stropindu pre cei spurcați îi sântesce spre a trupului curăție, cu câtu mai vartosu Sângele lui Christos, care prin Duhul cel vecinic pre sine s'a adus fără de prihană lui Dumneșeu, va curăți conștiința voastră de faptele cele marte, ca să sluiți Dumneșeul cel viu.

ALU CUVIOASEI CĂTRE GALATENI.**CAP III. STIH 23.**

Ma'nainte de venirea credinței, fraților, sub lege eram pădiți, încuiați fiindu spre credința care era să se descopere. Pentru aceea legea învățătoare ne-a fost nouă spre Christos, ca din credință să ne îndrepțăm, iar dacă a venit credința, numai suntem sub învățatoru. Că toți suntem fii ai lui Dumneșeu prin credință în Christos Iisus. Că orî călî în Christos v'ați botezat, în Christos v'ați îmbrăcat: nu este Iudeu, nici Ellin: nu este rob, nici slobod: nu este parte bărbătească, și muerescă. Că voi toți unul sunteți întru Christos Iisus. Iar dacă sunteți voi ai lui Christos, iată a lui Avraam sêmânță sunteți, și dupe făgăduință moștenitori.

Alliluia, Glasu 8.

Veniți să ne bucurăm Domnului.

STIH, Să întimplăm Fața lui întru mărturisire.

SĂMBĂTA

A SÂNTULUI ȘI DREPTULUI LAZARŪ.

PROCHIMENU, GLAS 3.

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu de cine mă voi teme.

STIH, Domnul acoperitorul vieții mele de cine îmi va fi frică.

Din Cartea cea către Evrei a Sântului Apostol Pavel Cetirea.

CAP XII. STIH 28.

Fraților, împărăția cea nemișcată luându, se avem mulțămire prin care se slujim lui Dumnezeu întru bună plăcere, cu bună cucerie și cu temere. Că Dumnezeul nostru este foc mistuitor. Iubirea de frați se păstrează, iubirea de streini se nu o uitați, că printr'acesta, nesciindă oricare, au priimit oaspeți pre Anghii. Aduceți-vă aminte de cei legați, ca cum ați fi legați cu dânsii, de cei necăjiți ca cei ce și voi sunteți în trup. Cinstită este nunta întru toate și patul nespurcat: iar pre curvară, și pre prea curvară va judeca Dumnezeu. Se vă fie obiceiurile fără iubire de argint, îndestulându-vă cu cele ce aveți, că însuși a zis: nu te voi părăsi, nici te voi lăsa. Pentru aceea îndrăznind noi se dicem: Domnul îmi este mie ajutor, și nu mă voi teme, ce-mi va face mie omul. Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au vorbit vouă cuvântul lui Dumnezeu: și privind la săvârșirea vieții lor se le urmați credința. Iisus Christos eră, și astăzi, același și în veci.

Alliluia, Glas 5.

Domnul s'a împărățit, întru podobă s'a îmbrăcat.

STIH, Că a întărit lumina care na se va clăti.

ÎN SANTA ȘI MAREA ȚI JOI

PROCHIMEN, GLAS 7.

Boierii s'au adunatî dimpreună asupra Domnului și asupra Christosului lui.

STIH, Pentru ce s'au întăratatî némurile, și popóarele au cugetatî cele deșarte?

Din Carlea înteiû cea către Corintheni a Santului Apostolû Pavelû Cetirea.

CAP XI. STIH 23.

Fraților, eû amû luatû de la Domnulû, care amû și datû vouë, că Domnulû Iisus în nóptea întru care s'a vîndutû, luând pâine, și mulțămindû a frântû, și a ȡisû: luați, mâncați: acesta este Trupulû meu, care se frînge pentru voi. Acêsta se faceți întru pomenirea mea. Asemenea și pâharulû dupe cină, ȡicândû. Acestû Pâharû legea cea nouë este întru Sângele meu. Acêsta se faceți, de câte ori veți bea, întru pomenirea mea. Că de câte ori veți mânca Pâinea acêsta, și veți bea Pâharulû acesta, mórtea Domnului vestiți, pênă cândû va veni. Pentru aceea ori-cine va mânca Pâinea acêsta, sau va bea Pâharulû Domnului cu nevrednicie, vinovatû va fi Trupulû și Sângele Domnului. Ci se se ispitescă omulû pre sine, și așa din Pâine se mănânce și din Pâharû se bea. Că celû ce mănâncă și bea cu nevrednicie, judecată lui'si mănâncă și bea, nesocotindû Trupulû Domnului. Pentru aceasta între voi mulți sunt neputincioși și bolnavi, și dormû mulți. Că de nemû fi judecatû pre noi singuri, nu ne-amû fi osânditû: iar judecându-ne de la Domnulû, ne certămû, ca nu cu lumea se ne osândimû.

Allilua, Glasû 6.

Fericitû este celû ce caută spre săraculû și lipsitulû.

STIH, Celû ce mănâncă pâinea mea au măritû împotiva mea înșelacîune.

ÎN SANTA ȘI MAREA ȚI VINERI.

LA CEASULÛ ÎNTEIÛ.

Din Carlea cea către Galateni a Santului Apostolû Pavelû Cetirea.

CAP VI. STIH 14.

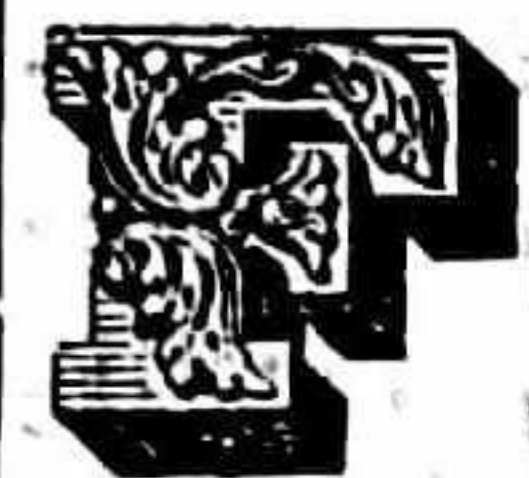
Fraților, mie se nu'mi fie a mē lăuda, fără numai în Crucea Domnului nostru Iisus Christosû, prin care mie lumea s'au răstignitû, și eû lumii. Că în Christosû Iisus nici tăierea împregiurû póte ce-va, nici netăierea împregiurû, ci făptura cea nouë. Și câți vorû viețui cu regula acêsta, pacea preste ei și mila, și preste Israilulû lui Dumnezeu. Iar mai multû mie nimeni se nu'mi facă supărare, că eû ranele Domnului Iisus pre trupulû meu le portû. Darulû Domnului nostru Iisus Christosû cu Duhulû vostru, fraților, Amin.

LA CEASULŪ AL TREILEA.

Din cartea cea către Romanī a sântului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP V. STIH 6.

raților, Christosū, încă fiindū noi neputincioși, în vremea cea cuviincioasă pentru cei necredincioși a muritū. Că abea va muri cine-va pentru celū dreptū, că pentru celū bunū pôte și îndrāsni cine-va a muri. Și își întăresce dragostea sa spre noi Dumneđeū, că încă păcătoși noi fiindū, Christosū pentru noi a muritū, cu multū mai vartosū dar acumū, îndreptați fiindū întru Sângele lui, ne vomū mântui printr'nsulū de mânia. Că de vreme ce fiindū noi vrășmași, ne-amū împăcatū cu Dumneđeū prin mórtea Fiului lui, cu multū mai vartosū fiindū împăcați, ne vomū mântui întru viața lui.

LA CEASULŪ ALŪ ȘASELEA.

Din Cartea cea către Evrei a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP II. STIH 11.

raților, celū ce sântesce și cei ce se sântescū dintru unulū sunt toți, pentru care pricină nu se rușinează ai numi pre dênșii frați, dicândū: spune-voīū numele tēu fraților mei, în miđloculū bisericii te voīū lăuda. Și iarăși: Eū voīū fi nădejduindu-mē întru dênsulū. Și iarăși: Iatā eū și prunciū care 'mī-a datū mie Dumneđeū. Decī de vreme ce s'aū făcutū părtași prunciū trupului și sēngelui, și acela asemenea s'a împărtășitū acelorași, ca prin mórte se surpe pre celū ce are stăpânirea morții, adecă pre diavolulū. Și se izbăvescā pre aceia căți cu frica morții în totā vieța erau supuși robiei. Că nu pre Angeli cu adevēratū aū luatū, ci sēmânța lui Avraamū aū luatū. Pentru aceea datorū era întru tôte a se asemēna fraților, ca se fie Archiereū milostivū și credinciosū întru cele ce sunt către Dumneđeū, ca se curățescā păcatele poporului. Că întru ceea ce a pătimitū însuși fiindū ispititū, poate și celorū ce se ispitescū se le ajute.

LA CEASULŪ ALŪ NOULEA.

Din Cartea cea către Evrei a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP X. STIH 19.

raților, avēndū îndrāsnelā a intra întru cele sante prin Sângele lui Iisus, pre cale nouē și vie, care o a înnoitū nouē prin Catapeteasmā, adecă prin Trupulū sēu, și Preotū mare preste Casa lui Dumneđeū. Se ne apropiāmū cu inimā adevēratā întru deplinā credință, avēndū inimile nōstre curățite de consciința cea rea, și spălați la trupū cu apă curată. Se țineți mār-

turisiră nădejdi nesmintită, (că credincios este cel ce a făgăduit.) Și se îngrijim unul de altul spre îndemnarea dragostii și a faptelor bune, nepăsând adunarea noastră, precumă au unii obicei, ci îndemnându unul pre altul, și cu atâta mai mult cu cât vedeți apropiindu-se ziua. Că păcătind noi de bunăvoie, dupe ce am luat cunoștința adevărului, numai rămâne jertfă pentru păcate, ci o uă acceptare oarecare înfricoșată a judecății, și iușimea focului, care va se mistuiească pre cei protivnici. Lepedându cineva legea lui Moisi, more fără de milă prin două sau trei mărturii. Cât de mai amară muncă (socotiți) că va lua cel ce a călcat pre Fiul lui Dumnezeu, și a socotit a fi comun Sângele legii, cu care s'a sântit, și a hilit darul Duhului; că scim pre cel ce a disu: a mea este răsplătirea, eu voiu răsplăti dice Domnul. Și iarăși: Domnul va judeca pre poporul său. Înfricoșat lucru este a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu.

ÎN SANTA ȘI MAREA ȚI VINERI SEARA.

PROCHIMEN, GLAS 6.

Pusu-m'a în grôpa cea mai de desubt, întru cele întunecate și în umbra morții.

STIH, Dóme Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea ta.

Din Cartea întâi cea către Corintheni a Sântului Apostol Pavel Cetirea.

CAP I. STIH 18.

Praților, cuvântul Crucii celor peritori nebunie este, iar nouă celor ce ne mântuim puterea lui Dumnezeu este. Că scris este: perde-voiu înțelepciunea înțelepților, și știința celor știutori o voiu lepăda. Unde este înțeleptul? unde este cărturarul? unde este întrebătorul vécui al acestuia? au dora n'a făcut Dumnezeu nebună înțelepciunea lumii acestia? că de vreme ce lumea întru înțelepciunea lui Dumnezeu, n'au cunoscut prin înțelepciune pre Dumnezeu, bine a voit Dumnezeu prin nebunia propovăduirii a mântui pre cei credincioși. Pentru că și Iudeii semne ceru, și Elini înțelepciune caută, iar noi propovăduim pre Christos cel răstignit, Iudeilor adecă smintelă, iar Eliniilor nebunie. Și același singur celor chiamați, Iudeilor și Eliniilor, pre Christos puterea lui Dumnezeu, și înțelepciunea lui Dumnezeu. Pentru că ce este nebun al lui Dumnezeu, mai înțelept este decât omeni: și ce este slab al lui Dumnezeu, mai tare este decât omeni. Că vedeți chiămarea voastră fraților, că nu sunt mulți înțelepți dupe trup, nu sunt mulți puternici, nu sunt mulți de bună nemă. Ci cele bune ale lumii a ales Dumnezeu, ca pre cei înțelepți să rușineze: și cele slabe ale lumii a ales Dumnezeu, ca să rușineze pre cele tari: și cele de nemă prost și nebăgate în seamă ale lumii a ales Dumnezeu, și cele ce nu

sunt, ca pre cele ce sunt sē strice. Ca sē nu sē laude nicī unū trupū innaintea lui Dumneḃeū. Și dintru dēnsulū voi sunteți în Christosū Iisus, care s'a făcutū nouē înțelepciune de la Dumneḃeū, și dreptate, și sântire, și răscumpărare. Ca precumū este scrisū: celū ce sē laudă, în Domnulū sē se laude. Și eū viindū la voi fraților, venit-amū nu întru innălțarea cuvēntului, și a înțelepciunii, vestindū vouē mărturisirea lui Dumneḃeū. Că n'amū judecatū a sci ce-va între voi, fără numai pre Iisus Christosū, și pre acesta rēstignitū.

Alliluia, Glasū 5.

Mântuesce-mē Dumneḃeulū meū că au intratū ape pēnū la sufletulū meū.

STIH, Ocară a așteptatū sufletulū meū și ticăloșie.

ÎN SANTA ȘI MAREA ZI SAMBATA

La Mânecare.

PROCHIMEN, GLAS 6.

Scôlă-te Dómne Dumneḃeulū meū ca sē se innalțe Mâna ta.

STIH, Mărturisi-mē-voiu ție Dómne cu tótă inima mea, spune-voļu tôte minunile tale.

Din Cartea întēiū cea către Corintheni a Santului Apostolū Pavelū Cetirea.

CAP V. STIH 6.

Fraților, puținū aluatū lôtă frământătura dospesce, curățiți dar aluatulū celū vechiū, ca sē fiți frământătură nouē, precumū sunteți fără de aluațū. Că Pascile nōstre Christosū pentru noi s'a junghiatū. Pentru aceea sē sērbāmū, nu întru aluatulū celū vechiū, nicī întru aluatulū răutății și alū vicleșugului: ci întru azimile curăției și ale adevărului. Christos, pre noi ne-a răscumpēratū dinū blestemulū legiī, făcându-sē pentru noi blestemū, că scrisū este: blestematū este totū celū spânzuratū pre lemnū. Ca sē fie întru nēmuri bine-cuvēntarea lui Avraamū prin Iisus Christosū, ca făgăduința Duhului sē luāmū prin credință.

Alliluia, Glasū 5

Sē se scoale Dumneḃeū și sē se rāsipească vrăjmașii lui, și sē fugă de la fața lui cei ce'lū urăscū pre dēnsulū.

STIH, Precumū sē stinge fumulū sē se stingă, cumū sē topesce cēra de fața focului. Așa sē pēră pēcătoșii de la fața lui Dumneḃeū, și dreptii sē se veselēscă.

ÎN SĂNTA ȘI MAREA ȚI SĂMBĂTA

La Vesperie.

PROCHIMEN, GLAS 7.

Totă pământulă ce se închine ție, și se cânte ție, se cânte adecă Numele tău înalte.

STIH, Strigați Domnului totă pământulă, cântați Numelui lui.

Din Cartea cea către Romani a Santului Apostolă Pavelă Cetirea.

CAP VI. STIH 3.

Fraților, câți în Christosă Iisus ne-amă botezată, întru mórtea lui ne-amă botezată. Împreună cu elă ne-amă îngropată prin Boteză întru mórte, ca precumă s'a sculată Christosă din morți prin slava Tatălui, așa și noi întru înnoirea vieții se umblămă. Că de vreme ce împreună odrăsliți ne-amă făcută cu asemănarea morții lui, decă și Învierii lui vomă fi părtași. Acésta sciindă, că omulă nostru celă vechiă cu dēnsulă împreună s'a răstignită, ca se se strice trupulă păcatului, ca se numai slujimă noi păcatului, că celă ce a murită, s'a îndreptată de păcată. Că de amă murită împreună cu Christosă, credemă că vomă și învia împreună cu dēnsulă, sciindă că Christosă celă ce s'a sculată din morți nu va mai muri, că mórtea pre dēnsulă nu-lă mai stăpânesce. Că ce a murită, păcatului uă dată a murită, iar ce vieză, lui Dumneđeă vieză. Așa și voi socotiți-vă pre voi morți a fi păcatului, și vii lui Dumneđeă, întru Christosă Iisusă Domnulă nostru.

Alliluia nu se cântă.

Ci îndată se începe Stihulă pe Glasă 7.

Scólă-te Dumneđeule judecă pământulă, că tu vei moșteni întru toate nemurire.

Cântându-lă întru amândouă stranele, totă acesta. Iar cetețulă ție :

STIHŪ, Dumneđeă a stătită întru adunarea dumneđeiloră, și în mijlocă pre dumneđeă va judeca.

Până cândă judecați nedreptate, și fețele păcătoșiloră le luați înainte?

N'aă cunoscută nici aă știută, întru întunerecă umblă.

Și iarăși acésta.

Scólă-te Dumneđeule judecă pământulă, că tu vei moșteni întru toate nemurire.

CHINONICUL GLAS 4.

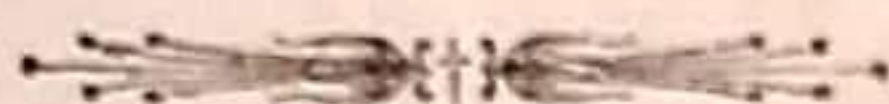
Sculată-s'a ca din somnă Domnulă și a înviétă ca se ne mântuiescă pre noi.

APOSTOLŪ

Ce coprinde faptele și epistolele
sântiloru

APOSTOLI

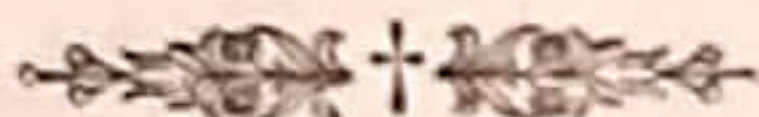
CARE SE CITESCU ÎN TÔTE DILLELE
ÎN BESERICA.

Acum întâia-ora tipăritu cu litere strămoșesci.

ÎN DILLELE PRÊ ÎNĂLTATULUI DOMNU ALLU ROMÂNILOR.

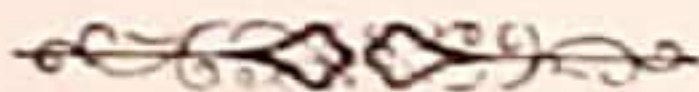
CAROL I.

82.235

Revădutu și coriss după originale de Eminenția-sé,
Episcopu santei Episcopii Buzeu.

D D DIONISIE.

În reînființata Tipographie a santei Episcopii

BUZEU

1869.

1168

Directoru Proto-Iereulă Petru Economu.

Amc